

Jezus weende

De Bijbel en menselijke emoties

James Tissot: Jésus Pleura, 1894

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

jan-feb-mrt 2011

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. Emoties.....	6
2. Gods voorziening tegen angsten.....	10
3. Spanningen.....	15
4. Relaties	19
5. Schuld.....	24
6. Goede gedachten	28
7. Hoop tegen depressie	33
8. Veerkracht	37
9. Eigenwaarde	42
10. Jaloezie.....	46
11. Vrij van verslavingen.....	50
12. De natuur als bron van gezondheid.....	55
13. Samenwerken met Jezus	59

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, dec 2011

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,

iwijngaarde@hotmail.com

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind, Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~NL	Notebook Leaflets from the Elmshaven Library
PH~	Pamphlets (as PH123)
~SAT	Sermons and Talks
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GMM	Gospel Medical Messenger
GW	Gospel Worker (1915)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LLM	Loma Linda Messages
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SA	A Solemn Appeal
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor
	Alinea
•	Aanbevolen verdere leesmateriaal

Inleiding

Onze liefde voor Christus zal in overeenstemming zijn met de diepte van onze overtuiging van zonde, en de wet is de kennis van zonde. Maar als we onszelf zien, laten we dan de richting van Jezus opkijken, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou redden van alle ongerechtigheid. Leg in geloof beslag op de verdiensten van Christus en het zielenreinigende bloed zal worden toegepast. Hoe duidelijker we het kwaad en het gevaar zien waar wij aan zijn blootgesteld, hoe dankbaarder zullen we zijn voor de verlossing door Christus. Het evangelie van Christus geeft de mens niet de bevoegdheid om de wet te overtreden, want het is door de overtreding dat de vloeddeuren van het kwaad zijn opengezet naar de wereld. Vandaag is zonde hetzelfde kwaad dat het was in de tijd van Adam. Het evangelie belooft de goedgunstigheid van God aan niemand die zonder berouw de wet overtreedt. De beroving van het menselijk hart, de schuld van de overtreding, de vernietiging van de zonde, zijn allemaal duidelijk gemaakt bij het kruis, waar Christus een weg tot behoud voor ons heeft geopend.

-ST July 21, 1890, 8

De volgelingen van Christus worden de wereld in gezonden met een boodschap van vrede. Wie, door de stille, onbewuste invloed van een geheiligd leven, de liefde van Christus uitdraagt; wie, door woorden en daden, een ander ertoe brengt de zonde af te zweren en zijn hart aan God te geven, is een vredestichter. -RC 38

Gered door geloof

“Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God” (Efez 2:8).

Geloof is vertrouwen in God – geloven dat Hij van ons houdt en het beste weet dat goed voor ons is. Dan leidt het ons, in plaats van op onze eigen weg, ertoe om Zijn weg te kiezen. In plaats van onze onwetendheid, aanvaarden we Zijn wijsheid; in plaats van onze zondigheid, Zijn gerechtigheid. Ons leven, onszelf, het is allemaal reeds van Hem. Geloof erkent Zijn eigenaarschap en aanvaard de zegen daarvan. Waarheid, oprechtheid, reinheid, heeft ons de geheimen van succes in het kleven onthult. Vertrouwen ligt aan de basis van al deze principes. Elke goede impuls of verlangen is een geschenk van God. Vertrouwen ontvangt van God het licht dat alleen ware groei en doelgerichtheid kan bewerken.

Wonderbaar is het werk dat God van plan is te doen door Zijn dienstknechten opdat Zijn naam verheerlijkt wordt. Het is Zijn doel om door hen de principes van Zijn koninkrijk te openbaren. Door de nederige ontvanger van Zijn beloften, laat God Zijn zegeningen vrijelijk stromen naar de wereld. Elke gelovige die Christus in zijn hart heeft door het geloof in de waarheid zal een vertegenwoordiger van de Heiland zijn om Zijn liefde aan allen met wie hij in aanraking komt, te tonen. Door vertrouwen zal hij beslag leggen op goddelijke kracht en een arbeider met God worden, een zegen voor hemzelf en voor zijn medemens.

Het is een fout te veronderstellen dat we onszelf aanvaard moeten voelen door God voordat we beslag mogen leggen op de beloften in Zijn woord. Geloof moet niet gebaseerd zijn op gevoelens, maar op de beloften van God. Geloof legt beslag op het goddelijk woord, terwijl gevoelens geloof in een “Zo zegt de Here” uitsluit. “Maar indien gij het leven wilt binnengaan,” zegt Christus, “onderhoud de geboden” (Matteüs 19:17). Leef Mijn geboden uit “als mijn oogappel.” Gods geboden gehoorzamen “zijn leven voor wie ze vinden, genezing voor hun ganse lichaam” (Spreuken 4:22). God gebiedt ons om in geloof te wandelen in een “Zo zegt de Here,” en vast te staan in de vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt.

De Heer zegt: “Roep Mij aan ten dage der benauwdheid” (Psalm 50:15). Hij nodigt ons uit om onze zorgen en noden aan Hem voor te leggen en onze behoefte aan goddelijke hulp. Hij gebiedt ons om dat in gebed te doen. Zodra moeilijkheden verrijzen, moeten we onze verzoeken in oprechte en ernstige gebeden opzenden. Door onze vrijmoedige gebeden geven

we blijken van ons sterk vertrouwen in God. De mate van onze nood leidt ons tot ernstige gebed en onze hemelse Vader wordt geraakt door onze verzoeken. Als we onze levens overgeven in Zijn dienst, kunnen we nooit in een situatie geplaatst worden waar God geen voorziening voor getroffen heeft. Wat onze situatie ook mag zijn, we hebben een Gids om ons de weg te wijzen; wat ook onze problemen mogen zijn, we hebben een zekere Raadgever; wat ook ons verdriet, verlies of eenzaamheid, we hebben een meelevende Vriend. Als we in onze onwetendheid een misstap hebben begaan, laat Christus ons niet in de steek. Zijn stem, helder en duidelijk te onderscheiden, wordt gehoord als Hij zegt: "Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven" (Johannes 14:6). "Voorwaar, hij zal de arme redden, die om hulp roept, de ellendige, en wie geen helper heeft" (Psalm 72:12). De arm van de Alomtegenwoordige is uitgestrekt om ons steeds verder vooruit te leiden. Ga voorwaarts, zegt de Heer. Ik zal u hulp zenden. Het is voor de heerlijkheid van Mijn naam dat u vraagt, en u zal gegeven worden. Ik zal geëerd worden voor hen die uitzien naar uw falen. Zij zullen zien hoe mijn woord glorieus overwint. "En al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen" (Matteüs 21:22).

De Heer zal kostbare overwinningen geven aan hen die hun vertrouwen in Hem stellen en ernaar zoeken om een met Hem te zijn. Hij zal hen in staat stellen om Zijn rechtvaardige wil te doen. Welk een vreugde geeft het ouders om hun kinderen goede geschenken te geven. Toch zegt de Heiland: "hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven aan hen, die Hem daarom bidden?" (Lukas 11:13). De Vader is meer gewillig om ons Zijn genade te geven dan wij erom vragen. "Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam," zegt Hij, "Ik zal het doen" (Johannes 14:14). "De Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb" (Johannes 14:26). Wat we ook vragen in de naam van Christus en in overeenstemming met Zijn wil, geeft Hij aan u. Maar het betekent veel te vragen in Christus' naam. Het betekent te vragen met de eenvoud van een klein kind, en met het vertrouwen dat wat we vragen we ook zullen ontvangen ...

... Een geheiligd leven en vol vreugde van geloof wordt elke vijand van het geloof voorgehouden, die in vertrouwen beslag wil leggen op de beloften in het woord van God en goddelijke kracht wil putten voor het werk van overwinning. Het is het voorrecht van de Christen om op sterk te groeien onder moeilijkheden. Als het godsdienstig leven voortdurend ondersteund wordt door Leidsman en Voleinder van ons geloof, zal God een rijke ervaring geven. Een ware erkenning van Christus zal leiden naar Hem in vertrouwen nemen en dit zal troost en moed en hoop in Hem geven.

Laat een levend geloof als een rode draad door uw leven lopen bij de uitoefening van zelfs de kleinste plichten. Dat zal al het dagelijkse werk de Christelijke groei bewerken. Er zal een voortdurend zien op Jezus zijn. Liefde voor Hem zal levenskracht geven aan alles wat ondernomen wordt. Op die manier zullen wij, door het juiste gebruik van onze talenten, onszelf verbinden met de gouden draad naar een hogere wereld. Dit is de ware levensheiliging, want levensheiliging bestaat uit de blijmoedige uitoefening van dagelijkse plichten in volmaakte gehoorzaamheid aan de wil van God.

-ST Dec 9, 1908, 1-10

==== Les 1: 25 – 31 december 2010 ::: Emoties

In tijden van verdriet of vreugde hebben we allemaal een Heiland nodig die van ons houdt, en Hij is aan onze rechterhand om ons te helpen en te troosten in elk moment van verzoeking en beproeving. Hij zegt: “En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld”(Matteüs 28:20). -ST June 8, 1891, 6

Sabbat 25/12 (Ware vreugde en volmaakt vertrouwen; Johannes 16:20)

Christus kwam naar de wereld opdat we nieuwe schepselen zouden worden, geschapen naar de gelijkenis van Zijn eigen karakter; opdat we reinheid mogen hebben als de reinheid van God, volmaaktheid als Zijn volmaaktheid. In het proces van hervorming, begint de oorspronkelijk bedoelde lieflijkheid zich te herstellen. De kenmerken van het karakter van Christus worden aan de ziel toebedeeld en het beeld van het goddelijke begint erdoorheen te schijnen. “En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is” (2Korinthiers 3:18). Het is duidelijk zichtbaar wanneer er een verandering optreedt in het karakter van de menselijke agent.

In het christelijk leven zijn we er niet zeker van dat we gevrijwaard zullen zijn van beproevingen, maar dat genade aan ons gegeven zal worden om ze te dragen. We zijn persoonlijk geroepen om door verzoeken en beproevingen te gaan, maar het doel waarom ze worden toegestaan, is dat wij volmaakt gemaakt kunnen worden in genade en liefde. Dat het beeld van zelfzuchtigheid zou verdwijnen en het beeld van Christus in onze karakters tot uiting zou komen, als wij voortgaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, van karakter tot karakter, en het kennen van de Heer. De ziel die verontreinigd is door zonde, wordt herschapen door de goddelijke kracht naar het beeld van God, in gerechtigheid en ware godsvrucht.

Eenmaal toetreden in het christelijk leven, klagen we niet langer over duisternis, want we hebben het licht en de blijdschap waarvan Jezus zegt dat het in allen zou zijn, die in Hem blijven (Johannes 15:11). In plaats van het hebben van minder liefde terwijl we voortgaan in het christelijk leven, moeten we liefde hebben dat juist steeds groter wordt, totdat het volmaakt geworden is. En waar er volmaakte liefde is, heerst volledige blijdschap. We kunnen blij zijn als we God in alles zien. Wanneer we Hem kunnen zien in beproevingen, hebben we troost en vertroosting in ons verdriet. Wanneer de zonnenschijn van voorspoed ons toelicht, erkennen we dat er zegeningen stromen uit de fontein van leven en wanneer beproevingen en verzoeken ons treffen, beseffen we dat de hand van de Heer bij ons is in al onze verdrukkingen en zo kunnen we begrijpen dat zonnenschijn en schaduw nodig zijn om het karakter van de gelovige te vormen en hem de volmaakte vreugde van een volmaakt vertrouwen in God te geven. Want door geloof kijkt hij verder dan de dingen die gezien worden, naar de dingen die niet gezien worden. Hij zegt: “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (1 Johannes 3:2).

-ST Aug 21, 1893, 3-5

ST 8-25-91, 6-8-91; DA 277-279

Zondag 26/12 (Negatieve emoties; 2Samuel 1:13)

De liederen die David had gecomponeerd, werden gezongen door heel Israel, vooral in de samenkomsten in de tempelhof, en door de priesters, ouderlingen en vorsten. Hij wist dat de belijdenis van zijn zonden zijn schuld onder de aandacht zou brengen van de komende generaties. Hij presenteerde zijn zaak, liet zien in wie hij zijn vertrouwen en hoop voor vergeving had gesteld. “Wees mij genadig, o God, naar uw goedertierenheid, delg mijn overtredingen uit naar uw grote barmhartigheid; was mij geheel van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde” (Psalm 51:3,4). “Red mij van bloedschuld, o God, God mijns heils” (Psalm 51:16).

David laat ons niet de geest zien van een onbekeerd mens. Als hij de geest van de heersers in zijn tijd rondom hem had gehad, dan had hij de uiteenzetting van het beeld dat Nathan in alle kleuren schetste over zijn misdaad, niet hebben geduld, maar had hij het leven van de getrouwe vermaner genomen. Maar ondanks de luister van zijn troon en zijn onbegrensde macht, is de nederige erkenning

van alles waarvan hij beschuldigd werd, het bewijs dat hij nog steeds respect had en beefde voor het woord van de Heer.

David moest de bittere vruchten van zijn misdaad ervaren. Het handelen van zijn zonen was het gevolg van de schuld van zijn zonden. Amnon pleegde grote ontucht, Absalom nam wraak door hem te vermoorden. Zo werd Davids zonde hem voortdurend in herinnering gebracht en hij heeft het volle gewicht van het onrecht dat hij Uriah en Batseba had aangedaan, moeten dragen.

Absalom, zijn eigen zoon, die hij meer dan al zijn andere kinderen liefhad, kwam in opstand tegen hem. Door zijn opmerkelijke schoonheid, innemende manieren en voorgewende vriendelijkheid, stal hij op slinkse wijze de harten van het volk. Hij bezat geen goedheid in zijn hart, maar was ambitieus en zoals zijn leven uitwees, was hij bereid om via intriges en misdaden het koningschap te bemachtigen. Hij zou zelfs zijn vaders liefde en vriendelijkheid beantwoord hebben met het nemen van zijn leven. Hij werd tot koning uitgeroepen door zijn volgelingen in Hebron en leidde hen in een achtervolging van zijn vader. Hij werd verslagen en gedood.

David werd in grote wanhoop gebracht door deze opstand. Het was anders dan elke andere oorlog die hij had gevoerd. Zijn wijsheid van God, met zijn toomloze energie en oorlogsstrategie, had hem in staat gesteld om de aanvallen van zijn vijanden met succes af te slaan. Maar deze onnatuurlijke oorlog, die in zijn eigen huis ontstond, en dat de opstandeling zijn eigen zoon was, leek hem in verwarring te brengen en zijn evenwichtig oordeel te verzwakken. En de wetenschap dat dit kwaad door de profeet was voorspeld en dat hij het over zichzelf had heen geroepen door zijn overtredingen van de geboden van God, vernietigde zijn vaardigheid en voorheen zo onvergelijkbare moed.

-1SP 381-382

TSB 97-101; PP 727-729

Maandag 27/12 (Positieve emoties; Galaten 5:22; Kolossenzen 3:12-14)

De intieme relatie tussen de volgelingen van Christus overdenkend, schreef Paulus: "En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing. Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid. Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft." (Efeziërs 4:30-31). Eveneens Kolossenzen 3:12-17; Filipp2:3-5).

We zijn uit de wereld getrokken om leden van de gemeente, het lichaam van Christus te worden. We zijn in een volmaakte harmonie van gevoelens en eenheid van geloof gebracht. "Ons aan de waarheid houdende, in liefde, groeien we in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus; En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde" (Efeziërs 4:15,16). Het moet niet toegestaan worden dat de natuurlijke gebreken in onze karakters onenigheid veroorzaken. We moeten onze wil onderwerpen aan God totdat elke gedachte in gehoorzaamheid aan Christus is gebracht. Er is een werk aan onszelf te doen, voordat we in staat zullen zijn om harmonieus samen te werken zoals het wordt voorgesteld door de eenheid van een lichaam ...

Christus wordt verdriet aangedaan door onze hardheid van harten, ons gebrek aan liefde en gebrokenheid. God wil dat wij liefde hebben; het is veel beter teveel daarvan te hebben dan te weinig. God zelf is liefde en we moeten als Hij zijn en de lessen van liefde in praktijk brengen door de tedere geest te tonen die Hij heeft getoond. Het zal ons niet meer inspanning kosten om woorden van troost en vriendelijkheid te spreken dan van hardheid en jaloezie. We zouden ernaar moeten zoeken om gebroken harten te verbinden en gewonde zielen te genezen. We zullen geen verlangen hebben om anderen in vernedering neer te halen als we gedrongen worden door de liefde van Christus. Ons grote verlangen zal zijn om de gedachten van hen rondom ons te verheffen en de waarheid te verheerlijken en mensen aan te trekken tot de Redder der wereld...

Christus verlangt dat wij van elkander houden. Hoe veel, zal het kruis van Calvarie ons tonen. Hij heeft ons liefgehad tot de dood, en Hij gebiedt ons "dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad" (Johannes 15:12). "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander"(Johannes 13:35). En wanneer deze wederkerige verdraagzaamheid en tederheid werkelijkheid geworden is onder ons, zullen we de betekenis van het beeld dat de apostel ons schetst, waarin hij de kerk vergelijkt met een lichaam, waarderen. "Gij nu zijt het lichaam van Christus en ieder voor zijn deel leden" (1 Korintiërs 12:27). U zult dan elkanders lasten dragen en zo de wet van Christus vervullen.

-ST May 18, 1888, 2, 3, 9, 12

ST 10-13-98, 11-14-92; AA 476-478; AG 299; SD 83

Dinsdag 28/12 (De emoties van Jezus: deel 1; Marcus 8:1-3, 1:40-41, 6:34, 9:36, 10:21-22)

Predikanten van Christus, uw ervaring moet van een hoger niveau zijn, anders kunt u nooit medewerkers met de Meester zijn. Geleerde of grote mannen zijn niet uitgekozen, maar zij die de Here vrezen en eerbied hebben voor geestelijke en eeuwige dingen. Dezen zullen de gedachten van Christus hebben. Zijn Geest, schijnend door de mensheid, verlicht het gezicht en vindt zijn uitdrukking in de toon van de stem ...

Soms zijn de uitingen van de Geest van God, die de ziel verheffen boven zichzelf en weg van het aardse, slechts vaag te herkennen, maar het is ons voorrecht om een blijvende ervaring van de aanwezigheid van Christus te hebben, die in het hart is door een levend geloof. Goedgunstigheid, tederheid, geduld, edelheid van gedachten en handelen en de liefde van God, als het voortdurend wordt gekoesterd, zullen uitdrukking geven aan het gelaat en zielen winnen en kracht geven aan de prediking. Als dit mogelijk is voor de gevallen mens, die vaak vernederd wordt door een gevoel van zondigheid, welk een kracht moet de bediening van Jezus dan niet hebben begeleid, Hij, die rein, smetteloos en onbevuild was, hoewel Hij woonde in een wereld die besmeurd en bedorven was door de vloek. Door wiens gezicht het goddelijke neerkeek op de wereld, die de zijne was; in wiens hart een onvergelijkelijke liefde woonde, die scheen door zijn ogen en werd geopenbaard in zijn woorden en daden!

En wat was de missie van Christus? Het was het redden van de gevallen zonen en dochters van Adam. Johannes wees Hem in de menigte aan als "het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt" (Johannes 1:29). En met hun blik gericht op Hem, zagen zij een gezicht waar goddelijke medeleven gemengd met bewuste alomtegenwoordigheid vanaf straalde. Elke blik van de ogen, elke toon van de stem, elke belijning van zijn verschijning terwijl Hij de goddelijke kracht openbaarde, was gekenmerkt met nederigheid en het geven van uitdrukking aan onuitsprekelijke liefde.

Hierin, predikanten van Christus, ligt uw voorbeeld. U moet het leven en karakter van de Meester kopiëren. Nederigheid, vriendelijkheid en liefde moeten geopenbaard worden in uw karakter zoals dat bij Hem tot uiting kwam. Uw arbeid behoeft niet zonder kenmerkende resultaten te zijn. Als zij vruchtloos is, moet u uw eigen zaak onderzoeken, - onderzoek uzelf of u in het geloof bent. Als Christus in uw hart verblijft, zult u voortgaan, wenend, dragend het kostbare zaad en u zult ongetwijfeld terugkeren in vreugde, dragend uw schoven. U die jaar na jaar hebt gearbeid en geen zielen hebt zien toegevoegd worden aan de kennis van de waarheid, geen gemeenten hebt opgericht en georganiseerd, moet uw manier van arbeiden wijzigen.

-RH Oct 21, 1884, 15-18

ST 8-12-97, 8-25-98, 11-4-03, 9-23-08; DA 364-370; 2SP 285-288; 1 Red 66-73; SD 148; TMK 47; FE 280

Woensdag 29/12 (De emoties van Jezus: Deel 2; Lukas 19:41-44; Matteüs 26:37, 38; Marcus 3:5; 8:12; 11:15, 16; Johannes 11:32-38)

Jezus weende over de koppige onbekeerlijkheid van Jeruzalem. "Jeruzalem, Jeruzalem," zei Hij, "dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild"(Matteüs 23:37). Opnieuw weende Hij over de geliefde stad, uitroepend: "Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient; ..." en met tranen in Zijn ogen en bevende lippen, verwoorde Hij de onherroepbare zin: "maar thans is het verborgen voor uw ogen"(Lukas 19:42).

Het was een hard vonnis voor Christus om uit te spreken. Het was hard voor Hem om zijn beschermeling op te geven. Wie kan niet sympathiseren met de wanhoop en het verdriet van Christus over het verlies van een natie? En dit was slechts een symbool van het opgeven van een wereld. Wie is zo begaan met de ondergang van zielen dat hij niet eens een zwakke waardering heeft voor het diepe verdriet van de ziel van Christus? Henoah, Noach, Abraham, Mozes, David, Jeremia en Paulus hebben deel gehad aan het diepste medeleven van Christus in zoverre hun menselijke waarneming hen kon laten meevoelen met de situatie. Wie kan samen met de Psalmist zeggen: "Mijn ogen vloeien als waterbeken, omdat men uw wet niet onderhoudt"(Psalm 119:136) of met Jeremia: "Ach, dat mijn hoofd water ware en mijn oog een bron van tranen, dat ik dag en nacht kon bewenen de verslagenen van de dochter mijns volks!" (Jeremia 9:1).

Dit medeleven is hard nodig. Tenzij het hart in gelijke ritme van medeleven klopt met dat van Christus, kan de mens de heiligheid en verhevenheid van de woorden "waken over uw zielen, daar zij

rekenschap zullen moeten afleggen" (Hebreeën 13:17), niet begrijpen. We spreken over de christelijke zending. Onze stemmen worden gehoord, maar onze harten hebben nog nooit het teder verlangen gevoeld om zielen te redden. Velen denken dat halfslachtige daden voldoende zijn, maar er is niet de kleinste waardering voor de zielen voor wier redding Christus gestorven is. Zij kennen niet de grote waarde van de menselijke ziel.

Het vuur van de laatste dagen zal vele zielen verteren die gered hadden kunnen worden als de gemeente maar haar verantwoordelijkheden had begrepen. Zielen spelen met hun eigen zaligheid en zijn ongeschikt om samen te werken met de Heer Jezus Christus. Wanneer zal de gemeente samen met Christus arbeiden? De arbeiders hebben het aan zichzelf te wijten dat er zulk een staat van onverschilligheid heerst. Zij moeten in hun hart gebroken zijn en in actie komen. Dan zal het Heer werken om hen kracht te verlenen.

-BTS Sept 1, 1908, 5-8

ST 1-18-99, 12-23-97; RH 11-18-86, 4-17-00, 12-23-90; BTS 9-1-08

Donderdag 30/12 (Gods plan voor pijnlijke emoties; Johannes 16:20-24)

De Prins des hemels was onder zijn mensen. De grootste gave van God is aan de wereld gegeven. Vreugde voor de armen, want Christus is gekomen om hen erfgenenamen te maken van Zijn koninkrijk. Vreugde voor de rijken, want Hij zou hen leren hoe zij eeuwige rijkdommen veilig konden stellen. Vreugde voor de onwetenden, Hij zou hen wijs maken tot redding. Vreugde voor de geleerden, Hij zou aan hen diepe mysteries openbaren die zij zich niet hadden kunnen voorstellen. Waarheden die verborgen waren geweest van de grondlegging der wereld af, zouden geopenbaard worden aan de mens door de zending van de Heiland.

Johannes de Doper heeft zich erin verheugd de Heiland te zien. Welk een gelegenheden voor vreugde hadden de discipelen, die bevoorrecht waren te wandelen en te spreken met de Majesteit des hemels! Dit was niet een tijd voor hen om te treuren en te vasten. Zij moesten hun harten openen om het licht van Zijn heerlijkheid binnen te laten, opdat zij op hun beurt het licht mochten verspreiden naar hen, die in duisternis gezeten zijn en in de schaduwen des doods.

Het was een helder beeld dat de woorden van Christus opriepen, maar daaroverheen lag een schaduw, welke alleen Zijn oog kon ontwaren. "Er zullen echter dagen komen," zei Hij, "dat de bruidegom van hen weggenomen is en dan zullen zij vasten, te dien dage" (Markus 2:20). Wanneer zij hun Heer verraden en gekruisigd zullen zien, zullen de discipelen treuren en vasten. In Zijn laatste woorden aan hen in de Bovenzaal, zei Hij: "Redeneert gij hierover met elkander, dat Ik zeide: Nog een korte tijd en gij ziet Mij niet en nogmaals een korte tijd en gij zult Mij zien? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij zult schreien en weklagen, maar de wereld zal zich verblijden; gij zult u bedroeven, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden" (Johannes 16:19,20).

Wanneer Hij uit het graf tevoorschijn zou komen, zou hun verdriet omslaan in vreugde. Na Zijn hemelvaart zou Hij afwezig zijn in de persoon, maar door de Trooster zou Hij nog steeds bij hen zijn en zij zouden hun tijd niet treurend doorbrengen. Dit was wat satan wilde. Hij verlangde ernaar om de wereld het beeld te geven dat zij misleid en teleurgesteld waren. Maar door geloof zouden zij een blik werpen in het heiligdom in de hemel, waar Jezus voor hen dienst deed. Zij zouden hun harten openstellen voor de Heilige Geest, Zijn vertegenwoordiger, en zich verblijden in het licht van Zijn aanwezigheid ...

Het ware vasten is maar een vormendienst. De Schrift beschrijft het vasten dat de Heer verkiest: "de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken; ... de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt" (Jesaja 58:6,10). Hierin is de geest en het karakter van het werk van Christus uiteengezet. Zijn hele leven was een offer van Hemzelf voor de redding van de wereld. Of het nu het vasten in de woestijn was of het eten met de Romeinse hoofdman op het feest van Matteüs, Hij gaf Zijn leven voor de verlossing van de verlorenen. Het toont ons niet een ijdel treuren, het vernederen van het lichamelijke en het doen van oneindige offerandes, maar het toont ons de onderwerping van het eigen ik in een gewillige dienst aan God en mensen.

-DA 277-278

RH 2-28-88; BTS 3-1-08; DA 276-279; GC 17-23

Vrijdag 31/12 (Een huis van gebed; Jeremia 7:11)

Toen Jezus naar de tempel kwam, nam hij alles in ogenschouw. Hij zag de oneerlijke transacties. Hij zag de wanhoop van de armen, die dachten dat zonder het vergieten van bloed er geen vergeving van hun zonden mogelijk was. Hij zag de buitenhof van Zijn tempel veranderd in een plaats van ongeheiligde handel. De heilige ommuring was veranderd in een groot wisselkantoor...

Met zoekende blik nam Jezus het schouwspel in zich op, terwijl hij op de treden van de trap van de binnenplaats stond. Met profetisch oog keek hij in de toekomst, en zag niet alleen jaren, maar eeuwen en tijdperken. Verontwaardiging, autoriteit en macht kwamen tot uitdrukking in zijn gelaat. Meteen was elke stem verstomd. De ogen van hen die druk doende waren met hun onheilige handelingen, waren op Hem gericht. Zij konden hun blikken niet van Hem afwenden. Het was alsof zij voorgeleid waren voor de Rechter van de gehele aarde.

Goddelijkheid flitste door de menselijke verschijning. Toen maakte Christus een zweep van een aantal koorden en "dreef allen uit de tempel, de schapen en de runderen; en het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en hun tafels keerde Hij om. En tot de duivenverkopers zeide Hij: Neemt dit alles hier vandaan, maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis" (Johannes 2:15,16). Hij dreef de godslasterlijke rovers uit, zeggende: "Er staat geschreven: En mijn huis zal een bedehuis zijn, maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt" (Lukas 19:46).

Overdonderd door vrees, vluchtten de priesters en Schriftgeleerden uit de tempelhof, weg van de doordringende blik die hun harten kon lezen. Christus keek met medelijden naar de vluchtende mannen vanwege hun vrees en hun onwetendheid over wat werkelijke godsdienst was. Op een bepaalde manier zag Hij de verstrooiing van de Joodse natie vanwege hun slechtheid en onbekeerlijkheid...

Christus sprak met de autoriteit van een koning en in zijn verschijning en de toon van Zijn stem lag een kracht die zij niet konden weerstaan. Bij het uitspreken van zijn woord, beseften zij dat zij nog nooit tevoren hadden ingezien wat hun ware toestand was van hypocrieten en rovers. Toen goddelijkheid flitste door menselijkheid, zagen ze niet alleen de uitdrukking van afkeer op Zijn gelaat, maar beseften zij ook de belangrijkheid van Zijn woorden. Zij voelden zich alsof zij voor de troon van de eeuwige Rechter stonden en dat het vonnis over hen geveld werd voor tijd en eeuwigheid. Voor een ogenblik waren zij ervan overtuigd dat Christus een profeet was, en velen dachten dat Hij de Messias was. De Heilige Geest bracht hen de woorden van de profetieën over Christus in herinnering: "de ijver voor uw huis heeft mij verteerd" (Psalm 69:10) ... Zouden zij zich overgeven aan deze overtuiging?

-ST Sept 16, 1897, 7, 9-11, 13

RH 8-27-95; BEcho 10-1-94; 2SP 117-122; 3SP 23-27

Citaten uit de les: 3SP 20, 23, 24

==== Les 2: 1-7 januari ::: Gods voorziening tegen angsten

Zij, die zich aan het ene principe houden om de dienst en eer aan God tot het belangrijkste in hun leven te maken, zullen ervaren dat verwarringen verdwijnen en er een rechte pad voor hun voeten ligt. -2MCP 472

Sabbat 1/1 (Onze nooit falende toevlucht; 1 Petrus 5:7)

Velen kijken terug op de Israëlieten en verwonderen zich over hun ongeloof en gemopper en hebben het gevoel dat zijzelf niet zo ondankbaar zouden zijn geweest. Maar wanneer hun geloof op de proef wordt gesteld, zelfs door kleine beproevingen, vertonen ze niet meer geloof of geduld dan het oude Israël deed. Wanneer ze in moeilijke situaties komen, mopperen ze over het proces dat God heeft gekozen om hen te zuiveren. Alhoewel in hun huidige noden is voorzien, zijn velen niet bereid om voor hun toekomst op God te vertrouwen en zijn ze constant bevreesd dat armoede hen zal raken en hun kinderen overgelaten zullen aan lijden . . .

Doen we er goed aan zo ongelovig te zijn? Waarom zouden we ondankbaar en wantrouwig zijn? Jezus is onze vriend; de hele hemel is geïnteresseerd in ons welzijn en onze bevreesdheid en angst bedroeven de Heilige Geest van God. We zouden niet toe moeten geven aan de zorgen die ons alleen maar irriteren en vermoeien, maar ons niet helpen om onze lasten te dragen. We moeten geen ruimte geven aan wantrouwen in God die ons ertoe brengt om het treffen van maatregelen tegen toekomstige

noden de belangrijkste drijfveer in het leven maakt, alsof ons geluk alleen ligt in deze aardse dingen. Het is niet Gods wil dat zijn volk bedroefd wordt door zorgen. Maar onze Heer vertelt ons niet dat er geen gevaren zijn op ons pad. Hij stelt niet voor om Zijn volk uit een wereld vol zonde en kwaad te halen, maar Hij wijst ons op een toevlucht die nooit zal falen. Hij nodigt de vermoeiden en hen die beladen zijn met zorgen uit: “Komt tot mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.” Werp het juk van angst en wereldse zorgen dat u op uw eigen nek hebt geplaatst af en “neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen” (Matteüs 11:28, 29). We mogen rust en vrede vinden in God, we mogen al onze bekommernissen op Hem werpen; want hij zorgt voor ons. Zie 1 Petrus 5:7.

De apostel Paulus zegt: “Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij, door af te vallen van de levende God” (Hebreeën 3:12). In het licht van al wat God voor ons heeft gedaan, zou ons geloof sterk, actief en volhardend moeten zijn. In plaats van mopperen en klagen, zou de taal van onze harten het volgende moeten zijn: “Loof de HERE, mijn ziel, en al wat in mij is, zijn heilige naam; loof de HERE, mijn ziel, en vergeet niet een van zijn weldaden” (Psalmen 103:1, 2).

-PP 293-294

ST 3-9-88; RH 8-7-88, 11-14-93; BEcho 3-1-93; MB 100-101; AA 527-528; 2MCP 472-473; OHC 28; TDG 194; UL 335; FLB 63; FE 238-240; HP 275

Zondag 1/2 (De eerste angstige ervaring; Genesis 3:6-10; Psalmen 23:4)

Wanneer de zonde de morele waarneming heeft verdoofd, ziet de zondaar de tekortkomingen van zijn karakter niet, noch realiseert hij zich de immensiteit van het kwaad dat hij heeft gedaan. En tenzij hij zich overgeeft aan de veroordelende kracht van de Heilige Geest, blijft hij gedeeltelijk blind voor zijn zonde. Zijn bekentenissen zijn niet oprecht en in alle ernst. ...

Nadat Adam en Eva van de verboden vrucht hadden gegeten, werden zij vervuld van een gevoel van schaamte en angst. Eerst was hun enige gedachte aan hoe zij zich van hun zonde konden bevrijden en aan de gevreesde doodstraf konden ontkomen. Toen de Heer navraag deed naar hun zonde, plaatste Adam de schuld gedeeltelijk bij God en gedeeltelijk bij zijn metgezel door het volgende te antwoorden: “De vrouw, die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten.” De vrouw gaf de slang de schuld: “De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten.” (Genesis 3: 12, 13). Waarom hebt U de slang gemaakt? Waarom hebt U hem toegelaten om naar Eden te komen? Dit waren de vragen die verborgen lagen in haar verklaring voor haar zonde, waarmee ze God de verantwoordelijkheid oplegde voor hun val. De geest der zelfrechtvaardiging kent zijn oorsprong in de vader van de leugen en is tentoongesteld in alle zoons en dochters van Adam. Bekentenissen van dit formaat zijn niet ingegeven door de goddelijke Geest en zullen niet door God geaccepteerd worden. Ware bezinning leidt een mens ertoe om zijn schuld zelf te dragen en deze te erkennen zonder misleiding of hypocrisie...

De voorbeelden van ware bezinning en nederigheid in Gods woord onthullen een geest van bekentenis waarin er geen excuus is voor zonde of een poging tot zelfrechtvaardiging. Paulus wilde zichzelf niet beschermen; hij schetst zijn zonde in de donkerste kleur, zonder te pogen zijn schuld te verminderen. Hij zegt: “Ik heb vele van de heiligen in gevangenschappen opgesloten, waartoe ik de macht van de overpriesters ontvangen had; en als zij zouden omgebracht worden, heb ik mijn stem eraan gegeven. En in alle synagogen trachtte ik hen dikwijls door toepassing van straffen tot lastering te dwingen en in tomeloze woede tegen hen heb ik hen vervolgd, tot zelfs in de buitenlandse steden” (Handelingen 26: 10, 11). Hij twijfelt niet aan de verklaring dat “Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem” (1 Timoteüs 1:15).

Het nederige en gebroken hart, onderworpen gemaakt door oprecht berouw, zal iets van de liefde van God en het offer van de kruisiging beseffen; en zoals een zoon bekend aan een liefdevolle vader, zo zal de oprechte gestrafte al zijn zonden voor God brengen. Want er staat geschreven: “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9).

-SC 40-41

ST 3-16-88; RH 6-19-00; YI 1-6-98; EW 125-127, 149-152; SC 39-41;

Maandag 1/3 (Wees niet bevreesd; Genesis 15:1-3)

“Niet gij zult hierbij behoeven te strijden: stelt u op, blijft staan, dan zult gij zien, dat de HERE u de overwinning geeft. Juda en Jeruzalem, weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt; morgen moet gij tegen hen uittrekken, de HERE is met u” (2 Kronieken 20:17).

In het dagelijkse leven komen we vele complexe problemen tegen die we niet kunnen oplossen. Er zijn mensen die elke moeilijkheid willen bijstellen, elke vraag willen oplossen, voordat ze beginnen met werken. Deze mensen zullen zeker falen. Uiteindelijk zal de toekomst net zo onduidelijk en de problemen net zo complex zijn als toen ze begonnen met hun speculaties. Wanneer we het gegeven licht volgen, zullen we een groter licht ontvangen...

Ga voorwaarts als God roept. Als hij u attendeert op iets wat gedaan moet worden, neem deze taak dan in Zijn naam en met het volle vertrouwen op u. U zult soms het einde niet van het begin kunnen onderscheiden. U kunt omgeven worden door verwarring. Uw broeders zullen u wijzen op de leeuwen op uw pad. Desondanks, ga voorwaarts, en zeg: “De Heer wil dat ik deze taak uitvoer, en ik zal niet falen, noch laat ik mij ontmoedigen. Ik zal mijn deel doen.”...

Er zijn critici die, als u naar hun woorden luistert, u zullen beroven van al uw hart (voor de zaak) en hoop. Laat hen niet toe om u te ontmoedigen. Zeg: “God blijft getrouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet” (2 Timoteüs 2:13). Hij heeft aan een ieder een taak gegeven en Hij roept ons allen op om te beginnen aan onze taak, waar we ook zijn. Hij kan niet doen wat Hij graag wil doen, totdat de menselijke dienstknecht zijn taak uitvoert.

Soms lijkt de arm van het geloof te kort om zelfs het kleed van de Verlosser aan te raken, maar daar vindt men de belofte, met God die erachter staat: “Als gij dan roept, zal de HERE antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik. Wanneer gij uit uw midden het juk wegdoet, het wijzen met de vinger en het spreken van boosheid nalaat, wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. En de HERE zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken; dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt (Jesaja 58:9-11).

Het zijn niet onze inspanningen die leiden tot de overwinning. Het is het zien van God achter de belofte en het geloven in en vertrouwen op Hem. Grijp door geloof de hand van oneindige macht. De Heer is trouw aan wie hij een belofte heeft gemaakt.

Vragen zullen opkomen die niet opgelost kunnen worden ongeacht hoe hard men nadenkt. Verspil uw tijd niet door te pogen ze toch op te lossen. Neem de taak op u die nog wacht om uitgevoerd te worden; vertrouw op God voor uw wijsheid. Zijn rechtvaardigheid zal u voorgaan en de vragen die u verontrusten, zullen zichzelf beantwoorden.

-UL 133

PP 136-138; PK 198-203; 13MR 184-187; 1SP 93-96

Dinsdag 4/1 (Vertrouwen tegenover Angst; Johannes 14:1, 2; Psalmen 118:8, 9; Matteüs 18:3)

[Johannes 14:16-17] Christus stond op het punt om te vertrekken naar zijn thuis in de hemelse hoven; maar hij verzekerde zijn discipelen dat hij hen de Trooster zou sturen om tot in eeuwigheid bij hen te zijn. Op de leiding van deze Trooster mogen wij allen onvoorwaardelijk vertrouwen. Hij is de Geest der waarheid, maar zijn waarheid kan door de wereld niet gezien noch ontvangen worden...

“De Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen, ...” (Johannes 14:27 en verder). Deze zekerheid is aan de discipelen gegeven, om doorgegeven te worden aan allen die in hem zouden geloven tot het eind van de geschiedenis van deze aarde.

Christus verlangde dat zijn discipelen begrepen dat hij hen niet als weeskinderen achter zou laten. “Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u.” Hij verklaarde: “Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven (Johannes 14: 18, 19).” Kostbare, schitterende belofte van het eeuwige leven! Ook al zou hij afwezig zijn, hun relatie tot hem was dat van een kind tot zijn ouder.

“Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u (Johannes 14: 20).” Hij wilde het verstand van de discipelen imponeren met het onderscheid tussen hen die van de wereld zijn en hen die van Christus zijn. Hij stond op het punt om te sterven, maar hij verlangde van hen dat ze zich realiseerden dat hij weer zou leven. En ook al zou hij na zijn hemelvaart niet bij hen zijn, door geloof zouden ze hem zien en kennen en hij zou dezelfde liefdevolle interesse in hen hebben die hij had toen hij nog bij hen was.

Er is geen trooster zoals Christus, zo gevoelig en zo eerlijk. Hij kan meevoelen met onze pijn. Zijn Geest spreekt tot het hart. Omstandigheden kunnen ons scheiden van onze vrienden; de wijde, onstuimige oceaan kan tussen ons en hen komen. Toch kan hun oprechte vriendschap nog bestaan, ze kunnen misschien niet in staat zijn dit te demonstreren door voor ons te doen wat wij dankbaar zouden aannemen. Maar geen omstandigheid, geen afstand, kan ons scheiden van de hemelse Trooster. Waar we ook zijn, waar we ook heen gaan, hij is er altijd, een gegeven om in Christus plaats voor Hem te handelen. Hij is altijd aan onze rechter hand om geruststellende, zachte woorden te spreken; om ons te ondersteunen, te dragen en op te vrolijken. De invloed van de Heilige Geest is het leven van Christus in de ziel. Deze Geest werkt in en door iedereen die Christus ontvangt. Degenen die de Geest in zich hebben, onthullen zijn vrucht, - liefde, vreugde, vrede, uithoudingsvermogen, zachtaardigheid, goedheid, geloof.

-RH Oct 26, 1897, 8, 10-12, 15

GCB 4-23-01; RH 10-19-97; 4-23-01; ST 11-4-97, 11-18-97; 8T 252-254; DA 663-664; 2SAT 337-338; HP 354; TMK 363; UL 320

Woensdag 5/1 (Van vogels en leliën; Matteüs 6:25-33)

In zijn preek op de berg, leerde Christus zijn discipelen waardevolle lessen met betrekking tot de noodzaak van het vertrouwen op God. Deze lessen waren ontworpen om de kinderen van God door alle eeuwen heen aan te moedigen, en ze zijn overgeleverd tot in onze tijd vol onderwijzing en troost. De goddelijke Leraar zei tegen zijn volgelingen: "Weest niet bezorgd over uw leven, wat gij zult eten [of drinken], ..." [Matteüs 6:25-31 en verder.] ...

Als God, de goddelijke kunstenaar, de simpele bloemen die in een dag vergaan, hun tedere en gevarieerde kleuren geeft, hoe meer zorg zal hij dragen voor degenen die hij heeft gemaakt naar zijn eigen evenbeeld? Hij gaf zijn enige Zoon zodat deze naar de aarde kon komen en de mens kon verlossen, omdat hij van hen hield; "en hij die zijn eigen Zoon niet spaarde, maar hem opofferde voor ons allen, waarom zou hij ons al deze dingen niet vrijelijk geven?" God is onze Schepper, en wij zijn het werk van zijn handen...

Wij zijn aan de Heer verbonden met de sterkste banden en de manifestatie van de liefde van onze Vader zou de meest kinderlijke genegenheid en de meest vurige dankbaarheid moeten oproepen. De wetten van God hebben hun fundering in de meest standvastige rechtvaardigheid en zijn zo omlijst dat ze het geluk van degene die ze houden, zal bevorderen. God is onze meester, wij zijn Zijn knechten en al zijn geboden zijn genade en waarheid. God is een vriend in verwarring en verdriet, een beschermer in pijn, een behoeder in de duizenden gevaren die voor ons onzichtbaar zijn. Hij is onze instructeur en in Hem is de bron van alle wijsheid. Hij heeft verklaard: "Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden (Jakobus 1:5)." Hij is onze God en hij heeft zijn enige Zoon niet gespaard, zodat wij verlost konden worden van alle ongerechtigheid.

In de les van geloof die Christus onderwees op de berg, worden de principes van waar geloof onthuld. Geloof brengt de mens in een persoonlijke relatie met God, maar niet uitsluitend; want de principes van de hemel moeten uitgedragen worden, zodat ze de mensheid mogen helpen en zegenen. Een trouw kind van God zal hem liefhebben met zijn hele hart, en zijn naaste als zichzelf. Hij zal geïnteresseerd zijn in zijn burens. Het ware geloof is de inwerking van genade op het hart, die ervoor zorgt dat het leven naar buiten vloeit in de vorm van goede werken, zoals een fontein wordt gevoed door levende stromen. Geloof bestaat niet alleen uit meditatie en gebed. Het christelijke licht wordt gedemonstreerd in goede werken en wordt daarom herkend door anderen. Geloof zou niet gescheiden moeten worden van het zakelijke leven. Het zou moeten worden opgenomen in de verplichtingen en ondernemingen en zou deze moeten heiligen. Als een mens waarlijk verbonden is met God en de hemel, zal de geest die in de hemel vertoeft al zijn woorden en acties beïnvloeden. Hij zal God verheffen in zijn werken en zal anderen ertoe aanzetten om Hem te vereren.

-RH Sept 18, 1888, 1, 4, 7, 8

RH 4-12-70, 3-29-70, 1-8-89; BTS 3-1-05; LLM 601-602; HP 113

Donderdag 6/1 (Stap voor stap; Matteüs 6:34; Filippenzen 4:11; Johannes 14:27)

We moeten ons leven stap voor stap leiden. We hoeven het werk van een heel leven niet in een paar uur te doen. We hoeven niet naar de toekomst te kijken met angst; want God heeft het voor ons mogelijk gemaakt om elke dag overwinnaars te zijn en hij zal ons de nodige genade geven zodat we

winnaars kunnen zijn. Ik ben blij dat we alleen stap voor stap hoeven te werken. We moeten onze verantwoordelijkheden niet onderschatten en onze tijd wijden aan de dienst van de vijand. We moeten onze tijd niet gebruiken om onszelf in modieuze kleding te tooien of onze huizen in te richten alsof we permanente bewoners van deze aarde zijn. We moeten de gelegenheden aanwenden om te handelen met onze talenten, om onze mogelijkheden te gebruiken om God te verheerlijken, in plaats van onszelf. Onze enige studieobject zou moeten zijn hoe we de goedkeuring van God kunnen ontvangen. Als we zijn wil doen, en ons oog gericht houden op alleen zijn heerlijkheid, dan zullen we in staat zijn te zeggen: "Ik weet dat mijn verlosser leeft (Job 19:25) en hoewel hart en lichaam het laten afweten, leeft Jezus om mij kracht en mijn deel voor eeuwig te geven." Een die altijd trouw en waarachtig is onder hen die veranderlijk en vals zijn, die onze bescherming zal zijn en ons zal doen slagen in alles wat wij ondernemen. We zullen vinden, als we ernaar zoeken om God te behagen, dat er Een is die voor ons werkt, en dat zijn naam is "Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst" (Jesaja 9:5)...

... De Almachtige Overwinnaar heeft ons hard werken en strijd voorgesteld als de prijs voor overwinning. Zij die de kroon willen winnen, moeten het kruis opnemen en dragen. Als we het kruis van Golgotha voor ons houden, zullen we in staat zijn om samen met Paulus te zeggen: "Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden" (Romeinen 8:18).

Door geloof moeten we onze ogen op Jezus onze Hogepriester gericht houden, die dienst doet in de hemel voor ons. Geen ander licht heeft ons beschenen of zal ooit op de mens schijnen, behalve dat licht dat is en zal worden gecommuniceerd door het Lam dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld. We moeten onze zegeningen telkens weer opnieuw tellen. We moeten hen bijeenvergaren en ophangen in onze herinneringshal. Wat een schilderij zult u vandaag daar ophangen? Zult u het bekleden in grafklederen en het omlijsten met weeklagen? O, nee. Jezus ligt niet in het nieuwe graf van Jozef. Hij is opgestaan. Hij heeft de banden van de dood verbroken. Hij heeft gevangenen in gevangenschap weggevoerd en heeft gaven gegeven aan de mensenkinderen. Hij heeft ons een bewijs gegeven van wat Hij zal doen voor hen die satan gevangen houdt in de gevangenissen van de dood. Bij zijn opstanding heeft hij de graven geopend van vele rechtvaardigen, en heeft hen gevangen genomen uit hun nauwe cellen en hen overwinnend meegenomen naar zijn koninkrijk. Zij die zijn ontslapen in Christus, zullen niet door de dood kunnen worden gevangen gehouden. Zij zullen bevrijd worden uit het graf en hun leven zal hersteld worden.

-RH Mar 26, 1889, 5-7

ST 4-14-87; RH 5-9-07; BTS 1-1-04; 1SAT 327-329; UL 44, 118; Mar 181

Vrijdag 7/1 (Blijven in Christus; Johannes 15:7-10)

"Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden" (Johannes 15:7), zijn de woorden van Christus, welke als ze in het hart van de gelovige blijven, zijn karakter zullen veranderen. Zij zijn geen dode letters, maar zij zijn geest en leven. Zij zijn een motiverende kracht voor elke onderneming. Als zij licht worden opgevat, marginaal worden aanvaard, zonder dat ze in ons werken, dan zijn ze waardeloos en zullen zij ons veroordelen in het oordeel. ... De Heilige Geest schenkt zijn energie om de macht van Satans aantrekkingskracht en verleidingen op het menselijk verstand te verbreken, maar de wil moet overgegeven worden en de menselijke samenwerking moet aanmonsteren bij Christus, want dit is de onmisbare voorwaarde voor verlossing.

... Uw inspanningen zijn vereist om samen te werken met God. Zonder dit, zou u geen christen zijn, g een geschikte kandidaat voor de hemel, ook al zou het met een kracht die honderd keer sterker is dan de intensiteit van de invloeden van de Geest van God, aan u opgedrongen worden. De vestingen van satan zouden niet afgebroken worden. Het moet van de wil uitgaan en de gelovige moet zijn deel doen. Er moet een actie zijn, die voorgesteld wordt met het uit de wereld komen en anders willen zijn. Er moet een doen van de woorden van Christus zijn. De ziel moet leeg gemaakt worden van zichzelf, opdat Christus zijn Geest kan uitstorten in het vacuüm. Christus moet gekozen worden als de hemelse gast. De wil moet naast de wil van God gelegd worden. Dan is er een nieuw hart, en nieuwe heilige motieven. Het is Jezus die op de troon van het hart zit die, elke actie gedaan in zijn dienst, gemakkelijk maakt. Hij is de basis van alle gerechtigheid, de bron van alle vreugde, het reservoir van alle kracht. Er moet een volledig vertrouwen in de woorden van Christus zijn en Christus moet alles in allen zijn voor de ontvanger. Genade, vertrouwen en vreugde zullen de ziel vervullen.

“Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden.” Christus in het hart zal de juiste verlangens oproepen. Dan mogen we naderen tot de troon der genade en in de naam van Jezus, onze Advocaat, in de volle zekerheid van het geloof, op alles aanspraak maken wat de ziel nodig heeft. Wat een houvast in de hemel heeft iedereen die instemt met de voorwaarden die Christus gegeven heeft! ...

“Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde”(Johannes 15:10). Ook hier presenteert de Heer Jezus zijn relatie met de Vader als de exacte tegenhanger van onze relatie met hem. Laat deze lessen, zo vol onderwijzing, met zorg overdacht worden. Nergens anders kan zulk een grote en troostende verzekering verkregen worden. Niets anders wijst ons zoveel als deze die ons leert hoe de Heer Jezus de zielen inschat die hij is komen redden en zijn doel om hen te verheffen in een heilige kameraadschap met hem. Hij identificeert de mens met zichzelf voor de Heer en voor het hele universum.

-ST Dec 28, 1891, 1-3, 11

Citaten uit de les: PP 57; MCP 466, 468

==== Les 3: 8-14 januari ::: Spanningen

Niets is ogenschijnlijk meer hulpeloos maar tegelijkertijd onoverwinnelijker dan de ziel ,die zijn betekenisloosheid beseft en volledig op God vertrouwt. – RH Oct 30, 1913

Sabbat 8/1 (Onze wijsheid in God; Matteüs 11:28)

Wat de positie van verantwoordelijkheden en vertrouwen die iemand inneemt ook mag zijn, hij staat nooit boven de kwetsbaarheden van het menszijn. Zijn positie maakt hem niet zondeloos of goddelijk. Hij moet wijsheid en goedheid en kracht ontvangen van dezelfde bron als anderen; en deze voorraadbron is toegankelijk voor de minste en de laatste. Jezus heeft u uitgenodigd om tot Hem te komen; en u gehoorzaamt Christus niet als u naar menselijke bronnen gaat voor hulp en troost. Is dit niet de reden waarom het volk van God berooid is van de vruchten van de Heilige Geest? Is dit niet één van de redenen waarom hun geestelijke ervaring van een dergelijk minderwaardig karakter is? ...

Het onderwijs dat aan een ieder gegeven zou moeten worden, is dat ze hun geloof moeten beoefenen, dat ze naar God moeten gaan in ernstig gebed, en moeten leren om voor zichzelf te denken. Om moeilijkheden tegemoet te gaan en met de hulp van God te overwinnen, is een les van de hoogste waarde. Als mannen en vrouwen dit doen, realiseren ze zich dat hun hulp niet van een menselijke bron gekomen is, maar van de levende God, en zij hebben Zijn hulp niet voor niets gezocht. Het is het voorrecht van een ieder om zelf naar God te gaan, en om een persoonlijke verbinding met de Bron van alle kracht te hebben. Dan zullen ze lof voortbrengen, niet van mensen, maar van God. Het is door een nederig zoeken naar God dat goddelijke instructie tot Zijn volk zal komen. Ze kunnen leiding en wijsheid ontvangen, niet van een andere persoon, maar wijsheid die krachtig is, van de Bron van alle kracht. Dan zal het volk van God Christus en Zijn genade laten zien, en als heiligen voor de Here leven, gericht op de heerlijkheid van God. Zelfvoorzienigheid en hoogmoed zullen verdwijnen, en het licht van heiligheid zal op een ieder, met wie zij omgaan, stralen. Een ieder die omgaat met hem of haar die voor God leeft, zal voor een grote of kleine mate beïnvloed worden door de goddelijke toewijding die de ziel van de ontvanger van de Geest van God verhoogt en verfijnt. ...

Laten we dan onthouden dat onze zwakheid en inefficiëntie grotendeels het resultaat is van het opzien naar mensen, of vertrouwen op mensen om die dingen voor ons te doen die God belooft heeft aan een ieder die tot Hem komt. We hebben Jezus nodig, de roos van Saron, om het karakter te verfraaien en om ons leven geurend met goede werken te maken, zodat we een smaakmaker van Christus tot God zijn. Zal ons volk niet wakker worden en de Schriften onderzoeken, en van de tuin van God de rozen, de leliën, en de anjers van Zijn beloften plukken?

-RH Aug 14, 1894, 2, 8, 9

RH 8-29-87, 8-7-94, 8-14-94; HM 6-1-97; TM 485-488

Zondag 9/1 (Spannende Levensgebeurtenissen; 1 Koningen 17:2-6,15,16-22; 18:23-39,45)

Als men ziet dat hun ijver voor God niet gewaardeerd of verkeerd begrepen wordt, hun raadgevingen en terechtwijzingen geringschat, hun pogingen om een werk van hervorming tot stand te brengen, worden terugbetaald met haat en tegenstand; als zij hen zien van wie zij recht hebben om hulp en steun te verwachten, aan hun last toevoegen, laat hen het werk van Elia en de ervaring die hij op Horeb verkreeg, bestuderen. Het was toen de hoop vervlogen was, en zijn levenswerk met een nederlaag bedreigd werd, dat de profeet één van de diepste lessen van zijn leven leerde. In het moment van zijn grootste zwakte, leerde hij de noodzaak en de mogelijkheid om op God te vertrouwen onder de meest afschuwelijke omstandigheden. Nooit zou de hemel hem in de steek laten, als hij zijn integriteit behield.

Het is op het moment van grootste zwakte dat satan de ziel met de felste verleidingen aanvalt. Het was op die manier dat hij hoopte de overwinning over de Zoon van God te behalen; want met dit beleid had hij al eerder vele overwinningen over mensen behaald. Als de wilskracht verzwakt was en het geloof het begaf, dan zwichtten zij, die lang en moedig voor het juiste hadden gestaan, voor de verleiding. Mozes, vermoeid door de ontrouw en opstandigheid van de Israëlieten gedurende de veertigjarige tocht door de woestijn, verloor voor een moment zijn greep op de oneindige kracht. Hij faalde aan de grens van het beloofde land. Hetzelfde gebeurde met Elia. Hij, die onverschrokken voor Achab stond; hij, die op die verschrikkelijke dag op Karmel voor het hele volk van Israël had gestaan, de enige getuige voor de ware God, gaf in een moment van vermoeidheid toe dat zijn vrees voor de dood de overhand kreeg boven zijn geloof.

En zo is het vandaag de dag ook. Als we door twijfel worden omgeven, ontsteld door de omstandigheden, gekweld door armoede of verdriet, probeert satan ons vertrouwen in God te doen wankelen. Het is op dat moment dat hij onze fouten voor ons uitstelt en ons verleidt om God te wantrouwen, om Zijn liefde in twijfel te trekken. Hij hoopt zo de ziel te ontmoedigen en onze greep op God te verbreken; want hij weet dat als hij er eenmaal in slaagt ons te scheiden van de bron van onze kracht, hij verzekerd is van zijn prooi. ...

De les van Elia's ervaring van opnieuw vertrouwen op God in het uur van beproevingen is niet alleen voor mensen die posities van grote verantwoordelijkheden innemen. Hij die de kracht van Elia was, is krachtig en sterk om ieder van Zijn strijdende kinderen vast te houden, ongeacht hoe zwak. Van een ieder verwacht Hij getrouwheid, en aan een ieder geeft Hij kracht naar gelang hun nood. In eigen kracht zijn mensen krachteloos; maar in de kracht van God is hij sterk om het kwaad te overwinnen en om anderen te helpen ook te overwinnen.

-RH Oct 30, 1913, 7-9, 11

RH 10-22-01, 10-30-13, 9-30-73, 10-7-73; 3T 288-292; PK 119-135; CC 214; LHU 131

Maandag 10/1 (Bittere Levensgebeurtenissen; 1 Koningen 18:40; 19:1-4)

Hoe keek God naar zijn lijdende dienstknecht? Liet God hem in de steek, omdat wanhoop en radeloosheid zich van hem hadden meester gemaakt? O, nee! Elia was overmeesterd door ontmoediging. De gehele dag had hij hard gewerkt zonder te eten. Toen hij de strijdswagen van Achab begeleide, er vooruit rennend naar de stadspoort, was hij vol goede moed. Hij had grote hoop voor Israël dat zij, als volk, terug zouden keren tot hun verbondenheid aan God, en wederom in Zijn gunst zouden worden aangenomen. Maar de reactie die vaak volgt op een grote ervaring van geloof, en glorieus succes, drukte Elia teneer. Hij werd verhoogd tot Pisgahs bergtop, om vernederd te worden tot de laagste vallei in geloof en emotie. Maar God ziet Zijn dienstknecht nog steeds. Hij houdt niet minder van hem nu hij diepbedroefd en verlaten door God en mensen is, dan toen er, in antwoord op gebed, vuur uit de hemel kwam om Karmel in lichterlaaie te zetten.

Zij die geen zware verantwoordelijkheden gedragen hebben, die er niet aan gewend zijn om hevige emoties te hebben, kunnen de gevoelens van Elia niet begrijpen, en hem niet het tedere medeleven geven dat hij verdient. God kent en leest het diepste verdriet van het hart onder verleiding en zware conflicten. Toen Elia onder de Jeneverstruik lag te slapen, wekte een zachte aanraking en een aangename stem hem. Onmiddellijk overvalt een gevoel van doodsangst hem, klaar om te vluchten, alsof zijn vijand, die hem om zijn leven achterna zat, hem gevonden had. Maar in het meelevende gezicht van liefde, dat over hem gebogen staat, ziet hij niet het gezicht van een vijand, maar van een vriend. Een engel van God was met voedsel door de hemel gestuurd om de getrouwe dienstknecht van God te ondersteunen. Zijn stem zegt tot Elia: "Word wakker en eet wat" (1 Kon. 19:5). Nadat Elia gegeten had van de verfrissing die voor hem bereid was, viel hij wederom in slaap. De engel van God dient hem voor de tweede keer en voorziet in de noden van Elia. Hij raakt de doodvermoeide, belastte

man aan, en in meelevende tederheid zegt hij tot hem: “Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor u” (1 Kon. 19:7). Elia was gesterkt en vervolgde zijn reis naar Horeb. ...

De dienstknecht van God kan moed houden, wetende dat hij een meelevende Hemelse Vader heeft die de motieven leest en de bedoelingen van de ziel kent. Zij, die op de frontlinie van het conflict staan, opgeroepen door de Geest van God om een speciaal werk voor Hem te doen, zullen vaak de reactie voelen, als de druk verwijderd is, als de vertwijfeling hard toeslaat, en zelfs het meest heldhaftige geloof tot wankelen kan brengen, en de meest standvastige zielen kan verzwakken. God begrijpt al onze zwakheden. God kan ontferming tonen en liefhebben als de harten van mensen hard als steen zijn. Om geduldig te wachten en God in alles te vertrouwen, ook als alles rondom duister is, is de les die Zijn dienstknechten moeten leren. God zal hen niet afvallen als zij integer blijven.

-RH Oct 7, 1873, 14-15, 18

Dinsdag 11/1(Gods therapie; 1 Koningen 19:5-9,15,16; 2 Koningen 2:7-11)

God leidt Zijn kinderen tot volmaakt vertrouwen door moeilijkheden heen. “In de wereld lijdt gij verdrukking,” maar Christus zegt; ‘in Mij zult gij vrede hebben’ (Joh. 16:33). Het is door vele moeilijkheden heen, dat we het koninkrijk van God binnen zullen gaan. De volgelingen van Christus zullen vaak ernstig getoetst en afgemat worden. Jozef werd belasterd en vervolgd, omdat hij vastbesloten was om zijn deugd en integriteit te behouden. David, Gods uitgekozen boodschapper, werd achtervolgd als een prooidier door kwaadaardige vijanden. Daniël werd in een put vol leeuwen geworpen, omdat hij zijn loyaliteit aan God niet op wilde geven. Jeremia sprak het woord dat God hem gegeven had, en zijn duidelijke getuigenis maakte de koning zo razend dat hij in een weerzinwekkende put geworpen werd. Stefanus werd gestenigd voor het prediken van Christus en dien gekruisigd. Paulus werd gevangengenomen en uiteindelijk terechtgesteld, omdat hij Christus’ opdracht gehoorzaamde om het evangelie aan de heidenen te brengen. Johannes, de geliefde discipel, werd verbannen naar het eiland Patmos voor het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.

Geen kruis, geen kroon. Hoe kunnen we sterk in de Here zijn zonder moeilijkheden? Om fysieke kracht te hebben, moeten we oefeningen doen. Om een sterk geloof te hebben, moeten we in omstandigheden geplaatst worden waar ons geloof getest zal worden. Iedere weerstane verleiding, iedere test moedig ondergaan, geeft ons een nieuwe ervaring, en helpt ons vooruit in het werk van karakteropbouw. Onze Verlosser werd op iedere mogelijke manier getest, maar Hij overwon voortdurend in God. Het is ons voorrecht om onder alle omstandigheden sterk te zijn in de kracht van God, en om te roemen in het kruis van Christus.

God onthult door moeilijkheden heen de zwakke plekken in ons karakter, zodat we door Zijn genade onze fouten kunnen overwinnen. Onbekende hoofdstukken met betrekking tot onszelf, worden voor ons geopend, en de test komt of we de vermaning en de raad van God zullen accepteren. Als we getest worden, moeten we niet piekeren en ons zorgen maken. We moeten niet rebelleren, of ons door zorgen te maken ontwormen aan de hand van Christus. We moeten ons nederig voor God opstellen. De wegen van de Heer zijn duister voor hem die ernaar verlangt om de dingen op een voordelige manier voor zichzelf te doen. Ze schijnen duister en vreugdeloos voor onze menselijke natuur. Maar Gods wegen zijn wegen van genade, en het einde daarvan is verlossing. Elia wist niet wat hij deed toen hij in de woestijn zei dat hij genoeg van het leven had, en bad dat hij toch mocht sterven. De Here in Zijn genade nam zijn woorden niet ter harte. Er was nog een groot werk voor Elia te doen; en als zijn werk voleindigd was, mocht hij niet in ontmoediging en eenzaamheid in de woestijn wegwijnen. Hij hoefde niet neder te dalen in het stof der aarde, maar opstijgen in heerlijkheid, begeleid door hemelse wagens naar de troon in de hemel.

-ST Feb 5, 1902, 2-4

RH 6-25-89, 6-9-91; DA 300-301; PK 227-228; Ed 50-151; KC 106-108; CC 223, 215

Woensdag 12/1(Jezus’ methode om met spanningen om te gaan; Marcus 6:31; 11:11; Matteüs 21:17)

Het leven van de Verlosser hier op aarde was een leven van gemeenschap met de natuur en met God. Hij liet ons het geheim van een leven vol kracht zien. ... Werkend aan de timmermanswerkbank, de lasten van een huiselijk leven dragend, de lessen van gehoorzaamheid en hard werken lerend, vond Hij ontspanning in de natuur; kennis verkrijgend, terwijl hij probeerde de geheimen van de natuur te begrijpen. Hij bestudeerde het woord van God, en Zijn momenten van grootste vreugde waren als Hij zich kon afkeren van Zijn werk om in de velden te gaan, om te mediteren in de stille valleien, om gemeenschap met God te hebben temidden van de bergen of bomen van het bos. In de vroege morgen

bevond Hij Zich vaak op een afgelegen plek, mediterend, de Schriften onderzoekend, of in gebed. Met de stem van gezang verwelkomde Hij het ochtendlicht. Met liederen van dankbaarheid bemoedigde Hij zijn uren en bracht Hij de hemelse blijheid aan de vermoeiden en ontmoedigen. ...

Christus hield ervan om de mensen rondom Zich te verzamelen onder de blauwe hemel, op een groene heuvel, of op het strand naast het meer. Hier, omgeven door het werk van Zijn eigen schepping, kon Hij hun gedachten keren van het oppervlakkige naar het natuurlijke. In de groei en ontwikkeling van de natuur werden de principes van Zijn koninkrijk onthuld. Als mensen hun ogen opsloegen naar de heuvels van God en de wonderbaarlijke werken van Zijn hand aanschouwden, konden ze dierbare lessen van goddelijke waarheid leren. De lessen van de goddelijke Leraar zouden op die manier in de toekomst voor hen herhaald worden door de dingen in de natuur. De gedachten zouden verhoogd worden en het hart zou rust vinden. ...

Een ieder die onder de training van God is, heeft het stille uur van gemeenschap met zijn eigen hart, met de natuur, en met God nodig. ... We moeten Hem ieder voor onszelf horen spreken tot het hart. Als ieder andere stem zwijgt, en wij in stilheid voor Hem wachten, maakt de stilte van de ziel de stem van God beter hoorbaar. Hij spreekt tot ons: "Wees stil, en weet dat Ik God ben" (Psalm 46:11, KJV). Dit is de eigenlijke voorbereiding voor al het werk van God. Temidden van de jachtige menigte en de inspanning van de intense activiteiten van het leven, wordt hij die op die manier verfrist is, omgeven met een atmosfeer van licht en vrede. Hij ontvangt een vernieuwde toezegging van zowel lichamelijke als geestelijke kracht. Zijn leven zal een heerlijke geur verspreiden en zal een goddelijke kracht laten zien, die harten van mensen zal bereiken.

Christus heeft Zijn onderricht niet alleen verbonden met de dag van rust, maar ook met de week van arbeid. Hij heeft wijsheid voor hem, die de ploeg bedient en het zaad zaait. ... Hij verlangt ernaar dat we in ieder nuttig werk een les van goddelijke waarheid vinden.

-CH 162-163, 165

YI 3-30-99; ST 7-24-93; SD 312; MH 51-56

Donderdag 13 januari (Anderen verlichting brengen; Handelingen 10:38; Galaten 6:2; Filippenzen 2:4; Johannes 15:13)

Zij die Christus liefhebben, zullen door de Heilige Geest geïnspireerd worden, en of ze nou thuis of op het werk zijn, zij zullen zendingswerk doen. Het is essentieel om plannen te maken, om geld te geven voor de vooruitgang van Gods werk, maar meer dan dit is vereist. Persoonlijke inspanningen moeten gedaan worden om zielen in de kerk te interesseren, om kinderen en de jeugd aan te trekken. Zendingen moeten families bezoeken, en ieder lid van het gezin leren kennen, en op een dusdanige manier te werk gaan dat een interesse opgewekt wordt om de waarheid lief te hebben. Een dergelijk werk zal niet voor niets zijn, maar zal een resultaat geven die als eeuwigdurend zal zijn als de eeuwigheid zelf. Dit is een werkelijk huiselijk zendingswerk. ...

Slechts een belijdenis van geloof maakt iemand nog geen christen. De belangrijke vraag is, hebben wij de gezindheid van Christus? Onze Hemelse Vader gaf Christus aan onze wereld als zondendragers, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Nu God een dergelijk wonderbaarlijk geschenk aan de mensen gegeven heeft, zal Hij niet met Christus ons alles geven? In het geschenk van Zijn Zoon werd de gehele hemel voor ons geopend, opdat zijn onbetaalbare schatten de mannen en vrouwen van geloof mochten verrijken. De liefde van God is onthuld in de harten van gelovigen, opdat zij het licht van de hemel zouden verspreiden, en hun tijd en middelen niet zouden besteden aan landerijen en de bewerking daarvan, noch plezier vinden in de dingen die hun verbeelding als plezierig beschouwt, net zoals de bewoners in de tijd van Noach dat deden.

Laat iedere gelovige zijn geloof uitdragen, en op die manier een getuigenis geven aan de ongelovige wereld dat hij gelooft dat alle dingen ten einde lopen. "Gij zijt, luidt het woord des Heren, mijn getuigen" (Jes. 43:10). Het eigen-ik mag geen grote rol spelen in de plannen van hen die beweren de waarheid te geloven. De waarheid voor deze tijd is een testende waarheid, die de gedachten moet stimuleren, de ziel reinigt, en de verlangens heiligt. De werkelijkheid hiervan zou getoond moeten worden in het redden van hen, die verloren gaan zonder Christus. Gods werk moet gedaan worden op Zijn manier en in Zijn Geest. Kleine groepen, gelokaliseerd op verschillende plaatsen, moeten zich geheel en al toewijden aan God, lichaam, ziel en geest; en in geloof beslag leggend op de troon van God, kunnen zij ijverig werken, en hun zielen bewaren in de liefde Gods. De levensgevende stroom van Zijn liefde zal zichzelf kenbaar maken, en zal herkend worden als vanuit de hemel komende in de goede werken van Zijn volk. Deze kleine groepen die de waarheid kennen, zouden als met één stem hun

predikant moeten oproepen om naar de verloren schapen van het huis Israël te gaan. Een ieder zou een persoonlijk werk voor een ander moeten doen. Niet één die de goedheid, de genade, en de liefde van God geproefd heeft, kan verontschuldigd worden om niet te werken voor de zielen van anderen.

-RH Jan 8, 1895, 1, 4, 5

RH 1-12-86; COL 369-375

Vrijdag 14/1 (Voorwaarts Gaan; Hebreeën 12:1, 2)

Als mannen met geestelijke vermogens, in beproevende omstandigheden komen en in het nauw gedreven worden, ontmoedigd en moedeloos raken en op een gegeven moment niets meer wenselijk zien in het leven zelf, dat ze ervoor zouden kiezen, is dit niets nieuws of vreemds. Eén van de machtigste profeten vluchtte voor zijn leven voor de woede van een razende vrouw. Een vluchteling, vermoeid en zat van het onderweg zijn, met bittere teleurstellingen, die zwaar op zijn schouders drukken, vroeg of hij toch alsjeblieft mocht sterven. Voor een ieder die zijn leven geeft in zelfopofferend werk, en verleid wordt om zich over te geven aan wanhoop en wantrouwen, is de ervaring van Elia bij de berg Horeb van levensbelang. Het brengt hoop, moed en de verzekering van Gods waakzame zorg, Zijn liefde, en Zijn macht. ...

Zij die aan de frontlinie van het conflict staan, en door de Geest van God aangezet worden om een bijzonder werk te doen, zullen vaak een tegenslag bemerken als de druk en spanning verwijderd zijn. Wanhoop kan het meest heldhaftige geloof aan het twijfelen brengen, en de meest standvastige wil verzwakken. Maar God begrijpt dit, en Hij heeft Zijn dienstknechten lief en bekommert Zich om hen. Hij leest de motieven en de doelen van het hart. Om geduldig te wachten, om te vertrouwen als alles duister lijkt, is de les die iedere leider in Gods werk moet leren. De hemel zal hen niet teleurstellen als er tegenslagen komen. Niets is ogenschijnlijk meer hulpeloos maar tegelijkertijd onoverwinnelijker, dan de ziel die zijn betekenisloosheid beseft en volledig vertrouwt op God. ...

Medechristenen, satan kent uw zwakheden; houd daarom vast aan Jezus. Verblijf in Gods liefde, en u zult iedere test doorstaan. Alleen de gerechtigheid van Christus kan u de kracht geven om stand te houden tegen de golf van kwaad, die over de wereld gaat. Breng geloof in uw ervaring. Geloof verlicht iedere last, verlicht iedere vermoeidheid. Voorzienigheden die nu nog mysterieus zijn, kunt u oplossen door voortdurend te vertrouwen in God. Het is wanneer Gods volk geen elke uitkomst meer ziet, wanneer de Rode Zee voor hen is en het achtervolgende leger achter hen, dat God hen vraagt voorwaarts te gaan. Op die manier test Hij hun geloof. Als een dergelijke ervaring de uwe is, ga voorwaarts, vertrouwend op Christus. Wandel in geloof op het pad dat Hij u wijst. Moeilijkheden zullen komen, maar ga voorwaarts. Dit zal uw geloof in God versterken, en u beter bereid maken voor dienstwerk. De verslagen van de heilige geschiedenis zijn niet alleen opgeschreven zodat wij ze kunnen lezen en ons verwonderen, maar opdat hetzelfde geloof dat in Gods dienstknechten van weleer werkte, ook in ons een werk kan doen. Op dezelfde bijzondere manier als toen, zal Hij ook nu een werk doen waar harten van geloof zijn om kanalen van Zijn kracht te zijn. ...

-RH Oct 30, 1913, 6, 10, 12

RH 10-16-13; Citaten uit de les: EW 56; DA 120, 90, 524; PK 162

====Les 4: 15 - 21 januari ::: Relaties

Het hart dat in harmonie is met God heeft deel aan de hemelse vrede en zal een gezegende invloed op allen rondom hem hebben. Die geest van vrede zal als dauw op de harten van degenen neerdalen, die door werelds streven vermoeid en verontrust zijn. - RC 38

Sabbat 15/1 (Gods genade en liefde openbaren; Matth. 7:1,2)

Aan het begin van het hoofdstuk waaruit dit vers is genomen, zegt Jezus: "Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt; want met het oordeel, waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmee gij meet, zal u gemeten worden" (Matth. 7:1,2).

God staat altijd klaar om Zijn genade en waarheid aan de berouwvolle zondaar te tonen; hij is bereid om hem vergiffenis en liefde te geven; en hij vraagt degenen, die door Zijn medeleven gezegend zijn, diezelfde genade en liefde aan hun medemensen te tonen; op deze wijze doen ze het werk van Christus en houden zij Gods geboden. Zij, die ware dankbaarheid tonen, verheerlijken God door Hem boven alles

lief te hebben en hun naaste als zichzelf. Zij laten zien dat zij niet de gezindheid van de wereld hebben, maar de Geest van God. Door een "kennis uit ervaring", weten zij wat de goede dingen zijn die God hen 'om niet' gegeven heeft; want zij zijn door de Heilige Geest verlicht. Zij bewerken hun eigen behoudenis met vreze en beven, wetende dat het God is, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in hen werkt (zie Fil.2:12,13). Christus woont in de ziel van de gelovige, en is een bron waaruit eeuwig leven vloeit.

Om de wet te vervullen, moeten wij de gouden regel uitleven, en anderen behandelen zoals ook wij behandeld zouden willen worden. Van ons moet een door de Heilige Geest geheiligde invloed uitgaan, om een zegen voor de mensen te kunnen zijn. Wij moeten niet bezorgd zijn over wat we over een paar weken, een paar maanden of een paar jaar moeten doen, want wij weten niet wat de toekomst zal brengen. We moeten leven met één dag tegelijk, en gedurende die dag moeten we voor God leven en ons karakter door geloof in Christus' gerechtigheid laten vervolmaken. Deze éne dag moeten we in plechtige dienst in de handen van Christus plaatsen, en ons door Hem laten leiden in al onze doeleinden en plannen.

Op deze éne dag moeten wij aan anderen doen precies zoals wij zouden wensen dat anderen aan ons zouden doen. Wij moeten klaar staan om vriendelijke woorden te spreken vanuit een hart dat vol is van medeleven en liefde. Wij moeten geduld tonen, en aan de wereld laten zien wat het betekent een dader van het woord van Christus te zijn, en nooit vergeten dat ons leven in het leven van Hem verankerd is, Die voor ons stierf. Christus en de mens worden één, zodat de Geest en het karakter van Christus in zijn volgelingen elke dag, van uur tot uur, zichtbaar is. Door het geloof wordt Christus voor de gelovige gerechtigheid, heiliging en verlossing.

-ST July 11, 1892, 1, 3

RH 10-1-95; YI 1-13-98; TDG 108

Zondag 16/1 (Geheel en al nederig en zachtmoedig; Efeziërs 4:1-3; 1 Sam. 25)

Onze hersenen zijn ons meegegeven, maar onze karakters vormen wij zelf; zij zijn het resultaat van het leven dat wij leiden, en de gedachten en principes die wij koesteren. Wanneer wij mensen zien die principe vast zijn, die trouw in plicht en opdracht zijn, die ijverig in het werk van God staan, en toch nederig en zachtmoedig zijn, geduldig tegenover allen, en altijd bereid om te vergeven, die liefde tonen voor zielen waar Christus voor gestorven is, dan hoeven wij ons niet af te vragen of dat wel christenen zijn. Zij geven onmiskenbaar bewijs dat zij leerlingen in de school van Christus zijn. Maar wat als zij de tegenovergestelde karaktertrekken vertonen? Wanneer zij trots, verwaand, oppervlakkig en wereldsgezind zijn, hebzuchtig, onaardig en cynisch, dan hoeven wij ons niet af te vragen waar die geest vandaan komt die zij koesteren. Zij zullen dan misschien niet in hekserij geloven, maar toch staan zij in verbinding met een kwade geest, en die invloed vergiftigt het hart en het leven. ...

Christus is ons toevluchtsoord; en het is slechts door geloof in Hem dat wij karakters kunnen vormen die God kan goedkeuren. Wij kunnen kennis aan kennis toevoegen, kracht aan kracht, en deugd aan deugd, en toch de zielentest niet doorstaan in het conflict vlak vóór ons, omdat wij Christus niet tot onze Sterkte en Gerechtigheid maken. Geen uiterlijke handelingen kunnen ons rein maken en die kunnen ook de doop met de Heilige Geest niet vervangen. Een ieder die niet de vernieuwende kracht van Gods Geest heeft ervaren is als kaf onder het tarwe. Onze Heer heeft zijn wan in zijn hand, en hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen. Op de dag die komen zal, zal Hij scheiding aanbrengen tussen hem die God dient, en hem die Hem niet dient. "...

Het gevolg van werkelijk geloof is liefde, - een liefde die zich openbaart in het gezinsleven, in de samenleving en in alle relaties in het leven. Een liefde die moeilijkheden uit de weg ruimt, en ons opheft boven de onaangename onenigheden die Satan op ons pad werpt om ons te ergeren. Uit liefde zal gehoorzaamheid volgen. Alle vermogens en hartstochten van de bekeerde mens worden gebracht onder de controle van Christus: Zijn geest is een vernieuwende kracht, die ons naar het goddelijke beeld gelijkmaakt, voor allen die Hem willen ontvangen en "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft" (1Joh. 2:6). Jezus is ons voorbeeld, volledig en volmaakt. Hij doet een voorstel om ons aan Hem gelijk te maken, oprecht in elk plan, gevoel, en elke gedachte, - oprecht van hart, ziel, en leven. De man die het meest de liefde van Christus in de ziel koestert, die het beeld van Christus het meest volkomen weerkaatst, is, in Gods oog, de waarachtigste, edelste, en meest eerbare man. Maar hij die niet de Geest van Christus heeft is „niet van Hem.“

-ST July 14, 1887, 3, 9, 15, 17

ST 1-11-83, 10-26-88; RH 7-26-92; OHC 186

Maandag 17/1 (Kwaad met Zegen vergelden 1 Peter 3:8-12; Matth 5:38, 39; 11:29)

In onze omgang met anderen moeten we continu het principe van wederzijdse verdraagzaamheid en hulpvaardigheid beoefenen. Ons medeleven moet uitgaan naar de mensen om ons heen. We behoren tegen iedereen hoffelijk en attent te zijn. De armen moeten worden geholpen, de zieken bezocht, de bedroefden en beroofden getroost, de onervarenden moet raad gegeven worden, en de ontmoedigden hoop. Al dergelijke handelingen helpen de hand die helpt.

Er moet een behulpzame geest in ons hart zijn, die altijd alert is om te helpen waar het kan. Dit moet een energieke kracht zijn die gecultiveerd en geactiveerd moet worden...

Een hard oordeel doet degene die steeds weer fouten maakt geen goed. Bedenk dat wij het hart niet kunnen lezen. U kent de motieven niet, die ten grondslag liggen aan de handelingen, die volgens u verkeerd lijken. Wees voorzichtig met het afkeuren van een karakter. Laat uw hart gevoelig zijn voor menselijke behoefte. We kunnen op plaatsen worden gebracht waar niet alleen vriendelijk woorden nodig zijn, maar waar een vaste hulpvaardige hand uitgestoken moet worden. Geef hen de hulp die zij nodig hebben. De tijd kan komen dat uw handen ondersteund zullen worden door de handen van hen aan wie u dienstbaar bent geweest ...

Een mens kan proberen God te dienen. Maar verzoeken van binnenuit en van buitenaf bestormen hem. Satan en zijn engelen sporen hem aan te zondigen, en dan kan het zijn dat hij ten prooi valt aan hun misleidingen. Hoe behandelen zijn broeders hem dan? Spreken zij harde, snijdende woorden, die hem nog verder van de Redder verdrijven? Laten we bedenken dat wij allen dwalende mensen zijn, die worstelen en zwoegen, en die in spreken en handelen tekortschieten in het vertegenwoordigen van Christus; die vallen en weer opstaan, die wanhopen en weer hopen. Laten we oppassen om hard om te gaan met anderen, die gevallen zijn voor de misleiding, en die net als wij het voorwerp van Christus' onveranderlijke liefde zijn.

De Here Jezus vraagt de rechten van elk mens te erkennen. De 'sociale rechten' en de 'christelijke rechten' moeten in overweging worden genomen. Mensen moeten behandeld worden met tact en voorzichtigheid, als zonen en dochters van God. Dit is niet iets dat moet worden overgelaten aan "de eigen keuze." Het leven en de lessen van Christus hebben het tot een verplichting gemaakt, die wij moeten inlossen als loyaliteit tegenover God. De natuurlijke ingevingen moeten vervangen worden door de ingevingen van Christus. Gevoelens van liefde en goodwill moeten ons beheersen.

"Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus." (Matth. 7:12). "Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld" (Rom. 12:10) [1P 3:8-9.]

-ST May 11, 1904, 2-3, 6, 8, 9-10

ST 5-11-04, 2-8-83; RH 10-3-99; 1-25-87; 5T 173-177; PP 519-520

Dinsdag 18/1 (Vergiffenis; Efeziërs 4:32; Matteüs 5:23 - 25; Lukas 17:3, 4; 23:34)

"Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft" (Efeziërs 4:32). "Indien uw broeder zondigt, ga heen, bestraf hem onder vier ogen. Indien hij naar u luistert, hebt gij uw broeder gewonnen" (Matteüs. 18:15).

Dit is de manier waarop misverstanden moeten worden rechtgezet. Moeilijkheden zullen vaak verdwijnen wanneer men persoonlijk met degenen die in de fout zijn gegaan, spreekt, in de geest van Christus. Toon Christus' liefde voor uw broeder door de moeilijkheid "tussen u en hem" in orde te willen brengen. Spreek op een rustige toon met elkaar. Laat er geen boos woord over uw lippen komen. Stel het onderwerp op een manier voor dat een beroep zal doen op zijn beste oordeel. En als hij naar u zal horen, hebt u hem als vriend gewonnen.

Wat het misverstand of het kwaad ook mag zijn, het verandert niets aan het plan dat God speciaal maakte om misverstanden en persoonlijke verwondingen in orde te brengen. Leef de geest van Christus uit. Neem het recept waarin God heeft voorzien en gebruik het om de geestelijk zieke te verhelpen. Geef hem de behandeling die de ziekte van ongenegenheid zal genezen. Doe uw deel om hem te helpen. Zie het als uw plicht en voorrecht omwille van de eenheid en de vrede van de gemeente, die kostbaar voor het hart van Christus is. Hij wil niet dat er bij een lid van Zijn kerk een wond is, dat niet te genezen is. De hele hemel is geïnteresseerd in het gesprek tussen het verwonde lid en degene die in de fout is gegaan. Als de zaak rechtgezet is, bid dan samen, en Gods engelen zullen naar u toe komen en u zegenen. Er is muziek in de hemel vanwege deze hereniging.

Als degene die in de fout is gegaan, het getuigenis aanneemt en bewijs geeft van oprecht berouw, zal zijn hart vervuld worden met hemels zonlicht. De harten komen tot elkaar. De genezende olie van liefde zal de ziekte en pijn van het kwaad wegnemen. De Heilige Geest zal de harten samenbinden.

Zij die in christelijke vriendschap verbonden zijn, zenden een gebed tot God op en beloven rechtvaardig te handelen, genade lief te hebben en in nederig met God te wandelen (Micha 6:8). Als zij anderen hebben geschaad, zetten zij het werk van bekering, belijdenis en herstel in gang; en de ziekte is genezen. Zij willen alleen nog maar goed doen aan anderen. Dit is wat het betekent om de wet van Christus te vervullen.

Bekering, belijdenis, en herstel zijn allemaal nodig. Toch kunnen zij de zonde niet verzoenen, want God, in de persoon van Zijn heiligen, is geschaad. De Here Jezus kan alleen de zonde verzoenen, door de verdiensten van Zijn bloed, dat voor de schuld van de zondaar is gevloeid. Zijn bloed reinigt van alle zonde.

-UL 106

1888 1507-1512; 21MR 21-24; 18MR 2-7; OHC 237; TMK 186; ML 235; FLB 267; TDG 83; Mar 228

Woensdag 19/1 (Belijd elkaar uw zonden; Jacobus 5:16; 1 Petrus 5:7)

“Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt. Het gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt” (Jac. 5:16). Als deze woorden van inspiratie gehoorzaamd zouden worden, zouden zij leiden tot dergelijke resultaten als door de apostel Petrus beschreven: “Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigt hebt tot ongeveer broederliefde, hebt dan elkander van harte en bestendig lief” (1 Petr. 1:22)

Als u uw broeder verkeerd hebt beoordeeld, of als u in het geringste zijn invloed hebt verzwakt, zodat de boodschap die God hem gegeven heeft weinig of geen effect meer heeft, dan is uw zonde niet alleen ten aanzien van dat individu, maar u heeft de Geest van God weerstaan; uw houding en uw woorden zijn tegen uw Verlosser gericht geweest. Jezus zegt: “In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan” Matth. 25:40. Hij identificeert zich met de belangen van elk mens, gelovig of ongelovig. Dezelfde God die de dood van een musje opmerkt, merkt ook uw houding en uw gevoelens op; hij merkt uw afgunst, uw vooroordeel, uw poging om uw handelwijze in de minste kwestie van onrechtvaardigheid te rechtvaardigen. Wanneer u de woorden en de handelingen van iemand anders verkeerd opneemt, en u geeft er een verkeerde uitleg aan en uw gevoelens komen omhoog, en men ziet dat u met uw broeder onenigheid hebt, dan brengt u anderen, die u vertrouwen, ertoe hem op dezelfde wijze te beschouwen als u doet, zodat de wortel van bitterheid opschiet en velen verontreinigd worden. Maar als duidelijk wordt dat u het bij het verkeerde eind had, probeert u dan net zo ijverig de verkeerde indrukken te verwijderen, zoals u deed bij het verspreiden ervan? Op deze wijze is de Geest van Christus gegriefd. De Verlosser rekent deze dingen als aan Hem zelf gedaan...

Het gaat er niet om of u op controversiële punten dezelfde inzichten heeft als uw broeder, maar welke geest u in uw handelingen openbaart. Heeft u zichzelf nauwkeurig onderzocht, en uw hart in ootmoed voor God gebracht? Heeft u het tot uw gewoonte gemaakt uw fouten voor God en uw broeders te belijden? Iedereen maakt fouten, daarom zegt het woord van God duidelijk hoe u deze moet corrigeren en verbeteren. Niemand kan zeggen dat hij nooit een fout maakt, of dat hij nooit gezondigd heeft; maar het is belangrijk te overdenken welke houding we innemen tegenover de zonden. ... U kunt verkeerd gedaan hebben, denkend dat u volkomen juist was. Maar als de tijd uw fout openbaart, dan is het uw plicht uw hart te verootmoedigen en uw zonde te belijden. Val op de Rots en wordt zo gebroken; dan kan Jezus u een nieuw hart geven, een nieuwe geest.

- Dec, 1890, 1, 10, 12 RH 16

RH 12-16-90, 12-18-88; YI 9-13-94; ML 32

Donderdag 20/1 (Anderen opbouwen; Efeziërs 4:29; 1 Tessalonicenzen 5:11)

In eenheid ligt kracht; in verdeeldheid ligt zwakte. Gods uitverkorenen moeten hun eenheid onder elkaar aan de wereld openbaren. Het is niet mogelijk dat sommigen de weg naar de hemel alleen bewandelen omdat zij met niemand overeenstemmen. Gods volk moet een eenheid vormen. Als sommige mensen eigenaardige ideeën hebben, die anderen niet kunnen aannemen, moeten zij in een onderwijsbare geest met elkaar in gesprek gaan, en allen moeten bereid zijn te leren. Zij zouden met al hun kracht zich moeten inspannen één te worden, één in geloof, één in de band der vrede.

Wij staan als christenen geregistreerd. Wij nemen deel aan het avondmaal, we belijden zonen en dochters van God te zijn, leden van Gods familie, kinderen van de hemelse Koning. Maar al te vaak ontkennen degenen, die zeggen van Jezus te houden, Hem door hun gebrek aan vertrouwen in elkaar. Te vaak wordt er gezocht naar kwaad of worden handelingen in een slechtste daglicht gesteld of worden woorden verkeerd begrepen of uitgelegd. Velen spreken ernstig over de fouten van anderen, maar hun eigen fouten verontrusten hen weinig. Als zij hun stemmen zouden wijden aan de belijdenis van hun eigen zonden, zou dat beter zijn. God kent de wegen van zijn kinderen. Elk woord, elke gedachte, elk motief ligt open voor de ogen van Hem, die alle dingen ziet. Laat ons dan Jezus tonen dat wij Hem liefhebben door Hem de troon van ons hart te geven, en door onszelf omwille van anderen, te verloochenen. Laten we eensgezind met elkaar samenwerken als trouwe leden van één familie. ...

Aan christenen is het niet voorbehouden dat zij zich van elkaar afscheiden. Want door eenheid en liefde moeten zij het karakter van Christus openbaren. "Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk." Efeziërs 5:1,2 (zie ook Col. 3:12-14,16; Ef.2:1-8; 1Thes.5:9-15)

Zien we wat God van ons verlangt? Zullen wij dan niet onze trots en waardigheid daar plaatsen, waar ze niet zo gemakkelijk verwond en gekwetst zullen worden? Zullen wij ze dan niet allemaal aan de voeten van Christus leggen? Zullen wij dan niet toelaten dat ons denken door de Heilige Geest verzacht wordt, dat wij ons in onze omgang met elkaar niet als kleine kinderen gedragen, maar dat wij als Christus' moedige soldaten door het kamp trekken en omwille van Hem smaad verdragen? Zullen wij dan niet eerder liefde koesteren dan strijd en haat? Zullen wij dan niet een verbintenis met God aangaan dat wij ons niet zoals de kinderen van de boze gedragen – vittend, jaloers, vol van kwade vermoedens, - maar zoals een boom die door zijn goede vruchten gekend wordt? Dan zullen alle mensen aan onze eenheid en onderlinge liefde zien dat wij christenen zijn.

-RH Apr 27, 1897, 4-5, 7, 9-10, 15

RH 4-27-97, 10-15-08; ST 10-3-95, 10-26-88; YI 1-9-96; MB 27-28;

Vrijdag 21/1 (Zoals Jezus zijn; 1 Petrus 1:15, 16)

[Matteüs 5:9.] Ons worden prachtige aansporingen voorgehouden om ons ertoe te brengen ernaar te streven de heerlijkheid en deugd te bereiken die in Christus wordt getoond. Elke bemoediging is gegeven en elke voorziening getroffen, zodat we tot het goddelijke karakter omgevormd mogen worden zodat Christus ons kan meenemen om met hem in hemel te leven. Machtig grote en kostbare beloften zijn ons gegeven, maar zij gaan voor ons alleen in vervulling als wij God echt gaan kennen. Het kennen van God is aan diegenen gegeven die deelhebben aan de goddelijke natuur. Zij die gered zijn moeten in dit leven een geschiktheid verkrijgen om met de koninklijke familie in de hemelse hoven te wonen.

Als wij het geloof hebben dat door liefde werkt en de ziel zuivert, zullen wij een ervaring opdoen die waardevoller is dan goud of zilver of kostbaar gesteente. De Heilige Geest werkt in "de kinderen der gehoorzaamheid". Hij die deelheeft aan de goddelijke natuur, zal de gedachten van God denken. Zijn waarnemingen zullen geheiligd zijn door de genade van Christus. Hij zal in de lijn van Christus werken, en zal Zijn vriendelijkheid, Zijn attentheid, Zijn genade en liefde aan degenen rondom hem tonen en zal hen willen helpen in plaats van ontmoedigen.

"Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" (Matth. 5:48). Geweldig zijn de mogelijkheden die vóór ons liggen. Zij kunnen bereikt worden door Gods Woord te bestuderen en uit te leven... Wij moeten "Christus aanschouwen" door het geloof, als Degene wiens karakter wij kunnen bereiken. Wij moeten op Hem zien met een intens biddend verlangen Hem gelijk te worden, Die vol van tederheid en liefde is. ...

Bestudeer de raad in 1 Petrus 1. Het laat ons de bron van onze kracht zien. Door het offer van Christus heeft Hij voor de gelovige in alles voorzien om alle dingen te ontvangen die tot leven en godzaligheid leiden. God roept ons op de hoogste standaard van glorie en deugd te bereiken. Het volkomen karakter van Christus maakt het voor ons mogelijk volkomenheid te verwerven.

Hij die tot ware grootheid wil uitstijgen, moet in nederigheid voor God wandelen, niet met een gedwongen nederigheid, maar met een echt besef van zijn eigen ongeschiktheid en van Gods grootheid. Hij moet er ernstig naar streven zijn zielentempel tot een plaats te maken waar God graag woont.

Als God het hart heeft aangeraakt, is het gevuld met een grote liefde voor hen die nooit de waarheid hebben gehoord. Hun toestand vervuld hem met een gevoel van persoonlijke ellende. Zijn leven in zijn

hand nemend, haast hij zich weg, een God-gezondene, God-geïnspireerde boodschapper, om het werk te doen waarin engelen met hem kunnen samenwerken.

-14MR 347, 351-352

RH 12-1-10; ChS 189-190; OHC 179

Citaten in de les: GW 163, 164

==== Les 5: 22-28 januari ::: Schuld

De Here Jezus neemt de proef op de som met het hart der mensen door middel van het tonen van Zijn barmhartigheid en overvloedige genade. Hij brengt veranderingen teweeg die zo verbazingwekkend zijn dat satan, met al zijn triomfantelijke grootspraak, met heel zijn bondgenootschap van kwaad verenigd tegenover God en de wetten van zijn heerschappij, ze ziet als een burcht die ondoordringbaar is voor zijn drogredenen en misleidingen. -TM 18

Sabbat 22/1 (Wij hebben een Middelaar; Psalm 130:3,4)

“Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt. Ik verwacht de HERE, mijn ziel verwacht en ik hoop op zijn woord”(Psalm 130:4,5).

Onder ons zijn er net zulke zonden als onder het oude Israël, maar goddank hebben wij een open deur die niemand kan sluiten. Mensen kunnen zeggen: “Ik vergeef al het kwaad dat je me hebt aangedaan,” maar hun vergeving zou niet één zonde kunnen uitdelgen. Maar de Stem die weerklinkt van Golgota – “Mijn zoon, mijn dochter, uw zonden zijn u vergeven” – is geheel toereikend. Dat woord alleen heeft kracht en roept dankbaarheid op in het dankbare hart. Wij hebben een Middelaar. Er is slechts één kanaal van vergeving en dat kanaal staat altijd open, en door dat kanaal wordt een rijke vloed van goddelijke barmhartigheid en vergeving over ons uitgestort..

Ik zou willen dat ik deze zaak zo aan ons volk kon voorstellen zoals ik het zie – het grote offer dat voor de mens is gebracht. Gerechtigheid vroeg om het lijden van een mens. Christus, die gelijk was aan God, gaf het lijden van een God. Hij had Zelf geen verzoening nodig. Het was voor de mens – alles voor de mens.. De diepte van Zijn zielsangst stond in verhouding tot de waardigheid en grootsheid van Zijn karakter. Nooit zullen wij de diepe smart van het lijden van het smetteloze Lam van God zien en begrijpen, totdat we voelen hoe diep de afgrond is waarvan wij zijn verlost, hoe zwaar de zonde is waaraan de mens schuldig is, en totdat we door geloof de volle en algehele vergiffenis aangrijpen.

Dit is waar duizenden in tekortschieten. Zij geloven niet werkelijk dat Jezus hen persoonlijk vergeeft. Zij geloven God niet op Zijn woord. Hij heeft ons verzekerd dat Hij getrouw is, die beloofd heeft ons te vergeven en rechtvaardig te zijn volgens Zijn eigen wet. Zijn barmhartigheid schiet in niets tekort. Indien er één gebrekkige schakel zou zijn in de keten, dan zijn wij hopeloos verloren in onze zonden..

Er is niet één gebrek in te vinden, niet een ontbrekende schakel. Oh, kostbare verlossing! Waarom passen wij deze grote waarheid niet vollediger toe in onze levens? Hoe groots is het, dat God omwille van Christus, ons vergeeft – mij, zelfs mij! – op het moment dat we Hem erom vragen, in levend geloof, vertrouwend dat Hij volledig in staat is dit te doen.

-UL 219

TM 15-22; TDG 255

Zondag 23/1 (Schaamte; Genesis 3:8-13; Romeinen 8:1; Psalm 103:12)

Alles wat door de eerste Adam verloren ging, zal door de tweede Adam hersteld worden. De profeet zegt: “En gij, Migdal-Eder, Ofel der dochter Sions, tot u zal genaken en komen de heerschappij van voorheen” (Micha 4:8). En de apostel Paulus wijst vooruit naar de verlossing “van het volk, dat Hij Zich verworven heeft” (Efeziërs 1:14). God heeft de aarde geschapen als een woonplaats voor heilige, gelukkige wezens. Dat doel zal in vervulling gaan wanneer de aarde, vernieuwd door Gods macht en bevrijd van zonde en smart, de eeuwige woonplaats van de verlostten wordt. “En niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren” (Openbaring 22:3).

Het offerstelsel werd door God ingesteld om de mens voortdurend te herinneren aan de zonde, waardoor hij deze kon belijden en geloof kon tonen in de beloofde Verlosser. Het was bedoeld om het gevallen mensdom te doordringen van het feit dat de zonde de dood veroorzaakt. Voor Adam was het

offeren van het eerste slachtoffer een pijnlijke aangelegenheid. Hij moest het leven nemen, dat God alleen kon geven. Voor de eerste maal aanschouwde hij de dood, en hij wist dat wanneer hij God gehoorzaamd had, er nooit een mens of dier zou zijn gestorven. Toen hij het onschuldige offer doodde, beefde hij bij de gedachte dat zijn zonde het leven kostte van het vlekkeloos Lam van God. Dit schouwspel bracht hem tot een levendiger besef van de grootte van zijn schuld, die alleen door de dood van Gods geliefde Zoon kon uitgedelgd worden. En hij verwonderde zich over de oneindige goedheid, die zulk een losprijs wilde betalen om de schuldigen te redden. Een ster van hoop verlichtte de duisternis van de verschrikkelijke toekomst, en verlichtte de wanhoop ervan..

Toen satan uit de hemel verdreven was, besloot hij deze aarde tot zijn rijk te maken. En toen hij Adam en Eva met succes verzocht had, beweerde hij dat de gevallen mens zijn rechtmatige onderdaan was geworden, en dat de wereld hem toebehoorde..

De wet van God kon zelfs niet opzij gezet worden om de verloren mens te redden. Het welzijn van het universum eiste de handhaving van het goddelijke bestuur. Maar in Zijn oneindige liefde en genade offerde de Schepper Zichzelf. In Zijn Zoon droeg God Zelf de straf van de overtreding, “zodat Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is” (Romeinen 3:26). Zo kon de mens, verlost uit satans macht en opnieuw in overeenstemming met God gebracht, hersteld worden tot “de heerschappij van voorheen.” Het grote conflict zou in deze wereld beslist worden. Het verlossingsplan zou juist in hetzelfde gebied uitgevoerd worden, als welke satan tot het zijne beschouwde.

-ST Nov 4, 1908, 1, 2, 4, 5

ST 12-9-08, 1-13-09; PP 63-66; AG 42, 345

Maandag 24/1 (Het verdriet van Jozefs broers; Genesis 42:21, 45:31; Jakobus 5:16; 1 Johannes 1:9)

Door het zien op onze zondige toestand en het spreken en treuren over onze ellende, wordt het verdriet scherper en neemt de pijn toe. Laat de zondaar opstaan in de kracht van Jezus, want hij heeft geen kracht van zichzelf en laat hij opkomen voor zijn vrijheid. Laat hem geloven dat de Here waarheid heeft gesproken en op Hem vertrouwen, wat ook de gevoelens van zijn hart mogen zijn. Laat de zondaar zeggen: “Ik zal mijn ogen afwenden van mijn eigen ellende, van de wond van de slang en ze richten op de verhoogde Heiland, die gezegd heeft: “Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen” (Johannes 6:37). Zie op Jezus. “Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt”.. (Johannes 2:29).

Al het wetticisme, alle verdriet en zorg waarmee u zich omringt, zal u geen ogenblik verlichting geven. U kunt niet juist over zonde oordelen. U moet Gods oordeel aanvaarden, en dat is zeer zwaar. Als u de schuld van uw zonde zou dragen, zou het u verpletteren; maar de Zondeloze heeft uw plaats ingenomen, en hoewel onverdiend, heeft Hij uw schuld gedragen. Door het aanvaarden van de voorziening die God heeft getroffen, mag u vrij voor Hem staan in de verdienste van uw Plaatsvervanger..

Er is betuigd dat u een zondaar bent, en Christus heeft Zichzelf aangekondigd als een Redder. Aanvaard het geneesmiddel dat God u gegeven heeft in de zondenvergevende Heiland. Hoe zou u zich gevoeld hebben als u in de legerplaats van Israël was geweest en de mensen in nood had zien kermen en kreunen vanwege hun gezwollen en pijnlijke wonden, toen de koperen slang werd opgeheven en zij door een blik hadden kunnen worden genezen? Zou u niet geroepen hebben: “Waarom kijkt u niet op naar de verhoogde slang? Hoe onbegrijpelijk dat zij die ene eenvoudige daad niet doen, waardoor zij genezing konden ontvangen! Maar is het niet net zo onlogisch van u om te weigeren naar de gekruisigde Verlosser op te zien? Sla acht op de uitnodiging: “Zoekt de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig” (Jesaja 55:6,7).

Aanvaard het woord van Jezus als zekerder en waardevoller dan enig woord dat van een mens kan komen. Dank God met uw gehele hart en ziel en stem dat u ingesloten bent door de rijke beloften van zijn onfeilbare woord, zodat de boze u niet kan raken. God zal u de Heilige Geest geven, ook al schijnt het u te mooi om waar te zijn. “Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” (Romeinen 8:31,32).

-BEcho July 2, 1894, 1, 3, 5, 9

YI 8-24-99, 11-30-99;

Dinsdag 25/1 (Ondermijnde kracht; Psalm 32;1 Timoteüs 4:1,2)

U, die gezondigd hebt en kromme wegen voor uw voeten hebt gemaakt, zodat anderen, die op u zien als een voorbeeld, van de weg zijn afgedwaald, hebt u geen bekentenis af te leggen? U, die twijfel en ongeloof hebt gezaaid in de harten van anderen, hebt u niets te zeggen tegen God en uw broeders en zusters? Kijk terug op uw jarenlange handelwijze, u, die er geen gewoonte van hebt gemaakt om uw zonden te belijden. Denk na over uw woorden, uw houding, u, wiens invloed de boodschap van Gods Geest heeft tegengewerkt; u, die zowel de boodschap als de boodschapper hebt veracht. Nadat u de vrucht hebt gezien, voortgebracht door de boodschap, wat hebt u te zeggen? Weeg uw geest, uw handelen af, in de weegschaal van eeuwige rechtvaardigheid, de wet van God: "Gij zult de Here uw God liefhebben met geheel uw hart, . . en uw naaste als uzelf" Markus 12:30,31). Tenzij uw zonden worden tenietgedaan, zullen zij tegen u getuigen op die dag wanneer ieders werk zal worden beoordeeld door God.

Schuldbelijdenis zou het braakland van uw hart ontginnen; het zou u bevrijden van uw trots en zelfvoldaanheid. Zolang u dit werk veronachtzaamt, wees niet verwonderd dat de Heilige Geest uw hart niet heeft verzacht en u in alle waarheid heeft geleid. God kan u niet zegenen zonder de zonde af te keuren en uw ongeloof te bevestigen.

U hebt zowel uzelf als anderen voor de gek gehouden en de Heilige Geest zal nooit door Zijn werk of getuigenis God tot een leugenaar maken..

Het is nu nog niet te laat om het onrecht recht te zetten. Christus nodigt u uit om te komen en te drinken van het water des levens om niet. Laat niemand u misleiden met de bedrieglijke redeneringen die zonde verontschuldigen. Vertel een ieder die de waarschuwingen en vermaningen van de Geest van God in de wind slaat, dat u dit niet langer durft te doen, dat, ook al waren de ogen van uw begrip verblind en u misleid was en u verkeerde beslissingen gemaakt hebt, dat u toch niet misleid en blind wil blijven..

"Welzalig hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is; welzalig de mens, wie de HERE de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is. . Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de HERE mijn overtredingen belijden, en Gij vergaaf de schuld mijner zonden" (Psalm 32:1,2,5;

Psalm 51:17; Jesaja 57:15).

Aan allen, die Hem in waarachtig berouw zoeken, geeft God de verzekering: "Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost" (Jesaja 44:22). Deze beloften zijn vol troost en hoop en vrede.

-RH Dec 16, 1890, 23-24, 27-30

ST 1-13-91, 1-29-94, 4-2-94; RH 5-23-99; PP 723-726; SC 23-28; 9MR 299-302; OHC 83; SD 309

Woensdag 26/1 (Bittere tranen; Matteüs 26:75; Johannes 18:25)

Petrus verloochende de Man van smarten, toen Hij onze ziekten op Zich nam, in het uur van zijn vernedering, maar hij was vol schaamte en verdriet over deze daad. Terwijl tranen hem verblindden, zocht hij zijn weg naar de eenzaamheid van de hof van Getsemane en daar wierp hij zich neer waar hij de neergebogen gestalte van zijn Heiland had gezien. Hij herinnerde zich met spijt dat hij sliep, terwijl Jezus gedurende die vreselijke uren bad. Zijn trotse hart brak en berouwvolle tranen bevochtigden de grond die zo kort geleden nog bevlekt was met de bloedige zweetdruppels van Gods dierbare Zoon. Toen hij de hof verliet was hij een bekeerd mens.

Hoe liefhebbend en barmhartig, hoe zachtmoedig en vergevend toonde Petrus zich daarna! Terwijl hij werd beproefd, was hij maar een hele zwakke weerspiegeling van het karakter van zijn Heer. Hoeveel zwakheid, onoverwonnen zonde, onverschilligheid van geest, ongeheiligde geaardheid, onachtzaamheid in het begeven in verzoeking, openbaarde hij, in plaats van zijn eigen weg en wil op te geven! Maar nu was hij bereid om de verzochten te troosten. Hij was nederig geworden en kon meevoelen met de zwakken en dwalenden. Hij kon de overmoedigen waarschuwen en was volledig toegerust om zijn broeders en zusters te versterken.

De geschiedenis van Petrus bevat een les voor ons. Wij hebben een Christus nodig die bij ons blijft, net zoals Henoeh die had toen hij driehonderd jaar met God wandelde. Wij kunnen hebben wat Henoeh had. Wij kunnen Christus als onze voortdurende metgezel hebben. Henoeh wandelde met God en als hij aangevallen werd door de verzoeker, kon hij er met God over spreken. Hij had geen: "Er staat geschreven", zoals wij dat hebben, maar hij had een kennis van zijn hemelse Metgezel. Hij maakte God tot zijn raadsman, en was hecht verbonden met Jezus. En Henoeh werd geëerd in zijn handelwijze. Hij

werd in de hemel opgenomen zonder te sterven. En zij die opgenomen zullen worden aan het einde van de tijd, zijn diegenen die met God hebben gesproken op aarde..

Het grootste getuigenis dat Petrus onder beproeving gegeven kon hebben over Christus, zou de openbaring zijn geweest van zijn vaste beginselen en het openbaren van de zuivere, heilige schoonheid van Christus' karakter en het laten zien dat Christus in hem woonde. De Here wil dat zijn volgelingen in hun levenswandel Zijn leven van zelfverloochening openbaren, het kruis opheffende bij elke stap...

Wanneer mensen voelen dat ze sterk zijn, dan is dat het moment dat ze herinnerd moeten worden aan de woorden van inspiratie: "Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle" (1 Korintiërs 10:12).. Wanneer we onze persoonlijke zwakte voelen, wanneer we op Christus steunen en niet op onszelf, hebben we alles gedaan wat gedaan kon worden. Dan staan de hemelse wezens gereed om een banier tegen de vijand op te richten, terwijl zij tegen satans afgevaardigden zeggen: "Tot hier zult gij gaan en niet verder."

-ST Nov 11, 1897, 6-9, 11

ST 11-11-97; YI 6-5-02; COL 152-159; PH069 17-25; 18MR 138-140

Donderdag 27/1 (Algehele vergeving; Romans 8:1; Psalm 103:12; Jesaja 1:18; Micha 7:19)

Alle zonden waarover geen berouw is en die niet zijn beleden, zullen in de boeken blijven staan. Zij zullen niet uitgedelgd worden, zij zullen niet vooruit gaan naar het oordeel om door het verzoenende bloed van Christus weggenomen te worden. De opgestapelde zonden van iedere persoon zullen met volmaakte nauwkeurigheid worden opgeschreven, en het doordringende licht van Gods wet zal ieder duister geheim aan het licht brengen. De veroordeling van de verwerpers van Gods genade zal in verhouding zijn tot het licht, de mogelijkheden en de kennis van Gods aanspraken op hen..

Wij onderhouden een zeer plechtige relatie met elkaar. Onze invloed is altijd voor of tegen de redding van zielen. Of wij verzamelen met Christus, of wij verstrooien. Wij behoren op een nederige manier te spreken, en rechte voren te trekken, opdat wij anderen niet van de rechte weg afbrengen. Wij moeten de meest nauwgezette ingetogenheid bewaren in gedachten, woorden en gedrag. Laat ons eraan denken dat God onze verborgen zonden in het licht van Zijn aangezicht plaatst. Er worden gedachten en gevoelens ingefluisterd en opgewekt door satan, die zelfs de beste mensen kwellen, maar als ze niet worden gekoesterd, als ze worden afgewezen als afschuwelijk, wordt de ziel niet met schuld besmet, en wordt er niemand anders verontreinigd door hun invloed. Och, dat wij toch een geur ten leven mochten worden voor allen om ons heen!

Het behaagt God niet dat u uzelf minderwaardig maakt. U moet zelfrespect ontwikkelen door zo te leven dat u wordt goedgekeurd door uw geweten en door mensen en engelen. Het is geen bewijs van ware nederigheid dat u met gebogen hoofd gaat en uw hart gevuld is met gedachten over uzelf. Het is uw voorrecht om tot Jezus te gaan en gereinigd te worden en voor de wet te staan zonder schaamte of spijt. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest" (Romeinen 8:1 SV). Hoewel we over onszelf niet hoger moeten denken dan onze voegen, veroordeelt het woord van God niet een gezond zelfrespect. Als zonen en dochters van God zouden wij een bewuste waardigheid van karakter moeten hebben, waarin geen plaats is voor trots en opgeblazenheid.

...Wij moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Laat de bede naar God opstijgen voor wijsheid, voor licht, voor goddelijke kracht. "Vraag en het zal u gegeven worden" (Matteüs 7:7). Wij verkeren in de gevaren van de laatste dagen. Het oordeel staat voor de deur en hoe zullen wij verschijnen, die het licht uit het hemelse heiligdom hebben ontvangen, tenzij wij "ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods" (2 Korintiërs 7:1, SV).

-RH Mar 27, 1888, 12, 15, 17, 18

RH 3-8-70, 3-27-88; ST 7-21-90; GC 474-478; SC 49-54; 1MCP 259-260; OHC 143; FLB 103

Vrijdag 28/1 (Verblijd in de hoop; Romeinen 5:1-5)

Christus heeft in alles voorzien, opdat wij sterk zouden zijn. Hij heeft ons Zijn Heilige Geest gegeven, wiens werk het is om ons alle beloften van Christus in herinnering te brengen, opdat wij vrede zouden hebben en een lieflijk besef van vergeving. Indien we onze ogen maar gevestigd houden op de Heiland en in Zijn kracht vertrouwen, zullen wij vervuld zijn van een besef van veiligheid, want de gerechtigheid van Christus wordt onze gerechtigheid.

Indien wij slechts zouden handelen zoals de Here van ons verlangt, dan zouden onze harten als heilige harpen worden, waarvan iedere snaar lof en dankbaarheid zou voortbrengen aan de Verlosser, door God gezonden om de zonde van de wereld weg te nemen. Wij zouden met vreugde kunnen zeggen: “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is” (Romeinen 5:1-5).

Wanneer verzoeken u belagen, wanneer zorgen en verwarringen u omringen, wanneer u terneergedrukt en ontmoedigd, wanhopig dreigt te worden, zie dan op Jezus en de duisternis die u omringt, zal verdreven worden door het schitterende licht van Zijn aanwezigheid. Wanneer de zonde om de heerschappij over uw ziel strijdt en uw geweten belast, zie op de Verlosser. Zijn genade is genoeg om de zonde te onderwerpen. Hij zal ons vergeven en ons vreugdevol maken in God.

Wanneer we op onszelf zien, zien we slechts zwakheid en vergeten we Gods bedoeling voor ons. Wij vergeten dat Hij ons van zulk een grote waarde achtte, dat Hij Christus gaf om voor ons te sterven. Oh, hoe kunnen wij, na alles wat voor ons is gedaan, Christus teleurstellen door tekort te schieten in het leven van het leven dat Hij voor ons mogelijk heeft gemaakt? Laat ons niet langer spreken van onze ontoereikendheid en gebrek aan kracht. Vergetende hetgeen achter ons ligt, laat ons voorwaarts gaan op de weg naar de hemel. Laat ons geen enkele mogelijkheid verwaarlozen die, als die wordt benut, ons bruikbaar zou maken in de dienst van God. Dan zal heiligheid als gouden draden door ons leven lopen en de engelen die onze toewijding zien, zullen de belofte herhalen: “Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir” (Jesaja 13:12). Heel de hemel verheugt zich wanneer zwakke, gebrekkige mensen zichzelf overgeven aan Jezus om Zijn leven te leven.

-RH Oct 1, 1908, 3-6

BTS 5-1-15; ST 10-22-96; AG 259; MH 83-85

Citaten uit de les: AA 566; 3T 416; BTS May, 1915; FLB 128

==== Les 6: 29 januari – 4 februari ::: Goede gedachten

Het hart dat in ritme klopt met het grote hart van oneindige liefde zal meeleven met iedere behoeftige ziel, en het zal duidelijk worden dat hij de gezindheid van Christus heeft. -RH Oct 16, 1894, 7

Sabbat 29/1 (De kracht van het spreken; Filippenzen 4:8)

Het juiste gebruik van de kracht van het spreken raakt elk onderdeel van het christelijke werk; het komt in het gezinsleven en in al onze communicatie tot uiting. Wij moeten onszelf aanleren om op vriendelijke toon te spreken en zuivere, juiste taal en vriendelijke en beleefde woorden te gebruiken. Tedere, vriendelijke woorden zijn als de dauw en zachte regens voor de ziel. De Schrift zegt over Christus dat genade in Zijn mond was uitgestort, zodat Hij wist hoe “met het woord de moede te kunnen ondersteunen” (Jesaja 50:4). En de Here zegt tegen ons: “Uw spreken zij te allen tijde aangenaam..., opdat zij, die het horen, genade ontvangen” (Kolossenzen 4:6; Efeziërs 4:29). ..

Geen woord mag ondoordacht gesproken worden. Geen kwaadspreken, geen lichtzinnige woorden, geen prikkelbaar geklaag of onzuivere insinuaties mogen over de lippen komen van iemand die Christus volgt. De apostel Paulus schrijft door de Heilige Geest: “Geen liederlijk woord kome uit uw mond” (Efeziërs 4:29). Een liederlijk woord betekent niet alleen woorden die laag bij de grond zijn. Het omvat iedere uitdrukking die in tegenspraak is met de heilige beginselen van een zuivere, onbesmette godsdienst. Het zijn ook onzuivere suggesties en bedekte toespelingen op het kwaad. Tenzij het onmiddellijk wordt weerstaan, leiden zij tot grote zonde ..

Als volgelingen van Christus moeten wij onze woorden zodanig kiezen, dat wij een hulp en bemoediging voor elkaar zijn in het christelijke leven. Wij moeten veel meer dan we tot nu toe gedaan hebben, spreken over de kostbare hoofdstukken in onze ervaring. Wij zouden van de barmhartigheid en goedertierenheid van God, van de ongeëvenaarde diepte van de liefde van de Heiland moeten spreken. Onze woorden moeten woorden van lof en dankbaarheid zijn. Als de geest en het hart vol van Gods

liefde zijn, zal dit geopenbaard worden in onze gesprekken. Het zal niet moeilijk zijn om dat mee te delen wat ons geestelijke leven binnenkomt. Grootse gedachten, edele doelstellingen, duidelijk inzicht in waarheid, onzelfzuchtige bedoelingen, diepe verlangens naar vroomheid en heiligheid, zullen vruchten dragen in woorden die het karakter van de schat in het hart tonen. Wanneer Christus zo geopenbaard wordt in ons spreken, zullen wij macht hebben om zielen voor Hem te winnen.

De hoogste vereiste van de taal is dat het zuiver, vriendelijke en waar is, “de uitwendige uitdrukking van een inwendige genade” God zegt: “Al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat” (Filippenzen 4:8). En als de gedachten zodanig zijn, zullen de uitdrukkingen ook zo zijn.

-AUCR Sept 1, 1905, 1, 3, 6, 7

AUCR 9-1-05, 9-15-05; ST 5-8-84, 2-22-05; PP 459-461; FLB 241; SD 107; 2MCP 635-636; MYP 285-286; SD 107

Zondag 30/1 (De neerslachtige ziel; Markus 7:21-23; Lucas 6:45; Romeinen 8:5-8)

Als hij overgelaten wordt aan zijn eigen boze verlangens zal de natuurlijke, zelfzuchtige geest zonder hogere motieven handelen, zonder rekening te houden met de eer van God of het goeddoen aan de mensheid. De gedachten zullen boos zijn, alleen maar boos, voortdurend. De ziel kan alleen maar in een toestand van vrede zijn door op God te vertrouwen en door deel te hebben aan de goddelijke natuur en door het geloof in de Zoon van God. De Geest van God brengt een nieuw leven voort in de ziel, terwijl Hij de gedachten en gevoelens in gehoorzaamheid aan de wil van Christus brengt, waardoor de innerlijke mens wordt vernieuwd naar het beeld van Hem die in ons werkt om alles aan Hem te onderwerpen.

Wij hebben allen een persoonlijk werk te doen om de geest toe te rusten tot de strijd, om nuchter te zijn en te waken in gebed. De geest moet vastberaden beheerst worden om over die dingen na te denken die de zedelijke krachten versterken. De jeugd moet vroeg beginnen om goede denkgewoontes te ontwikkelen. Wij moeten de geest tuchtigen om in een gezonde richting te denken, en niet toestaan dat het stilstaat bij dingen die kwaad zijn. De Psalmist roept uit: “Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o HERE, mijn rots en mijn verlosser” (Psalm 19:14). Terwijl God in het hart werkt door Zijn Heilige Geest, moet de mens met Hem samenwerken. De gedachten moeten worden begrensd, beperkt, weerhouden van afdwaling en het overdenken van dingen die de ziel slechts verzwakken. De gedachten moeten rein zijn net zoals de overdenkingen van het hart, als de woorden van de mond aanvaardbaar voor de hemel en tot hulp voor uw metgezellen moeten zijn. Christus zei tegen de Farizeeën: “Addereengebroid, hoe kunt gij, die slecht zijt, iets goeds zeggen? Want uit de overvloed des harten spreekt de mond. Een goed mens brengt uit zijn goede schat goede dingen voort, en een slecht mens uit zijn boze schat boze dingen. Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels, want naar uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en naar uw woorden zult gij veroordeeld worden” (Matteüs 12:34-37)..

Laat iedereen die ernaar verlangt deelnemer worden aan de goddelijke natuur, beseffen dat hij moet ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst. Er moet voortdurend ernstig gestreden worden tegen de boze voorstellingen van de geest. Er moet standvastige weerstand zijn tegen verleiding tot zonde in gedachten of daden. De ziel moet weerhouden worden van iedere smet, door het geloof in Hem die ons voor struikelen kan behoeden. Wij moeten de Schriften overdenken, nuchter onbevungen nadenken over de dingen die betrekking hebben op onze eeuwige redding. De oneindige genade en liefde van Jezus, het offer voor ons gebracht, vragen om de meest ernstige en serieuze overweging.

-RH June 12, 1888, 1, 2, 4

YI 6-13-95, 6-27-95, 7-11-95; ST 11-3-90; DA 321-324

Maandag 31/1 (Gedachten als bron van benauwdheid; Handelingen 14:2; 15:24; Galaten 3:1)

De waarheid van God is oneindig, in staat tot onmetelijke uitbreiding, en hoe meer we erover nadenken, hoe meer de heerlijkheid zal verschijnen. De waarheid is ons geopenbaard en toch zijn de woorden van Paulus aan de Galaten op ons van toepassing. Hij zegt: “O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is? ..” (Galaten 3:1-4).

Opvoeding alleen zal iemand niet geschikt maken voor een plaats in het werk en hem niet in staat stellen een kennis van God te verwerven. Luister wat Paulus hierover te zeggen heeft: “Want Christus

heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen, en dat niet met wijsheid van woorden, om niet het kruis van Christus tot een holle klank te maken. Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods. Want er staat geschreven: Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen, en het verstand der verstandigen zal Ik verdoen" (1 Korintiërs 1:17-19).

Door opeenvolgende eeuwen van duisternis heeft God de mens toegestaan de proef te nemen of zij God konden vinden door hun eigen wijsheid – niet dat zij hun onvermogen zouden demonstreren tot Zijn tevredenheid, maar opdat de mensen zelf zouden inzien dat zij geen kennis van God en van Jezus Christus kunnen verkrijgen behalve door de openbaring van Zijn Woord en de Heilige Geest..

Wanneer godsvrucht uit het hart wordt gelaten, scheiden de mensen zich af van de bron van hun kracht, en trots, ijdelheid, buitensporigheid en uiterlijk vertoon volgen. Er zijn afgoden van binnen en afgoden van buiten, maar God stuurt de Heilige Geest als de bestraffer van zonde, opdat zijn volk gewaarschuwd zal worden voor hun afval en bestraft voor hun achteruitgang. Als mensen ertoe gebracht worden om te beseffen dat hun menselijke wijsheid slechts dwaasheid is, dan is dat het moment dat zij zich tot de Here keren en Hem zoeken met heel hun hart, opdat zij Hem mochten vinden. Wanneer de kostbare openbaringen van Zijn liefde dankbaar worden aangenomen en naar waarde geschat, stort de Here de zalving van vertroosting en de olie van vreugde uit.

Wetenschap en literatuur kunnen niet het licht brengen in de verduisterde geest van mensen, dat het heerlijke evangelie van de Zoon van God kan brengen. Het is geen wonder dat Paulus uitroept: "Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft" (Romeinen 1:16). Het evangelie van Christus wordt deel van het karakter voor hen die geloven, hen makende tot levende brieven "kenbaar en leesbaar voor alle mensen." Op deze manier verspreidt zich het zuurdeeg van godsvrucht door de menigten. En hemelse wezens zijn in staat om de ware eigenschappen van grootheid in het karakter te onderscheiden.

-NPU Gleaner Apr 21, 1909, 1-3, 5, 6

NPU 4-21-09; RH 9-27-92; ST 5-2-92; YI 8-11-86; UL 209; CE 93-98; FE 331-332

Dinsdag 1-2 (Gezonde gedachten; Filippenzen 4:8; 2 Petrus 3:1,2)

Iedereen is voor een groot deel onder de invloed van zijn eigen woorden. Zij voeren de gevoelens, die uitgedrukt worden in hun woorden, ook uit. Zo is dus de beheersing van de tong nauw verbonden met persoonlijke godsdienst. Velen worden er door hun eigen woorden toegebracht te geloven dat een verkeerde weg goed is. Gedachten worden in woorden uitgedrukt, en de woorden werken terug op de gedachten en brengen andere woorden voort. De invloed wordt gevoeld, niet alleen op uzelf maar ook op anderen. Alleen de Here God kan de kwade gevolgen van onverstandige woorden ongedaan maken. Nadat een mening of besluit eenmaal uitgesproken is, wordt er vaak naar gehandeld, ook al zou het tot een geheel verkeerde weg leiden. De ijzere wil verandert niet, omdat het te vernederend zou zijn om toe te geven dat men fout is geweest. De woorden die haastig worden gesproken om uiting te geven aan sterke gevoelens, brengen hun kwade gevolgen in het pijn doen, verwonden en kwetsen van zielen waarvoor Christus is gestorven. Satan verheugt zich, God wordt onteerd, en vele zielen worden verdorven door haastig uitgesproken woorden.

Spreek zachtaardig. Spreek woorden van vriendelijkheid en opbeuring, want dit is de vrucht die groeit aan de christelijke boom. Overwin alle ruwheid. Ondoordachte uitspraken doen veel schade aan zielen die ze uitspreken en aan zielen die ze horen. Slechts de eeuwigheid zal onthullen hoezeer zij, die deze uitspraken deden, het nodig hadden dat hun harten voor God vernederd werden en dat ze hun schuld beleden hadden aan God..

In de Schrift worden lasteraars ingedeeld bij de haters van God, "vindingrijk in het kwaad," en samen met hen die zonder natuurlijke genegenheid zijn, onverzoenlijk, onbarmhartig, "vol nijd, moord, twist, list en kwaadaardigheid" Het is "de rechtseis van God dat zij, die zulke dingen bedrijven, de dood verdienen" God beschouwt diegene een burger van Sion die "waarheid spreekt in zijn hart," "die met zijn tong niet lastert," "en geen smaad op zijn naaste laadt." (Romeinen 1:29-31; Psalm 15:2,3)..

"Wie is wijs en verstandig onder u? Hij tone uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid" (Jakobus 3:13). Mijn broeders en zusters, hoe gebruikt u de gave van spreken? Heeft u geleerd om uw tong zo te beheersen dat hij altijd de ingevingen van een verlicht geweten en geheiligde gevoelens gehoorzaamt? Is uw conversatie vrij van lichtzinnigheid, trots, kwaadaardigheid, bedrog en onkuisheid? Staat u zonder leugen voor God? Woorden oefenen een veelzeggende invloed uit. Satan zal, indien mogelijk, de tong in zijn dienst bezig houden. Uit onszelf kunnen wij dat

weerspannige lid niet in bedwang houden. Goddelijke genade is onze enige hoop. Overal waar een zuiver hart en een edel karakter gevonden worden, zal dat ook geopenbaard worden in reine en edele daden en woorden. "Wie reinheid van hart bemint en wiens lippen vriendelijk zijn, de koning is zijn vriend" (Spreuken 22:11).

-AUCR Sept 15, 1905, 1, 2, 6, 12

Woensdag 2/2 (De gedachten van onze harten; 1 Koningen 8:39; Psalm 19:14; 1 Kronieken 28:9; 1 Samuel 16:7)

Psalm 19:7-14: Zonder heiligheid kan niemand toegang hebben tot het eeuwige leven en de vraag van het grootste belang voor iedereen zou moeten zijn: Voldoe ik aan de eisen van de wet van God? Die wet is heilig, rechtvaardig en goed en God wil dat wij onze handelingen dagelijks daarmee vergelijken, met Zijn grote standaard der gerechtigheid. Slechts door een nauwgezet onderzoek van onszelf in het licht van Gods woord kunnen wij onze afwijkingen van zijn heilige maatstaf van recht ontdekken. Door geloof in Christus kunnen wij deze gebreken in ons karakter overwinnen, want Hij verlangt ernaar dat wij "ophouden kwaad te doen" en "leren goed te doen". In Hem hebben wij vergeving voor fouten in het verleden en in Zijn kracht mogen wij opgroeien tot volmaakte mannen en vrouwen in Christus Jezus.

Hoe grondiger de Schriften worden bestudeerd, des te duidelijker zullen wij het ware karakter van onze gedachten en daden begrijpen. Maar duizenden zetten de Bijbel opzij om dezelfde reden dat Achab Elia haatte. Omdat het kwaad profeteert tegen de zondaar, zeggen zij dat zij bezwaren en tegenstrijdigheden in Gods woord vinden. ..

Het is onmogelijk de Here te misleiden, of iets voor Hem te verbergen. Hij is vertrouwd met al uw wegen, Hij is een getuige van al uw werken, Hij verstaat de gedachten en bedoelingen van het hart. Hij houdt aantekening bij van de daden die in het lichaam zijn gedaan en op de dag van vergelding zal een ieder geoordeeld worden naar zijn werken.

In de proeftijd die ons hier is gegeven, bouwen wij allen aan een gebouw dat onderzocht moet worden door de Rechter van de hele aarde. Dit bouwwerk is het vormen van onze karakters. Elke daad in ons leven is een steen in dat gebouw, elk vermogen is een werker en elke slag die wordt geslagen, is ten goede of ten kwade. De geïnspireerde woorden waarschuwen ons om acht te slaan op hoe we bouwen, erop toe te zien dat ons fundament zeker is. Als we op de vaste rots zuivere, edele, rechtschapen daden bouwen, zal het gebouw mooi en evenwichtig oprijzen, een geschikte tempel voor de inwoning van de Heilige Geest..

Bij vele zogenaamde volgelingen van Christus is er een verlangen om de eerste te zijn. Maar als het hart één is met Christus zal deze geest niet aan de dag gelegd worden. Christus was "zachtmoedig en nederig van hart" en Hij nodigt ons uit om van Hem te leren. De Christen moet dagelijks stappen vooruit maken op de ladder van vooruitgang, "zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenkfel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus" (2 Korintiërs 10:5). Karakter wordt gevormd door geduldige inzet en onvermoeibare toepassing.

-YI June 10, 1897, 1-3, 5, 6, 11

RH 1-25-98; BEcho 6-1-87; 2MCP 655-660; TDG 225; OHC 113

Donderdag 3-2 (De vrede van Christus in onze harten; Kolossenzen 3:1-17)

Christus is onze Plaatsvervanger en Borg, Hij staat voor God in de plaats van de mensheid en Hij wordt geraakt zoals de zwakste volgeling wordt geraakt. Het medeleven van Christus is zodanig dat Hij geen onverschillige toeschouwer kan zijn van het lijden van Zijn kinderen. Het hart van Hem die Zijn leven gaf voor de mensen, wordt door de verwonding geraakt, hoe klein ook, die gebracht wordt aan een van Zijn volgelingen door de gezindheid die geopenbaard wordt in woorden en daden van een ander. Laat ons in gedachten houden dat Christus het grote centrale hart is vanwaar het levensbloed vloeit naar ieder deel van het grote lichaam der mensheid. Hij is het hoofd vanwaar de zenuwen zich uitstrekken die zelfs de kleinste en verste delen van het lichaam bereiken. Wanneer een lid van het lichaam, waarmee Christus zo mysterieus verbonden is, lijdt, zal de rilling van pijn gevoeld worden door onze Heiland.

Zal de gemeente wakker worden? Zullen haar leden gaan meevoelen met Christus, zodat zij Zijn tederheid hebben voor alle schapen en lammeren van de kudde? Voor hen ontledigde de Majesteit des hemels zichzelf, voor hen kwam Hij naar deze wereld die verschroeid en bedorven was door de vloek. Hij werkte dag en nacht om een ondankbaar en ongehoorzaam volk te onderwijzen, te verheffen, tot

eeuwige vreugde te brengen. Voor hen werd Hij arm, opdat zij door Zijn armoede rijk zouden worden. Voor hen verloochende Hij zichzelf, voor hen verdroeg Hij ontbering, smaad, verachting, lijden en dood. Voor hen nam Hij de gestalte van een dienstknecht aan.

Christus is ons voorbeeld, zullen wij Hem nabootsen? Zullen wij geen zorg dragen over Gods erfdeel? Zullen wij geen teder medeleven koesteren voor de dwalenden, de verzochten en beproefden?

“Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen. Verdraagt elkanders moeilijkheden; zó zult gij de wet van Christus vervullen” (Galaten 6:1,2). “Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid. En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar” (Kolossenzen 3:12-15).

Hoe veel van dit werk is ongedaan gelaten. Maar zullen de leden van onze gemeenten deze zaken niet in alle ernst aanpakken? God zal samenwerken met hen die Hem een kans willen geven. Zorg voor de wezen en weduwen en armen, en zorg ervoor dat geen afgedwaalde in de wildernis achtergelaten wordt om te sterven door gebrek aan persoonlijke inzet en sympathie. Laat de vrede van God in uw harten blijven en wees dankbaar.

-RH Oct 16, 1894, 10-13

RH 4-26-81, 5-3-81, 10-24-93, 1-2-94, 12-4-94; ST 5-18-88

Vrijdag 4/2 (De band van volmaaktheid; Kolossenzen 3:12-17)

Het is de tijd van Gods voorbereiding en iedere dag moet u zorgvuldig naar uw harten zien en de lessen, het leven en het karakter van Jezus bestuderen, opdat u in geen enkel opzicht uw dierbare Heiland verkeerd zou voorstellen en zielen op het verkeerde pad zou brengen. Leer de lessen van Christus in de praktijk te brengen, leer zijn voorbeeld te volgen in vriendelijkheid en beleefdheid, in het verheffen van hen met wie u omgaat tot het hoge en heilige. “En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid. En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar” (Kolossenzen 3:14,15).

Laat ons de gave van dankbaarheid koesteren. Laten de lofzangen voor God en het Lam voortdurend op uw lippen zijn, laat het hart een bron van dankbaarheid zijn, die niet kan worden bedwongen; Christus in u een bron van water, ontspringend ten eeuwigen leven. “Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten. En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem!” (vers 16, 17).

De Here Jezus is onze enige Helper. Door zijn genade zullen wij leren om liefde te ontwikkelen, onszelf op te voeden om vriendelijk en zachtmoedig te spreken. Door zijn genade zullen onze koude, harde manieren worden hervormd. De wet van vriendelijkheid zal op onze lippen zijn en zij die onder de kostbare invloed van de Heilige Geest zijn, zullen niet voelen dat het een teken van zwakte is om met de wenenden te wenen, en zich te verblijden met hen die zich verblijden. Wij moeten hemelse voortreffelijkheid van karakter ontwikkelen. Wij moeten leren wat het betekent om welwillendheid te hebben naar alle mensen, een oprecht verlangen om als de zonneshijn te zijn en niet als een schaduw in de levens van anderen.

Mijn broeders en zusters, laten uw harten gebroken en berouwvol worden. Laten uitdrukkingen van medeleven en liefde, die de tong niet zullen verbranden, van uw lippen vloeien. Laat anderen die warmte voelen, die liefde in het hart kan scheppen en voed de zogenaamde discipelen van Christus op om het kwaad te corrigeren wat zo lang heeft bestaan – zelfzucht, kilheid en hardheid van hart. Al deze eigenschappen onthullen het feit dat Christus niet in de ziel verblijft. “Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft” (Kolossenzen 3:12,13). Ons grote Voorbeeld staat ons voor ogen, zullen wij aanschouwen en veranderd worden?

-RH Jan 2, 1894, 6-9

ST 7-3-93; 2SP 209-211

Citaten uit de les: ST 8-23-05; MH 488; RH 5-19-91; 2MCP 669

==== Les 7: 5-11 februari ::: Hoop tegen depressie

Verankerd in Christus is de ziel als een schip te midden van de woedende elementen, heen en weer geslingerd en gedreven, die niet te verplaatsen is. – RH Juni 9, 1896, ¶ 3

Sabbat 5/2 (Blijf dicht bij God: Psalm 34:18).

Wij moeten meer verschillende standpunten van Jezus kennen en een vollediger begrip van de waarden der eeuwige werkelijkheden. De schoonheid van heiligheid is het om de harten van Gods volk te vullen, en opdat dit mag worden volbracht, moeten wij zoeken naar goddelijke openbaringen en hemelse zaken. Broeders, we moeten op alle plaatsen bidden, en onder alle omstandigheden. Onze petitie mogen dan slechts gebroken berichten zijn of ze mogen geheime overdenkingen van het hart zijn, maar welke mogelijkheid we ook hiervoor hebben, laat de ziel getroffen worden en naar boven gericht, opdat God ons een ademtocht van Zijn hemelse atmosfeer kan verlenen. Laat de geest schreeuwen naar God en vermeng geloof met vurig verlangen. Wij moeten dankbaarheid en lof aanmoedigen en altijd strijdbaar zijn tegen elke onheilige impuls en elke onreine lust die uit onze ziel komt verpletteren. Dit is de oorlogvoering die volbracht moet worden. Wij mogen zo dicht bij God blijven opdat bij elke onverwachte verzoeking onze gedachten zich naar God richten en gelijk een bloem op een natuurlijke manier zich richt naar de zon. De zonnebloem houdt zijn gezicht gericht op de zon. Als het van het licht is afgewend, zal het zich vanzelf op de steel draaien, omdat het de bloemblaadjes beweegt naar de heldere stralen van de zon. Laat zo iedereen die zijn hart aan God heeft gegeven zich richten op de Zonne der Gerechtigheid, en gretig naar boven kijken om de heldere stralen van de glorie te ontvangen die het gelaat van Jezus beschijnen. Zo moeten wij de ziel onderwijzen om buiten de verkeerde morele atmosfeer van de wereld te blijven, van zonde en egoïsme, naar een atmosfeer toe dat heilig is en gezondmakend ...

De Psalmist zegt: “Komt gij kinderen, hoort naar mij; ik zal u des Heren vreze leren. Wie is de man die lust heeft ten leven, die dagen liefheeft om het goede te zien? Bewaar uw tong van het kwade en uw lippen van het bedrog te spreken. Wijk af van het kwade en doe het goede; zoek de vrede en jaag die na. De ogen des Heren zijn op de rechtvaardigen, en zijn oren tot hun geroep. Het aangezicht des Heren is tegen degenen die kwaad doen, om hun gedachtenis van de aarde uit te roeien. Zij roepen, en de Here hoort, en redt ze uit al hun benauwdheden. De Here is de gebrokenen van hart nabij, en Hij behoudt de verslagenen van geest”. (Psalm 34: 12 t/m 19). De profeet Jesaja zegt: “Want alzo zegt de Hoge en Verhevene die in de eeuwigheid woont en wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in de heilige en bij hen die van een verbrijzelde en nederige geest is, opdat Ik levend maak de geest der nederigen en opdat Ik levend maak het hart van de verbrijzelden” (Jesaja 57:15).

–ST dec.16, 1889 ¶ 4, 6

RH 5-3-92, 12-9-90, 8-8-99, 5-19-96; ST 12-23-88, 4-2-94, 9-1-98; YI 9/1/86

Zondag 6/2 (De sombere ziel; Psalm 42, 51:4, 37:39; Genesis 11:26-27; 1Petrus 2:9)

Als ontmoediging zwaar op u drukt, lees dan de volgende teksten: Psalm 42:3,5,7-11; 46: 1-3; 48:14).

Maakt u fouten? Laat u dit niet ontmoedigen. De Here zal u toestaan kleine fouten te maken om u te behoeden voor het maken van grotere fouten. Ga tot Jezus en vraag Hem om u te vergeven en geloof dan dat Hij dat doet. “Als wij onze zonden belijden dan is Hij trouw en rechtvaardig om ons onze zonden te vergeven en ons te reinigen van al onze ongerechtigheden” (1Johannes 1:9).

Als onvriendelijke, ontmoedigende woorden tot u worden gesproken, vergeldt niet evenzo. Reageer niet tenzij u een prettig antwoord kunt geven. Zeg tegen uzelf, “Ik zal mijn Redder niet teleurstellen”. De christelijke vrouw is een voorbeeldige vrouw. Op haar lippen is altijd de wet van vriendelijkheid. Zij uit geen haastige woorden. Zachtaardige woorden spreken wanneer u geïrriteerd bent, zal zonneshijn brengen in uw hart, en uw pad meer begaanbaar maken. Toen een schoolmeisje werd gevraagd naar de definitie van zachtmoedigheid, zei ze; “zachtmoedige mensen zijn zij die zachte antwoorden geven op ruwe vragen”. Christus zegt: “Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde erven” (Matteüs 5:5). Zij zullen bruikbare onderdanen zijn voor het hemels Koninkrijk; omdat zij gewillig zijn om onderwezen te worden.

Bestudeer het leven van Christus dat Hij leidde toen Hij op aarde was. Hij verwaarloosde de minste, de eenvoudigste plicht niet. Volmaaktheid tekende alles wat Hij deed. Kijk naar Hem bij hulp en u zal in staat worden gesteld om u dagelijkse plichten te doen met de gratie en waardigheid van iemand die de kroon van het eeuwige leven zoekt.

Mijn geliefde zusters, diezelfde Jezus is uw Redder. Heb vertrouwen in Hem. Wantrouw Hem niet. Hij is een zekere hulp in elke nood. Breng uw problemen niet naar mensen. Breng ze naar de Here. U kunt denken dat anderen geacht worden met u te sympathiseren in uw verzoeken; maar u zult soms teleurgesteld worden. Jezus stelt nooit degene teleur die tot Hem komt voor hulp. Hij zegt vandaag tot u, "Kom tot Mij,... en Ik zal u rust geven" (Matteüs 11:28). Hij zal u rust geven in Hem. Niemand die tot Hem komt zal zonder hulp weggaan. Breng uw lasten naar de goddelijke lastendrager en laat ze bij Hem, wetende dat Hij ze voor u zal dragen. Hij is de Christus, de Enige die de zonden draagt van de wereld. Hij zal u met Zijn zorg omringen, omdat Hij van u houdt. Hij zal u accepteren en u apart zetten voor Zijn dienst. Door het inwonen van Zijn Geest, zal Hij u tot meer dan overwinnaars maken.

-RH april 7, 1904, ¶ 2-9, 11, 17

ST 4-4-00, 9-1-98

Maandag 7/2 (De gevolgen van ontmoediging; Jesaja 38:14; Psalm 31:10, 77:4, 102:4-5; 1 Koningen 19:4)

Bij alle ervaringen komen er tijden van heftige teleurstellingen en volslagen ontmoediging – dagen waarbij zorg ons deel is, en het moeilijk is om te geloven dat God nog steeds de vriendelijke weldoener van Zijn aardse kinderen is; dagen waarin problemen de ziel kwellen, tot de dood beter lijkt dan het leven. Dat is het moment waarin velen hun houvast in God verliezen en tot de slavernij van twijfel en ongeloof worden gebracht. Konden wij op zulke momenten met geestelijk inzicht de bedoeling van Gods voorzienigheid onderscheiden, dan zouden we de engelen zien, die op zoek zijn om ons te redden van onszelf, met als streven onze voeten op een fundering te plaatsen steviger nog dan de eeuwige heuvels, en nieuw geloof, nieuw leven, zou in ons binnenste ontspruiten ....

Hoop en moed zijn essentieel om de dienst voor God te volbrengen. Deze zijn de vrucht van het geloof. Moedeloosheid is zondig en onredelijk. God is in staat en bereid "des te nadrukkelijker" (Hebr.6:17) de kracht te schenken aan Zijn dienaren die het nodig hebben in beproevingen en verzoeken. De plannen van de vijanden van Zijn werk mogen goed ontworpen en stevig onderbouwd lijken, maar God kan de sterkste ervan omverwerpen. ....

Voor de ontmoedigden is er zeker een remedie in geloof, gebed en werken. Geloof en inzet zullen zekerheid en voldoening geven, die elke dag zullen groeien. Wordt u verleid om toe te geven aan angstige voorgevoelens of aan volslagen moedeloosheid? In de donkerste dagen, wanneer openbaringen ver weg lijken, vrees dan niet. Heb vertrouwen in God. Hij kent uw noden. Hij heeft alle kracht. Zijn oneindige liefde en mededogen verzwakken nooit. Wees niet bang dat Hij zal falen bij het tot stand brengen van Zijn belofte. Hij is de eeuwige waarheid. Nooit zal Hij het verbond veranderen dat Hij maakte met hen die van Hem houden. En Hij zal Zijn trouwe dienaren de doelmatigheid schenken die ze nodig hebben voor hun behoeften. De apostel Paulus getuigde: "En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig" (2 Cor. 12:9,10).

Verliet God Elia in zijn uur van beproeving? Oh, nee! Hij hield niet minder van Zijn dienaar toen Elia zichzelf verlaten voelde door God en mensen, als, toen in antwoord op zijn gebed, vuur van de hemel flitste en de bergtop verlichtte. En nu, toen Elia sliep, wekte een zachte en aangename stem hem. Hij maakte aanstalten om in zijn angst te vluchten, bang dat de vijand hem had ontdekt. Maar het meelijwekkend gezicht dat zich over hem boog was niet het gezicht van een vijand, maar van een vriend. God had een engel gestuurd vanuit de hemel met voedsel voor Zijn dienaar. "Sta op en eet", zei de engel. "En hij keek, en zie, daar was een broodkoek gebakken op kolen, en een beker water in zijn hand".

–PK 162, 165-166.

RH 5-6-15, 10-7-73, 10-16-13; 3T 289-292; KC 106-108; CC 213

Dinsdag 8/2 (Bevrijd van neerslachtigheid; Psalm 39: 2-7; 55: 17)

Jezus kent onze zwakte. Hij is bekend met de aanvallen die ons omringen en onze gebreken, en het is Hem een vreugde om ons te helpen; omdat Hij “kan medevoelen met onze zwakheden” (Hebreeën 4:15). Toen Hij op aarde was, bood Hij, waar de gelegenheid zich ook maar voordeed, waar hij ook maar een hongerige ziel vond, het brood dat van de hemel kwam aan. Een waardevolle positie, eervolle eer, had Zijn belangstelling niet; maar wat Zijn hart raakte was een vergankelijke ziel, die snakte naar het levende water. Hij was de Redder van alle Joden en heidenen geworden, rijk en arm, vrij en gebonden; en Hij identificeerde Zich met de lijdende mensheid. Christus en het kind der mensheid waren één geworden. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat Hij de goddelijke natuur aan mensen kan geven. De geest en het karakter van Christus moeten uitgedragen worden door Zijn volgers. Door het geloof brengt Christus rechtvaardigheid, heiliging en verlossing tot de gelovige. Hij heeft gezegd, “Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir” (Jesaja 13:12). Een ziel is voor Jezus meer waard dan de gehele wereld. Laat de ziel naar Jezus opkijken, laat hem aanschouwen, “het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt” (Johannes 1:29). Niemand zal gedwongen worden om naar Christus te kijken, maar de uitnodigende stem gaat rond in een verlangende smeekbede, “Zie en leef....”.

God belooft Zijn volk geen vrijstelling van verzoeking, maar Hij belooft iets wat veel beter is. Hij zegt: “uw sterkte moge zijn als uw levensduur” (Deuteronomium 33:25). “Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid” (2Korinthiers 12:9). Als vervolgingen over ons komen, wil de Here niet dat wij denken dat Hij ons heeft verlaten; wij zijn van waarde voor Hem. Hij heeft aan ons een waarde toegekend, gelijk aan het lijden van Zijn geliefde Zoon. Hij zegt: ...Jesaja 54: 7-8; 43:2-5, 25. “Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet” (Jakobus 1:2-4).

Hoe velen van ons schieten tekort in vreugde, als de stormen van het leven over ons komen. Veel zijn zoals Petrus, en ze kijken naar de dreigende golven rond hen, In plaats van het oog op Jezus gericht te houden. Als wij onze ogen afwenden van onze moeilijkheden en ze richten op Jezus onze Redder, zien wij de weergaloze charmes die Hij heeft, en weten we “dat Hij alle dingen doet samenwerken ten goede van hen, die God liefhebben” (Romeinen 2:28). Dan vergeten we de vermaning niet, die tot ons is gesproken (Hebreeën 12:5-7,10).

-BEcho Mar 1, 1893, 2, 6, 7

BEcho 2-15-93; Msngr 1-18-93; HP 120; UL 211

Woensdag 9/2 (De noodzaak tot vergeving; Psalm 32:1-5; 1 Johannes 1:9)

Onze hemelse Vader biedt ons geen onmogelijkheden aan. Hij vereist niets uit onze handen wat wij niet kunnen opbrengen. Hij heeft voor Zijn kerk geen normen gesteld, die onhaalbaar zijn. Wij laten zien dat de waarheid een leugen is en verheerlijken satan, als wij droevig en somber door het leven gaan, omdat wij denken dat er meer van ons verlangd wordt in het leven als christen dan wij kunnen volbrengen. Uw Verlosser houdt van u, en Hij geeft u eeuwige vreugde in een leven van gehoorzaamheid. Er is niemand die ooit de vreugde heeft geproefd van volledige en gewillige overgave aan God en toch geen vrede heeft gevoeld, geluk, en zekerheid van Zijn liefde.

Ik doe een beroep op u, mijn jonge vrienden. Hoe verlangend bent u om het verslag van uw verleden uit te wissen, om uw verkeerde daden uitgewist te zien? Alle diepten van ongerechtigheid zijn voor God zichtbaar, die verborgen zijn voor elk sterfelijk oog! Elk geheim zal in het oordeel worden gebracht, of het goed is of slecht. Zonden uit het verleden, onbeleden en niet vergeven, zullen dan opgevoerd worden, slechts om ons te beoordelen, en ons aandeel te benoemen bij de verlorenen. Maar de beloften van God zijn vol bemoediging voor ons. “Als wij onze zonden belijden.....” (1 Joh.1:9; Ps.32:5; Spr.28:13; Ps.32:1-2; Jes.55:6-7).

Wij hebben de kostbare belofte dat elke zonde, als die oprecht beleden is, vergeven zal worden. Naar God toe te keren met een gebroken hart, en een beroep te doen op de verdiensten van het bloed van Christus, zal ons licht brengen, vergeving en vrede. Maar we moeten ons naar de Here toekeren met een volledig toegewijd hart, met het besluit om daders te zijn van de woorden van Christus. Onze oude zonden zullen ons soms in herinnering komen, en een schaduw werpen over ons geloof, zodat wij niets anders zien dan de verdiende straf, die ons toekomt. Maar in zulke tijden, als we verdriet voelen om

onze zonden, dienen wij naar Jezus te kijken, en te geloven dat Hij ons onze overtredingen heeft vergeven. “Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden” (Romeinen 3:25). Aan hen die, hoewel zij berouw toonden, bezorgd zijn over hun oude zonden, die geneigd zijn om te denken dat zij misschien niet vergeven zijn, zegt Christus: “Ga heen, en zondig niet meer”. U hebt vrede met God gevonden. “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God” (Efeziërs 2:8). Sta dan niet toe dat ongelof naar binnen kruipt. Zet u in om uw zielen aan God te wijden als aan een trouwe Schepper; en Hij zal datgene dat aan Hem is toevertrouwd, bewaren tegen die dag. In plaats van naar binnen te kijken met spijt en wanhoop, kijk vooruit en naar boven in geloof. Tenzij u constant het gevecht van het geloof strijdt, zal het verleden haar schaduw over het heden werpen.

– RH Jan 13, 1891, ¶ 10-12

ST 1-29-94; RH 5-23-99; 5-7-89; 9MR 300-302; SC 23-26; OHC 83; SD 309

Donderdag 10/2 (Hoop tegenover nood; Micha 7:1-7; Jesaja 65:17; 2 Petrus 3:13; Openb 21:2-4)

Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel (Hebr. 6:19).

Als u moedeloos voelt opkomen, kijk dan naar Jezus en ga in gesprek met Hem. Als u denkt dat uw broeders u niet begrijpen, bedenk dan dat Jezus, uw Oudere Broeder, nooit een fout maakt. Hij zal rechtvaardig oordelen. De woorden van Christus, uitgesproken op de grote dag van het feest, hebben een prachtige betekenis en kracht. Hij verhief Zijn stem en zei: “Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!” (Johannes 7:37). Wij worden niet gedwongen om tot Christus te gaan. Het is ons aandeel om te komen – om onze eigen keuze te maken, en tot de fontein van het leven te gaan. Waarom zullen wij niet tot Christus komen als in Hem onze hoop tot eeuwig leven is gecentreerd? De lessen die tot ons zijn gekomen via Christus, zijn vaak herhalingen van de hoogste kwaliteit; zij zijn vol van levendige gedachten. Maar het is ons aandeel om de goddelijke waarheid tot ons te nemen. De apostel Paulus vermaant ons om de hoop te grijpen, die het evangelie ons biedt. Door geloof nemen wij de beloften van God aan, om onszelf de overvloedige zegeningen te verschaffen, die door Christus Jezus voor ons werden zeker gesteld. Hoop ligt voor ons, de hoop op eeuwig leven. Met niets minder dan deze zegen voor ons zal onze Verlosser Zich tevreden stellen; maar het is ons aandeel om die hoop door geloof in Hem, die het beloofde, te grijpen. Wij kunnen lijden verwachten, want het zijn zij, die deelhebben aan Hem in Zijn lijden, die deelnemers met Hem zullen zijn in Zijn glorie. Hij heeft vergeving en eeuwig leven gekocht voor de zondaar, verloren zielen van mensen; maar het is ons aandeel om deze gaven door geloof te ontvangen. Geloof in Hem, wij hebben deze hoop als een anker voor de ziel, zeker en muurvast. Wij moeten begrijpen dat wij erop mogen vertrouwen dat Gods gunst niet alleen in deze wereld geldt, maar ook in de hemelse wereld, omdat Hij zo’n prijs betaald voor onze redding. Geloof in de verzoening en voorbede van Christus houdt ons stevig en onwrikbaar, ondanks de verleidingen die op ons drukken, in de strijdbare kerk. Laat ons de glorievolle hoop aanschouwen die voor ons ligt, en door geloof voor het grijpen is ...

Wij kunnen geen redding vinden in ons eigen individuele ik; wij moeten naar Jezus kijken, die de Leidsman en Voleinder is van ons geloof en dan kijken hoe wij leven.... Hoe hard streven sterfelijken om zondedragers voor henzelf of voor anderen te zijn, maar de enige Zondedragers is Jezus Christus. Alleen Hij kan mijn Plaatsvervanger en Zondedragers zijn. De voorloper van Christus riep uit: “Zie het Lam Gods, die de zonde van de wereld wegneemt”.... (Johannes 1:29).

Richt de blik niet op uzelf en moedig de hoop en het vertrouwen in Christus aan. Laat uw hoop niet gericht zijn op uzelf, maar in Hem die het hemels Heilige der Heilige is binnengegaan. Spreek over de zegenrijke hoop, en de glorierijke verschijning van onze Here Jezus Christus.

– LHU 331

RH 4-1-15, 8-6-89, 6-9-96; PK 322-330; TM 225-226; RC 119

Vrijdag 11/2 (De barensood van Zijn ziel; Lucas 22:42; Daniël 7-27)

Drie maal steeg het gebed op tot God, O Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbij gaan”, en altijd gevolgd door de woorden, “niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede” (Matteüs 26:39). Zal de beker aan de Lijdende voorbijgaan? Zal het offer van

Christus, vastgesteld voor de grondvesting van de wereld, en gesymboliseerd in elk offer vanaf Adam's overtreding, opgegeven worden? Zal het glorieus doel van God de Vader en Jezus Christus Zijn Zoon, geïntroduceerd om een stervende wereld te redden, niet meer tellen? Zal datgene waar engelen intens naar verlangden om inzicht te krijgen en te begrijpen, dat wat het thema van de profetie was geweest, dat wat aan de basis van typen en antitypen stond, tenslotte falen, en satan met zijn vijandige legers en alliantie van het kwaad uiteindelijk triomferen.

Het was de wil van God dat niemand zou sterven, maar dat allen eeuwig leven zouden hebben door het geloof in het offer van Christus. Hem heeft God bezegeld om de Hersteller van de mensheid te worden. De niet gevallen werelden en de hemelse engelen keken met grote interesse toe toen het conflict op z'n einde liep. Satan en zijn alliantie van het kwaad, de legioenen van vijandschap, keken intens toe bij deze grote crisis in het verlossingswerk. De machten van goed en kwaad wachtten om te zien welk antwoord zou komen op het tot drie keer toe herhaalde gebed van Christus. In deze afschuwelijke crisis, toen alles werd geriskeerd, toen de mysterieuze beker trilde in de hand van de Lijdende, openden de hemelen zich. Een licht scheen te midden van de stormachtige duisternis van het crisissuur, en de engel, die in aanwezigheid van God staat, en die de positie bezette waar satan vanaf was gevallen, kwam aan Christus' zijde. Welke boodschap bracht hij? Was hij gekomen om Christus te vertellen dat de prijs die betaald moest worden te hoog was, dat het te veel zou kosten om de wereld te redden, en dat de mens in zijn verdoemde staat moest blijven, om vernietigd te worden door de wraak van een boze God? Vertelde hij Hem dat Hij de bittere beker niet behoefde te drinken, dat Hij de schuld van de mensheid niet behoefde te dragen?

De engel kwam niet om de beker uit Christus' hand te nemen, maar om Hem kracht te geven om deze te drinken, met de zekerheid van de liefde van de Vader. Hij kwam om kracht te geven aan de goddelijke-menselijke Pleiter. Hij wees Hem op de geopende hemelen, en vertelde Hem over de zielen die gered zouden worden als resultaat van Zijn lijden. Hij verzekerde Hem dat Zijn Vader groter en machtiger is dan satan, dat Zijn dood zou resulteren in de bekendmaking van het verlies van satan, en dat het koninkrijk van de wereld gegeven zal worden aan de heiligen van de Allerhoogste. Hij vertelde Hem dat Hij de intense pijn van Zijn ziel zou ervaren, en tevreden zou zijn, omdat Hij een grote schare van verlostten zou zien, gered, voor eeuwig gered.

-ST 3 juni, 1897, ¶ 7, 9-1-

ST 8-14-79; BEcho 8-1-92; BTS 9-1-15; AG 169

Citaten uit de les: 4 T 553; DA 685.

==== Les 8: 12 – 18 februari ::: Veerkracht

In deze vreselijke uren moeten we leren te vertrouwen, alleen afhankelijk te zijn van de verdiensten van de verzoening, en in al onze hulpeloze onwaardigheid ons te richten op de verdiensten van de gekruisigde en opgestane Heiland. We zullen nooit verloren gaan, als we dit doen, nooit! –AG 114

Sabbat 12/2 (Een almachtige Redder; Psalm 46:1-3)

Onze goddelijke Heer is bestand tegen elke noodsituatie. Bij hem is niets onmogelijk. Hij heeft zijn grote liefde voor ons bewezen door een leven van zelfverloochening en opoffering, en door een verschrikkelijke dood te sterven. Kom naar Christus, zoals je bent, zwak, hulpeloos, en klaar om te sterven. Vorm uzelf geheel naar zijn barmhartigheid. Er is geen probleem binnen of buiten dat niet kan worden overwonnen door zijn kracht. Sommigen hebben stormachtige buien, maar Hij, die de stormachtige zee van Galilea kalmeerde, zal tot het onrustige hart zeggen, "Vrede, wees stil". Er is geen natuur zo opstandig dat Christus het niet kan bedwingen, geen woede zo stormachtig dat Hij het niet kan onderdrukken, als het hart aan Hem onderworpen is, is het bij Hem veilig. Hij die zijn ziel verbindt aan Jezus, hoeft niet te bang te zijn. We hebben een machtige Redder. Kijkend naar Jezus, de Leidsman en Voleinder van u geloof, kunt u zeggen: "God is ons een toevlucht en sterkte, ten eerste bevonden een hulp in benauwdheden. ..." [Ps 46:1-3]

Denk niet dat het christelijke leven vrij is van verleidingen. Iedere christen zal voor verleidingen komen te staan. Zowel de christelijke en degene die Christus niet aanvaardt als zijn leider, zal beproefd worden. Het verschil is dat de laatste een tiran dient, zijn slavenwerk doet, terwijl de christen de Ene

dient, die stierf om hem het eeuwige leven te geven. Kijk niet op beproeving alsof u iets vreemds overkomt, maar als het middel waarmee we worden gezuiverd en versterkt. "Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt," vermaant Jakobus, "want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt "... (Jak 1:2,3).

De machtige raadgever der tijden staat u nabij, Hij nodigt u uit om Hem in vertrouwen te nemen. Zullen wij ons afkeren van Hem, omdat we onzekere mensen zijn, geheel afhankelijk van God, zoals we zelf zijn? ...

Laten we meer vertrouwen hebben in onze Verlosser. Keer u niet af van de wateren van Libanon om verfrissing te zoeken in gebroken bakken, die geen water kunnen houden. Heb geloof in God. Vertrouwelijke afhankelijkheid van Jezus maakt de overwinning niet alleen mogelijk, maar ook zeker. Hoewel menigten op de verkeerde manier druk uitoefenen, hoewel de vooruitzichten nog zo ontmoedigend zijn, toch kunnen we de volledige zekerheid in onze Leider hebben, want " Ik ben de HERE, verklaart Hij, en er is geen ander" (Jesaja 45:5). Hij is oneindig in macht, en in staat om allen te redden die tot Hem komen. Er is geen andere in wie wij veilig kunnen vertrouwen.

-RH June 9, 1910, 2-4, 7, 9

SW 4-28-08; RH 6-9-10, 11-1-81, 4-7-04; ST 7-22-08, 10-1-94, 5-19-90; PC 12-20; HP 124, 17; Mar 273; UL 321

Zondag 13/2 (Het geduld van Job, Jakobus 5:10, 11; Job 1-3, 19:25)

Een van de meest plechtige en toch meest glorieuze waarheden geopenbaard in de Bijbel is die van de wederkomst van Christus, om het grote werk van de verlossing te voltooien. Om de pelgrims van God, die zo lang verblijven in "het gebied en schaduw des doods," een kostbare, vreugde-inspirerende hoop te geven in de belofte van Zijn verschijning, die is "de opstanding en het leven," om "Zijn bannelingen weer naar huis te brengen." De leer van de wederkomst is de basis van de Heilige Schrift. Vanaf de dag waarop het eerste paar Eden moest verlaten, hebben de kinderen van het geloof gewacht op de komst van de Beloofde, om de macht van de vernietiger te breken en hen weer naar het verloren paradijs te brengen. Heilige mannen uit de oudheid keken uit naar de komst van de Messias in heerlijkheid, als de voltooiing van hun hoop. Henoch, de zevende generatie na hen, die woonden in Eden, die gedurende drie eeuwen op aarde wandelde met zijn God, werd toegestaan om vanuit de verte de komst van de Verlosser te aanschouwen. "Ziet," verklaarde hij, "de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen, om het oordeel te vellen op allen" (Judas 14, 15). De patriarch Job riep in de nacht van zijn verdrukking met onwrikbaar vertrouwen uit: "Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden.: ... zal ik uit mijn vlees God aanschouwen: die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn ogen zullen zien en niet een vreemde" (Job 19:25-27).

De wederkomst van Christus, als het begin van de heerschappij van de gerechtigheid, heeft de heilige schrijvers geïnspireerd tot de meest verheven en gepassioneerde uitingen. De dichters en profeten van de Bijbel hebben hierbij stilgestaan door het in woorden gloeiend van hemels vuur te brengen. De psalmist zong van de macht en majesteit van Israëls Koning: "Uit Sion, de volkomen schoonheid, verschijnt God in lichtglans. Onze God komt en zal niet zwijgen." [Psalm 50:2-4, 96:11-13, Isa 26:19; 25:8, 9 geciteerd.] ...

De komst van de Heer is door alle eeuwen heen de hoop van Zijn ware volgelingen. De afscheidsbelofte van de Heiland op de Olijfberg, dat Hij terug zou komen, verlichtte de toekomst voor Zijn discipelen, vulden hun harten met vreugde en hoop dat verdriet niet kon doven, noch beproeven. Te midden van lijden en vervolging, was de " de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus" de "zalige hoop" (Titus 2:13). Toen de christenen van Tessalonica met verdriet hun geliefden begroeven, die gehoopt hadden om in hun leven getuige te zijn van de komst van de Heer verwees, Paulus, hun leraar, hen naar de opstanding, die zou plaatsvinden bij wederkomst van de Heiland. Dan zullen de doden in Christus opstijgen, en samen met de levenden, worden weggevoerd om de Heer te ontmoeten in de lucht. "En zó," zei hij, "zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden" (1 Tessalonicenzen 4:16-18).

-GC 300, 302

YI 7-8-97; PK 162-166; 13 maart, 16

Maandag 14/2 (Jozef in gevangenschap; Genesis 37:19-28, Romeinen 5:3-5)

Jozefs vasthouden aan het recht bracht hem in een moeilijke positie. Hij verloor zijn positie, zijn reputatie en zijn vrijheid. Criminaliteit en onwaarheid leken voor een tijd te zegevieren, terwijl de

onschuld en deugd het moesten ontgelden. Als Potifar volledig de aantijgingen van zijn vrouw had geloofd, zou Josef zijn leven verloren hebben. Maar zijn gedrag in het verleden, zijn bescheidenheid en onkreukbare integriteit, waren overtuigend bewijs van zijn onschuld, en toch, om de reputatie van het huis van zijn meester te redden, werd Josef opgeofferd, terwijl de zondige vrouw werd verheven in het aanzien van haar vrienden als zijnde een model van deugd. ...

Hier is een voorbeeld voor alle generaties, die moeten leven op de aarde. Hoewel ze zouden worden blootgesteld aan kwade invloeden, moeten ze altijd beseffen dat er een verdediging bij de hand is, en het zal hun eigen schuld zijn als ze niet behouden blijven. God zal een hulp zijn, en zijn Geest een schild. Hoewel omringd door de zwaarste verzoeken, is er een bron van kracht waarop zij kunnen steunen, en het verkrijgen van genade om ze te weerstaan. Hoe sterk was de aanval op Jozefs moraal. Het kwam van een invloedrijk persoon, de meest waarschijnlijke om op een dwaalspoor te leiden. Maar hoe snel en stevig werd er weerstand geboden. Hij leed voor zijn integriteit, want zij die hem zou verleiden, zon op wraak door ene deugd voor te wenden waarop zij niet kon bouwen, en toch werd hij door haar invloed in de gevangenis geworpen, door hem te ebschuldigen van iets wat hij niet gedaan had. Maar Jozef had zijn reputatie en de belangen in de handen van God gelegd. En hoewel hij gedurende een tijd leed, had de Heer zijn reputatie veilig afgeschermd welke zwartgeblakerd was door een boze aanklager, om het nadien, op Zijn tijd, weer te laten schijnen. God gebruikte zelfs de gevangenis als de weg naar zijn verheffing. ...

Te midden van de valstrikken waaraan allen zijn blootgesteld, moeten ze vertrouwen op een sterke en betrouwbare verdediging. Velen, in deze corrupte tijden, hebben zo'n klein besef van het genadebod van God, dat hun verdediging in veel gevallen al door de eerste aanval wordt afgebroken, en felle verleidingen neemt hen in gevangenschap. Het schild van de genade kan de overwinnaars behoeden voor alle verleidingen van de vijand, ook al worden zij omringd door de meest corrupte invloeden. Door vaste principes en een onwankelbaar vertrouwen in God, kunnen hun deugd en nobelheid van karakter schijnen; en hoewel omgeven door het kwaad, hoeft geen van hen te worden besmet. En als zij, zoals Jozef, lijden onder laster en valse beschuldigingen, zal de Voorzienigheid alle vijandelijke handelwijzen voor goed terzijde schuiven, en hen in Zijn eigen tijd, veel hoger verheffen, en ze zullen slechts een korte tijd vernederd worden door boze wraak.

-ST Jan 8, 1880, 6, 9-10

RH 5-19-91, 10-1-08; ST 3-28-92, 2-18-03; YI 10-26-99; 1SP 131-133; 3SG 143-146; 4MR 220-223; ML 76

Dinsdag 15/2 (Naomi; Ruth 1; 4:13-17; Deuteronomium 23:3)

De Heer wil niet dat wij onze waarde geringschatten of dat wij denken dat Hij ons heeft verlaten, als er verdrukking over ons komt, want wij zijn van waarde in zijn ogen. Hij verklaart: "Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jesaja 13:12). Hij plaatst op ons een waarde gelijk aan het lijden van Christus, die voor ons stierf aan het kruis van Golgotha; Hij bekleed ons met Zijn gerechtigheid, tijdens beproeving, is zijn oog gericht op de aankoop van het bloed van Zijn eniggeboren Zoon. Hierin moeten we ons verheugen.

De Heer zal een beproefd volk hebben. We worden getest en beproefd, om te zien of we het waard zijn om de stad van God binnen te gaan, het recht hebben op de boom des levens. Als we het eeuwige leven krijgen, krijgen we alles en als we het verliezen, verliezen we alles. Het zou beter zijn voor ons nooit geboren te zijn, dan de hemel te verliezen. Alleen afhankelijk zijn van de kracht en de gerechtigheid van Christus maakt dat we de testen van God doorstaan. We moeten het verstand opvoeden, en telkens opnieuw het feit in onze herinnering brengen dat Christus zijn hand op ons heeft gelegd. Met zijn eigen goddelijke lippen hij heeft gezegd: "zonder Mij kunt gij niets doen" (Johannes 15:5); alleen door Christus kunnen we alle dingen doen. Het is niet aan ons om onze weg uit te stippelen, alles wat tot ons komt in de voorzienigheid van God, zal zelfs in verdrukking geduld brengen, en we moeten niet in moedeloosheid zinken, terwijl we geloven in Jezus. Door de mist en nevel hier in Oakland, kun je de zon niet zien, maar je hoeft niet te wanhopen nooit meer de zon te zullen zien. U weet dat achter de wolken de zon nog schijnt. En als de mist optrekt, schijnt de zon weer, en verblijdt het de harten van mensen door haar stralende bundels. Waarom zouden we dan wanhopen wanneer onze geestelijke hemel bewolkt is? Kunnen we niet het geloof opbrengen dat de Zon der gerechtigheid nog steeds schijnt? Kunnen we niet zeggen: "Ik weet dat mijn Verlosser leeft"? We moeten ons geloof laten doordringen in de duisternis. Het is Satan die zijn donkere schaduw werpt tussen onze ziel en God.

... We kunnen een betere kennis van God verkrijgen door verdrukkingen, dan via een andere ervaring, want wij kunnen dan leren om in het duister op God te vertrouwen. Paulus zei: "Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig" (2 Korintiërs 4:17,18). Kunnen we ons een dergelijke beloning voorstellen zoals beloofd in deze woorden, een alles te boven gaande eeuwige kracht van heerlijkheid? -ST 28 maart 1892, 2-3, 5

RH 12-20-92, 5-18-97, DA 678-680; GS 127-129; TMK 66, 51; ML 324

Woensdag 16/2 (Esthers dagen van spanningen; Esther 2:6,7,10,21,22; 4:4-17; 7:3,4;8:3)

De crisis die Esther doormaakte, eiste snelle actie, maar zowel zij als Mordechai beseften dat tenzij God een machtig werk zou doen in hun naam, hun eigen inspanningen vruchteloos zouden zijn. Dus nam Esther de tijd om met God te communiceren, de bron van haar kracht. "Ga heen," zei ze tegen Mordechai, "vergader al de Joden die zich in Susan bevinden, en vast om mijnentwil: eet noch drinkt drie dagen, zo min des nachts als des daags. Ook ik en mijn dienaressen zullen op dezelfde wijze vasten en dan zal ik tot de koning gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om" (Esther 4:16).

De gebeurtenissen die volgden elkaar in snelle opeenvolging op: - de verschijning van Esther voor de koning, de inwilliging van haar verzoek, de diners van de koning en de koningin met Haman als de enige gast, de onrustige slaap van de koning, de publieke huldiging van Mordechai, en de vernedering en de val van Haman na de ontdekking van zijn complot - zijn allemaal onderdelen van een bekend verhaal. God heeft op wonderbaarlijke wijze voor Zijn boetvaardige mensen gewerkt; en het tegendeel van de koning werd uitgevaardigd, dat hen de gelegenheid gaf om voor hun leven te vechten, werd snel meegedeeld aan elk deel van het koninkrijk door koeriers te paard, die "met de grootste spoed, op het bevel des konings. ... Ook in alle gewesten en steden, overal waar het woord en de wet des konings aankwamen, was bij de Joden vreugde en blijdschap, maaltijd en feestdag, en velen uit de volken des lands werden Joden, want de schrik voor de Joden was op hen gevallen" (Esther 8:14,17) ....

De ervaringen die Gods volk ondergingen in de dagen van Esther, waren niet alleen van die tijd. De ziener van Openbaring, kijkend door de eeuwen heen tot het einde der tijden, heeft verklaard: "En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben" (Openbaring 12:17). Sommigen die vandaag de dag in leven zijn op de aarde, zullen deze woorden in vervulling zien gaan. Dezelfde geest die in vroeger eeuwen mannen ertoe bracht om de ware kerk te vervolgen, zal in de toekomst leiden tot de uitvoering van een zelfde weg bewandelen ten aanzien van hen die trouw blijven aan God. Nu reeds worden voorbereidingen getroffen voor dit laatste grote conflict.

Het decreet dat uiteindelijk zal uitgaan tegen het overgebleven volk van God zal, erg lijken op dat wat door Ahasveros tegen de joden werd uitgevaardigd. Tegenwoordig zien de vijanden van de ware kerk in de kleine gemeenschap, zich houdend aan het Sabbat gebod, een Mordechai bij de poort. De verering van Gods volk voor Zijn wet is een constante berisping aan degenen die de vrees van de Heer hebben afgeworpen en Zijn sabbat vertrappen.

-PK 602, 605

RH 1-23-08; PK 600-605; 5T 320-322; GS 284-286; Mar 98; FLB 311 en 244 CC; ML 64

Donderdag 17/2 (Het geheim van tevredenheid; 2 Korintiërs 11:23-28; Filippenzen 4:11-13)

Onze overwinning als gelovigen wordt verkregen door de genade van Christus, die Hij kan en zal schenken aan allen die in Hem vertrouwen. Dit is het goede nieuws waarmee Christus ons heeft getroost. In alle verdrukking, die het kind van God moet ontvangen, ongeacht zijn positie in de wereld, kan hij vrolijk zijn in de overdenking van de waarheid, dat Christus de wereld heeft overwonnen.

Het is geweldig om met God te zijn, de ziel in harmonie met zijn Maker. Te midden van de besmetting van het kwaad bijvoorbeeld, die door zijn bedrieglijke verschijning de ziel van zijn plicht wil afhouden, zullen engelen worden gezonden voor onze redding. Maar als we verzoeking uitnodigen, kunnen we niet de goddelijke hulp krijgen om te overwinnen. De drie mannen doorstonden de vurige oven, want Jezus wandelde met hen te midden van de vlammen. Als ze alleen op zichzelf in het vuur hadden gelopen, zouden ze zijn verteerd. Zo gaat het ook met ons. Als we bewust niet ingaan op de verzoeking, zal God ons staande houden wanneer de verzoeking komt. ...

Laten we dan de toekomst recht in het gezicht zien, en zeggen: "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft" (Filippenzen 4:13). We moeten de aanwezigheid van Christus koesteren, want we

hebben Hem nodig in de kleine evenals de grote beproevingen. Door een bereidheid om schande en smaad om zijnentwil te lijden, door het leren van de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus, bewijzen we de oprechtheid van ons christendom. Als we worden opgeroepen tot gevangenisstraf en schaamte, verworpen door onze medemensen, die zijn geïnspireerd door de geest van satan, zal God Zijn genade geven om ons te steunen. Zijn belofte is, "Als uw levensduur, zo zal uw sterkte zijn" (Deuteronomium 33:25).

De rechtvaardigen verkregen altijd hulp van boven. Hoe vaak hebben de vijanden van God samengespannen om het karakter en de invloed van een paar eenvoudige personen die vertrouwden in God, te vernietigen! Maar omdat de Heer voor hen was, had niemand de overhand over hen. Laat de volgelingen van Christus zich slechts verenigen, en zij zullen zegevieren.

Laat hen gescheiden worden van hun afgoden en van de wereld, en de wereld zal hen niet scheiden maken van God. Christus is onze huidige en in alles voorzienende Verlosser. In Hem huist al de volheid. Het is het voorrecht van christenen om te weten dat Christus waarlijk in hen is. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1Johannes 5:4). Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft, en alle dingen die wij in het gebed gelovig vragen zullen, zullen wij ontvangen, als we geloven dat we ze ontvangen, zullen wij ze hebben.... (Markus 9:23; 11:23)... God zal grote dingen doen voor zijn volk, wanneer ze volledig in Hem vertrouwen. Christus zal blijken een nooit falende bron van kracht te zijn, een hulp in elke tijd van benauwdheid.

-ST Sept 2, 1897, 10, 11, 13, 14

ST 6-12-84; BTS 1-1-04; RH 5-9-07; 5T 482-488; Ed 69-70; LHU 338 en CC 367; AG 113; SD 197

Vrijdag 18/2 (Geloof is de overwinning; Hebreeën 11:6)

Ik zag dat de vijand, niet zal strijden voor de bruikbaarheid of het leven van de christenen, en zal proberen om hun vrede te weg te nemen zolang zij leven in deze wereld. Maar zijn macht is beperkt. Hij kan ervoor zorgen dat de oven aan gestoken wordt, maar Jezus en engelen zullen de gelovige christenen beschermen, dat niets zal worden verteerd, behalve het onwaardig materiaal...

De machten der duisternis dringen door in de ziel en belemmeren ons zicht op Jezus uit, en soms kunnen we alleen maar wachten in verdriet en verbazing tot de wolk voorbijtrekt. Deze seizoenen zijn soms verschrikkelijk. Hoop lijkt te falen, en de wanhoop overvalt ons. In deze vreselijke uren moeten we leren te vertrouwen, alleen afhankelijk te zijn van de verdiensten van de verzoening, en ons in al onze hulpeloze onwaardigheid, richten op de verdiensten van de gekruisigde en opgestane Heiland. We zullen nooit verloren gaan, terwijl we dit doen, nooit! Wanneer het licht op onze weg schijnt, is het eenvoudig sterk te staan in de kracht van de genade. Maar om geduldig en hoopvol te kunnen wachten wanneer wolken ons omhullen en alles donker is, is geloof en onderwerping van onze wil aan de wil van God vereist. We zijn te snel ontmoedigd, en roepen om een snelle oplossing, terwijl we moeten pleiten voor geduld om te volharden en genade om te overwinnen.

Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. We kunnen het heil van God in ons gezin hebben, maar we moeten erin geloven, en ernaar leven, voortdurend geloven en vertrouwen in God. We moeten onze haast onderdrukken en op onze woorden letten, zo behalen we grote overwinningen. Als we onze woorden en temperament niet onder controle hebben, zijn wij slaven van satan. We zijn in onderwerping aan hem. Hij leidt ons in gevangenschap. Alle dramatische, onaangename, ongeduldige en zeurderige woorden zijn een offer, gepresenteerd aan zijn satanische majesteit. En het is een kostbaar offer, duurder dan enig offer voor God, het vernietigt de vrede en het geluk van hele gezinnen, vernietigt de gezondheid en is uiteindelijk de oorzaak van verval van een eeuwig gelukkig leven. De terughoudendheid die Gods woord ons oplegt, is in ons eigen belang. Het verhoogt het geluk van ons gezin en overal om ons heen. Het verfijnt onze smaak, heiligt ons oordeel, en brengt gemoedsrust, en uiteindelijk, het eeuwige leven. In het kader van deze heilige terughoudendheid zullen we toenemen in genade en nederigheid, en het zal gemakkelijk zijn om recht te spreken. Het natuurlijke, hartstochtelijke temperament zal worden onderworpen. Een binnengelaten Redder zal ons in elk uur sterken. Dienende engelen zullen in onze woningen blijven vertoeven en onze vooruitgang in het christelijke leven, met vreugde naar de hemel brengen, en de registrerende engel zal een vrolijk en gelukkig verslag opstellen.

-1T 309-310

PP 202-203; 1T 306-310; UL 353; AG 114, 279

Citaten uit de les: PP 213, 214; AG 114

==== Les 9: 19-25 februari : : : Eigenwaarde

Christenen moeten superieur zijn in wijsheid, in kennis, in bekwaamheid, omdat zij in God geloven en in Zijn kracht. –RC 164

Sabbat 19/2 (Medearbeider met God; 1 Petrus 2:9)

De vraag die wij hebben te overwegen is of wij de karaktertrekken van Christus hebben? Excuses zijn van geen waarde. Alle omstandigheden, alle verlokkingen en passies, zijn er ten dienste van de Godvrezende mens, niet om over hem te heersen. De christen wordt niet geacht verslaafd te zijn aan enig erfelijke of gecultiveerde gewoonte of tendens. Hij moet de dierlijke passies controleren, in plaats van slaaf te blijven van de gewoonte.

Wij worden niet geacht dienaren te zijn van omstandigheden, maar omstandigheden te beheersen door een ingebouwd principe, aangeleerd van de grootste Leraar die de wereld ooit kende. De waardige positie waarin wij ons heden bevinden ten opzichte van de wereld, de plechtige verantwoordelijkheden en plichten ons door onze Here opgelegd, kunnen niet veronachtzaamd worden tot onze keuze en onze omstandigheden zich hebben aangepast. Het principe van zelfverloochening en zelfopoffering, zoals geopenbaard in het voorbeeld van Christus, van Johannes de Doper, van Daniël en de drie wijzen, moet gedaan worden gelijk een ploegschaar ploegt, door erfelijke en gecultiveerde gewoonten, dwars door alle omstandigheden en achtergronden gaat.

Christendom heeft een veel bredere betekenis dan velen het tot nu toe hebben gegeven. Het is geen geloofsbelijdenis. Het is het Woord van Hem, die leeft en blijft voor altijd. Het is een levend, bezielend principe, dat bezit neemt van onze geest, hart, motieven, en de gehele mens. Christendom, o, dat wij haar uitwerking mogen ervaren! Het is een vitale, persoonlijke ervaring, dat de gehele mens verheft en veredelt. Elk mens is verantwoording verschuldigd aan God, die erin heeft voorzien dat allen deze zegen kunnen ontvangen. Maar velen ontvangen het niet, ondanks dat Christus het voor hen gekocht heeft tegen oneindige kosten. Zij hebben de zegen binnen hun bereik niet gegrepen, en daarom hebben zij hun verwerpelijke karaktertrekken behouden, en ligt de zonde bij hen aan de deur.

Wie zijn de mensen van Gods Koninkrijk? Allen die Zijn wil doen. Zij bezitten rechtvaardigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest. De leden van Gods Koninkrijk zijn de zonen van God, partners in Zijn grote onderneming. De uitverkorenen van God zijn een gekozen generatie, een apart volk, een heilige natie, om voort te gaan met het loven van de Here, die heb uit het duister heeft geroepen om in Zijn geweldig licht te komen. Zij zijn het zout der aarde, het licht der wereld. Zij zijn levende stenen, een koninklijk priesterschap. Zij zijn in verbondenheid medearbeider met Jezus Christus. Zij zijn het, die het Lam volgen waar Hij ook gaat.

–TM 421-422

HM 7-1-97; RH 12-12-93, 9-7-86, 3-5-89; GCB 7-1-00; GCDB 2-27-93; 1NL 58-60; SA 141-146

Zondag 20/2 (Oorsprong; Genesis 1:26-27; Psalm 8:5, 100:3; Handelingen 17:24-28)

Nadat de aarde, in het aanschijn geroepen was, wemelde van dieren en vegetatie, werd de mens ten tonele opgevoerd, het kroonstuk van de Schepper, en degene voor wie de aarde ingericht was en die nu in actie moest komen. Aan hem werd heerschappij gegeven over alles wat zijn oog kon zien; “En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de ... gehele aarde ... En God schiep de mens naar zijn beeld; ... man en vrouw schiep Hij hen” (Gen 1:26,27). Hier is duidelijk de oorsprong van het menselijk ras uiteengezet; en de heilige verslaggeving is zo duidelijk gesteld dat er geen aanleiding is voor foutieve conclusies. God schiep de mens naar Zijn eigen beeld. Hier is geen mysterie. Er is geen reden voor de veronderstelling dat de mens was ontwikkeld door langzame ontwikkelingsprocessen van de lagere vormen van dierlijk of vegetatief leven. Zo’n leer verlaagt het grote werk van de Schepper tot het niveau van beperkte menselijke, aardse concepties. Mensen zijn er zo op gebrand om God buiten te sluiten van de soevereiniteit van het universum, dat zij de mens degraderen en hem de waardigheid van zijn oorsprong ontnemen. Hij, die de sterren aan de hemel zette en met grote vaardigheid de bloemen op de velden kleurde, die de aarde en de hemelen met de wonderen van Zijn macht vulde, kwam om Zijn glorierijk werk te bekronen, om deze in het midden te plaatsen als heerser van de prachtige aarde, faalde niet om een waardig wezen te scheppen uit Zijn hand, dat leven gaf. De genealogie van ons ras, zoals de inspiratie ons dat heeft gegeven, gaat

terug naar haar oorsprong, niet naar een lijn van ontwikkelende bacteriën, moleculen, en viervoeters, maar naar de grote Schepper. Ofschoon uit stof gevormd, was Adam “de zoon van God”....

De mens moest Gods beeld dragen, zowel in uiterlijke gelijkenis als in karakter. Alleen Christus is “de afstraling van de heerlijkheid van de Vader” (Hebr.1:3); maar de mens werd gevormd naar de gelijkenis van God. Zijn natuur was in harmonie met de wil van God. Zijn geest was in staat om goddelijke zaken te begrijpen. Zijn aanhankelijkheden waren puur; zijn behoeften en passies waren onder controle van het verstand. Hij was heilig en gelukkig in het dragen van Gods beeld en in perfecte gehoorzaamheid aan Zijn wil.

Toen de mens uit de hand van de Schepper voortkwam, was hij van grote gestalte en perfecte symmetrie. Zijn gelaat droeg de blozende tint van gezondheid en straalde van het licht van leven en vreugde. Adams lengte was veel groter dan dat van mensen die nu de aarde bewonen. Eva was iets minder groot; toch was haar vorm nobel en vol schoonheid. Dit zondeloze paar droeg geen kunstmatige kleding; zij waren gekleed met een bedekking van licht en glorie, zoals de engelen dragen. Zo lang als ze in gehoorzaamheid met God leefden, omhulde deze kleding van licht hen constant.

- PP 44-45

ST 6-3-86; PP 44-47; 8T 263-266; MH 415-417; FLB 166; CC 11

Maandag 21/2 (Eigen waarnemingen; Romeinen 2:1, 12:3-8; Lukas 6:41, 42; Matteus 22:39)

Het leven van Christus was een representatie van God, een altijd verrijkende, onbepaalde invloed, die Hem aan God bond en aan de gehele menselijke familie. Door deze gift, heeft God in de mens een invloed geïnvesteerd wat het onmogelijk maakt voor hem om voor zichzelf te leven. Individueel zijn wij verbonden met onze naaste, een onderdeel van Gods grote geheel, en wij staan onder wederzijdse verplichtingen. Niemand kan onafhankelijk zijn van zijn naaste; omdat ons welzijn dat van de ander raakt. Het is Gods doel dat wij in relatie blijven met elkaar; omdat Hij het zo ontwierp dat elk individu het voor zichzelf noodzakelijk vindt om bij te dragen aan het welzijn van anderen, en een eed aflegt om het geluk van anderen te bevorderen.

Paulus schrijft ter vermaning aan ons, “Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik aan een iegelijk die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn, maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God aan een iegelijk de mate des geloofs toebedeeld heeft” (Romeinen 12: 3,6,10). Wij zijn er niet om enig boos werk te versterken. Laat hen die hun talenten van invloed hiervoor hebben gebruikt, dit niet langer doen. Laat ze niet door pen of stem aan satans kant handelen. In gehoorzaamheid aan “Zo zegt de Here”, moeten wij eenheid in handelen tonen. “Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld” (Romeinen 12:10).

Liefde voor onszelf sluit de liefde van Christus buiten. Zij die voor zichzelf leven, worden gevonden in de leiding van de Laodicea Kerk. Het vuur van de eerste liefde is overgegaan in een zelfzuchtig egoïsme. Als de liefde van Christus in het hart blijft, zal het tot uiting komen in de daden. Als de liefde voor Christus lauw is, zal de liefde voor hen wie Christus stierf verminderen. Er mag dan een schijn zijn van ceremonie en ijver, maar dit is de enige vrucht van de door henzelf opgeblazen religie. Christus beschouwt hen als misselijkmakend van smaak. “Ik ken uw werken”, zegt Hij, “dat gij koud zijt noch heet: och of gij koud waart of heet! Zo dan omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen” (Openbaring 3:15-16).

Geloof en liefde zijn kostbare schatten, vertegenwoordigd door puur goud. Deze genadegiften moeten in onze harten wonen om onze karakters te vervolmaken in Christus. Als onze ziel deze genadegiften niet bezit, hoe kunnen wij Paulus’ woorden dan begrijpen: “Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost in der liefde, indien er enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn, zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde.” (Filippenzen 2:1-7 ev)

-RH Aug 6, 1901, 2, 5, 9, 10

ST 10-20-98; RH 6-11-01, 8-6-01, 8-12-09; LUH 11-3-09

Dinsdag 22/2 (Wat anderen zien; 1 Sam. 16:7; Gal.3:28; 2 Sam.9)

“Want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan.” Het menselijk hart, met haar conflicterende emoties van vreugde en zorgen, het onzekere, eigenzinnig hart, dat de woonplaats is van zoveel onzuiverheid en bedrog. Hij kent haar motieven, haar juiste intenties en doelen. Ga tot Hem met uw ziel gebrandmerkt als het is. Zoals de Psalmist zijn kamers opengooide voor het alziend

oog en uitriep: "Onderzoek mij, o God, en ken mijn hart: beproef mij, en ken mijn gedachten: en zie of er enige slechte weg in mij is, en leid mij eeuwig op mijn weg". Geef uw hart over om bewerkt te worden en puur gemaakt; dan zult u deel hebben aan de goddelijke natuur, en heeft u de overtreding ontvlucht die in de wereld heerst door de lust. Dan zult u "klaar zijn om altijd een antwoord te geven aan iedereen die u vraagt naar de oorzaak van de hoop die in u is met zachtmoedigheid en vreze" (1Petr 3:15). De vrede van Christus zal de uwe zijn. Uw naam zal geregistreerd staan in het boek des levens; uw recht op de hemelse erfenis zal het koninklijke insigne dragen, die niemand op aarde ter discussie durft te stellen. Niemand kan uw weg naar de poorten van Gods stad versperren, maar u zult vrije toegang hebben tot de koninklijke aanwezigheid en tot de tempel van God in de hemel.

God heeft dierbaren in Zijn kerk; daar zijn ook mannen en vrouwen die als onkruid tussen het tarwe zijn. Maar de Here geeft u of iemand anders niet de taak om te zeggen wie onkruid is en wie tarwe. We kunnen de fouten van anderen zien en veroordelen, terwijl wij grotere fouten hebben die wij ons nooit gerealiseerd hebben, maar die duidelijk door anderen worden gezien. God eist dat u een goed voorbeeld aan de wereld en aan de kerk toont, een leven dat Jezus vertegenwoordigt. Er zijn plichten die gedaan moeten worden en verantwoordelijkheden die gedragen moeten worden. De wereld heeft niet genoeg ware christenen; de kerk heeft behoefte aan hen; de samenleving kan hen niet missen. Christus' gebed voor Zijn discipelen was: "Ik bid niet dat U ze uit deze wereld zult nemen, maar dat U hen zult bewaren voor het kwaad". Jezus weet dat wij in de wereld worden blootgesteld aan haar verleidingen, maar Hij houdt van ons en zal ons genade geven om te triomferen over haar corrumperende invloeden. Hij wil dat wij een perfect karakter hebben, dat onze eigenzinnigheid geen gelegenheid schept om morele misvormingen bij anderen te scheppen.

U ziet dat uw broeders niet voldoen aan de Bijbelse standaard, dat er gebreken aan hen kleven; en u blijft nadenken over die gebreken. U focust zich op hen in plaats van zich te focussen op Christus, en door dit te blijven aanschouwen verandert u naar datzelfde beeld. Maar bekritiseer niemand; vergelijk uw eigen koers niet precies met de tekortkomingen van anderen. U kunt in gevaar komen als u anderen wilt corrigeren en hen hun fouten doet gevoelen. Dit is niet het werk dat God u gegeven heeft. Hij heeft van u geen kerkketelapper gemaakt.

– 5 T 333 – 334.

ST 2-19-85, 6-8-88; SC 34-35; CT 43-44; Mar 320

Woensdag 23/2 (Wat God ziet; Lucas 15)

Als de misleidingen van satan zijn verbroken in de gedachten van mensen, als de zondaar kijkt naar Golgotha, en het kostbare offer ziet dat gebracht is om een afvallig en verloren geslacht te redden, en hij dit bedenkt is hij ten diepste geroerd door de liefde van God, en krijgt hij berouw. "Hierin is liefde, niet dat wij van God hielden, maar dat Hij van ons hield". Oh, dat wij de liefde van God mogen begrijpen en zelfs tot op zekere hoogte deel mogen hebben in het mededogen dat getoond is ten dienste van de gevallen mens! Hoe zouden wij leven en er dan uitzien! Door in Christus te blijven verandert, en transformeert de mens qua karakter van glorie tot glorie.

Jezus, de Zoon van de Hoogste, bestrijdt de krachten van satan, die elk denkbaar middel aanwendt om het werk van God tegen te werken. De prijs waarvoor de krachten van licht en duisternis strijden, is het leven van de mens. God de Herder zoekt Zijn schapen, wat een zelfverloochening, welke ontberingen, welke lasten die Hij moet verdragen! De aardse schaapherders weten iets van het grimmige conflict, maar in niets te vergelijking met wat doorstaan is door de Herder van de schapen. Met welk een mededogen, welk een zorg, welk een doorzettingsvermogen zoekt Hij de verlorenen! Hoe weinigen realiseren zich welke wanhopige inspanningen door satan zijn aangewend om het doel van de Herder te voorkomen. Als de Herder uiteindelijk Zijn verloren schapen vindt, neemt Hij het met vreugde in Zijn armen en draagt het terug op Zijn schouders. En de harten van de hemel worden beroerd, en een loflied van vreugde wordt gezongen over de redding van de dwalende en verloren schapen. "Vreugde zal er in de hemel zijn over één zondaar die zich bekeert meer dan over negenennegentig rechtvaardige personen die de bekering niet van node hebben" (Lukas 15:7,10).

"Alzo lief heeft God de wereld, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe". Deze liefde voor de mensen, geuit in de gave van Zijn enig geboren Zoon, riep de meest intense haat op bij satan, zowel ten opzichte van de Gever als de kosteloze gave. Satan had de Vader in de wereld in een vals licht afgeschilderd, en door deze grote Gave bleken zijn afschilderingen onwaar, omdat hier sprake was van liefde zonder weerga, als bewijs dat de mens verlost zou worden van een onvoorstelbare schuld. Satan had geprobeerd om het beeld

van God in de mensen uit te wissen opdat God naar op hem neer zou kijken in zijn ellende, in zijn perversie, in zijn degradatie, en dat Hij de mens zou opgeven, omdat die hopeloos verloren zou zijn. Maar de Here gaf Zijn enig geboren Zoon opdat de grootste zondaar, de meest gedegreerde, niet verloren hoeft te gaan, maar, door het geloof in Jezus Christus kan worden gered, herschapen en hersteld naar het beeld van God, en zo eeuwig leven heeft.

– ST Nov. 20, 1893, ¶ 4,5,7

RH 7-16-89, 8-23-92, 3-17-96; YI 8-27-96; 1SM 336-339; LHU 212

Donderdag 24/2 (Een nieuwe ik; Ef. 4:23-32)

Het doet mij verdriet dat er mensen zijn die de sympathie en tederheid van Christus met weinig zorg omgeven. Velen tonen die liefde niet eens aan hun broeders en zusters die in het geloof staan. Zij praktiseren de kostbare takt niet om de dwalenden te verbinden en te helen, maar in plaats daarvan vertonen zij wreedheid van geest, wat de dwaler nog verder naar de duisternis drijft, en de engelen doet huilen. Sommigen schijnen er een soort plezier in te koesteren om zielen te kneuzen en hen te verwonden die op het punt staan te sterven. Als ik zie hoe mensen die de heilige waarheid hebben, die heilige verantwoordelijkheid dragen, falen om een geest van liefde en tederheid te tonen, voel ik een roep in me opkomen: “Bekeer u, bekeer u; want waarom zoudt u sterven?” Als ik het feit beschouw dat wij als studenten nu karakters vormen die ons geschikt maken voor de omgang met hemelse engelen of voor verbanning naar een plaats waar wij ons buiten Gods stad plaatsen, beef ik om deze mensen. O, als er geen driften of kwade passies in de harten waren van hen die zeggen Gods vertegenwoordigers te zijn, hoeveel te meer zou redelijke aandacht geschonken worden aan vragen van serieus belang! Hoe kijkt de Hemel naar menselijke vertegenwoordigers, die de melk van menselijke goedheid niet hebben (Ef. 4: 22-24, 29-32). Kan een krachtiger verzoek worden gemaakt?

Ons wordt aangeraden geen verkeerde woorden uit onze monden te laten komen; maar een verkeerd woord is niet eenvoudigweg iets wat walgelijk en vulgair is. Het is elke woord dat de geest zal afsluiten voor de leer van Christus, dat de ziel de ware sympathie en liefde zal onthouden. Het is een manier van spreken, waarbij de liefde van Christus niet tot uiting komt, maar eerder gevoelens van een onchristelijk karakter.

Er is maar één kracht die ons kan vormen naar de gelijkenis van Christus, die ons standvastig kan maken, en ons evenwichtig kan doen zijn. Het is de genade van God, die ons leidt naar het gehoorzamen van Gods Wet, de blauwdruk van het goddelijke karakter. Het is de kennis over Christus Jezus, die wij moeten uitbouwen met alle kracht die in ons is, opdat wij doeners van Zijn Woord zullen zijn. “Broeders, als een van u afwijkt van de waarheid, en iemand bekeert hem; laat hem weten, dat hij die de zondaar bekeert van zijn foute weg een ziel zal redden van de dood, en een veelheid van zonden zal verbergen”. Is dit geen werk wat profijt oplevert? Zullen wij Jezus blij maken? Zullen wij de oorzaak zijn van vreugde onder de engelen van God? Dat kunnen wij doen door met God samen te werken in het zoeken en redden van wat verloren is. Er is meer vreugde in de hemel over één zondaar die zich bekeert dan over negenennegentig die geen bekering nodig hebben. Zullen wij niet samenwerken met hemelse engelen bij het redden van de gevallen mensheid?

-SSW Jan 1, 1896 ¶ 3-5

YI 8-24-93; RH 6-11-01; 6MR 340-343;

FLB 139; Mar 230; TMK 237; AG 223

Vrijdag 25/2 (Ware verheffing; 1 Petrus 1:4; Matt. 10:38)

We zien schoonheid, en liefelijkheid, en overwinning in Jezus. We zien in Hem niet te evenaren charmes. Hij was de Majesteit van de hemel. Hij vulde de gehele hemel met pracht. Engelen bogen in aanbidding voor Hem, en gehoorzaamden meteen aan Zijn opdrachten. Onze Redder gaf dit alles op. Hij legde Zijn glorie af, Zijn majesteit en pracht, en kwam naar deze aarde en stierf voor een rebels geslacht, die overtreders waren van Zijn Vaders geboden. Christus verhief Zich door Zichzelf te vernederen, opdat Hij het gevallen ras kon redden; Hij dronk de beker van het lijden, en in plaats daarvan biedt Hij ons de beker van zegeningen aan, ja, die beker was voor ons gedronken; en alhoewel velen dit weten, kiezen ze toch om voort te gaan in zonde en dwaasheid; en nog steeds nodigt Jezus hen uit. Hij zegt: “Wie wil, laat hem komen en ontvang gratis het water des levens”. Voorzieningen zijn getroffen voor hen die trouw zijn gebleven, opdat zij gekroond zullen worden met eer, en glorie, en onsterfelijkheid; dat zij mogen wonen in Zijn aanwezigheid, en nooit zorgen kennen en nog meer zullen

stralen. Hij heeft Zich ingezet om u met glorie te kronen, en toch wendt u zich af van Zijn aanbod van genade!

Het is de kracht van ons gehele wezen dat God vereist. Hij verwacht van u een afscheiding van de wereld en de dingen die de wereld biedt. "Heb de wereld niet lief, noch de dingen die in de wereld zijn. Als iemand de wereld liefheeft, dan is de liefde van de Vader niet in hem". Scheiding van de liefde voor de wereld is vereist; en wat wordt u daarvoor in de plaats gegeven? "Ik zal een Vader voor u zijn". Moet u zich afscheiden in uw genegenheden aan vrienden? Vereist de waarheid dat u alleen komt te staan bij het dienen van God, omdat anderen om u heen niet bereid zijn gehoor te geven aan de aanspraken die Christus op hen heeft? Vereist het een scheiding in gevoelens voor hen? JA; maar Christus zegt, als een man meer houdt van vader, of moeder, of broer, of zuster, meer dan van Mij, dan is hij Mij niet waard. Wie wil volgt Mij en zal Mijn discipel zijn, laat hem zijn kruis opnemen en Mij volgen. Hier is het kruis van zelfverloochening en opoffering; om uzelf af te scheiden van de genegenheden van hen die geen gehoor willen geven aan de aanspraken van de waarheid. Is het een te groot offer voor Hem die alles opofferde voor u? Hier zijn de voorwaarden door God gespecificeerd. Als wij daaraan voldoen, dan zegt Hij tot ons, Ik zal een Vader zijn voor u, en u ontvangen, en jullie zullen zonen en dochters van de Almachtige God zijn, leden van de koninklijke familie, kinderen van de hemelse Koning, en erfgenamen van een onsterfelijke erfenis wat niet te verderven is, en dat niet zal verdwijnen, voor u gereserveerd in de hemel. Wat een gemeenschap is dit?

-RH Apr 19, 1870, 1, 7

PC 390-394

Citaten uit de les: COL 337; RH 5-3-92; LUH 11-3-09

==== Les 10: 26 februari – 4 maart ::: Jaloezie

Het is het exclusieve privilege van God alleen, om de plichten van mensen en engelen voor te schrijven. Gods wil is een volmaakte wil en moet gehoorzaamd worden zoals het in Zijn heilige wet is omschreven, omdat elk vereiste juist is, en voortkomt uit goddelijke wijsheid. -ST Sept. 24, 1894, ¶ 4

Sabbat 26/2 (Vasthouden aan de beloften; Spreuken 27:4)

De liefde, geopenbaard in het leven van Christus door onzelfzuchtigheid en zelfopoffering, moet terug te zien zijn in het leven van Zijn volgelingen. Wij zijn geroepen "om zo te wandelen, gelijk Hij wandelde". De oorzaak van onze zwakte is onze weigering om dit gebod te gehoorzamen. Overal zijn mogelijkheden aan ons gegeven om ons in te zetten voor onze naasten, niet alleen in het voorzien in tijdelijke behoeften, maar ook in hun geestelijke noodzakelijkheden. Het is onze plicht om zielen naar "het Lam Gods te leiden, dat de zonde van de wereld wegneemt". Het is belangrijk dat wij onze plaats in de wereld goed invullen, en in de samenleving en in de kerk; maar om dit te kunnen doen, moeten ons stevig vastklampen aan gerechtigheid. Ons geloof moet reiken tot binnen het voorhangsel, die onze Voorganger nederig voor ons heeft betreden. Als wij vasthouden aan de eeuwige beloften van God, moeten wij een geloof hebben dat niet valt te ontkennen, een standvastig, onwrikbaar geloof dat zich vasthoudt aan wat niet gezien wordt.

Oh, dat de Here ons zal leiden naar het gevoel zoals wij nooit tevoren gevoeld hebben. Als u wist dat u nog slechts een uur als proeftijd had, zou u uw koers veranderen. U zou het niet wagen om in dezelfde staat te blijven als u thans verkeert. En dat terwijl u nog niet weet of u een dag langer zult leven. U kunt zelfs niet één uur het uwe noemen. Wij weten niet hoe de dood aan ons hart zal trekken. Wij weten niet hoe spoedig de bijl aan de wortel van de boom zal worden gelegd, en de zin gaat verder: "Houw hem om; waarom de grond ermee belasten?" Wenst u verder te gaan in uw zondige staat, met afgunst en jaloezie en haat in uw harten? Als u denkt uw roeispanten te kunnen laten rusten, en desondanks tegen de stroom kunt gaan, vergist u zich. Het is slechts door uiterste inspanning dat u de stroming weerstaan.

Hoe velen zijn er die zo zwak zijn als water, terwijl ze en een nooit aflatende bron van kracht kunnen hebben. De hemel is gereed om ons te vullen met de macht van God, en de volle wasdom kunnen bereiken van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Welke toename van geestelijke kracht heeft u verkregen gedurende het laatste jaar? Wie onder ons heeft het ene na het andere kostbare bereikt,

totdat afgunst, trots, kwaadaardigheid, jaloezie en egoïsme werd weggevaagd, en alleen de vrucht van de Geest overbleef: - zachtmoedigheid, verdraagzaamheid, vriendelijkheid, vrijgevigheid? God wil ons helpen als wij vasthouden aan de hulp waarin Hij heeft voorzien.

-RH Jan 9, 1900, 2, 6, 7

RH 1-23-00; 4T 384-387; CC 105

Zondag 27/2 (Aan de wortel van het kwaad; Jesaja 14:12-14; Ezechiël 28:12-15; Jacobus 3:16,17)

Zij die er vreugde aan beleven hun broeders te bekritisieren, maken het feit duidelijk dat zij trots zijn op hun superieure wijsheid, omdat zij smetten zien in de karakters van hun broeders, die anderen niet zien; maar “deze wijsheid komt niet van boven, maar is aards, sensueel, duivels ...” (Jakobus 3:18 vv) . De apostel heeft ons een beschrijving gegeven van de vruchten van pure en onbezoedelde godsdienst, en heeft ook het karakter van de vruchten van de kennis afgebakend, dat niet van boven komt. Mijn broeders en zusters, neem deze waarheden in overweging, in acht nemend hoe tegenstrijdig in karakter en tendens zij zijn, en stel vast welk soort u koestert? Moge de Here de ogen openen van ons volk om duidelijk te zien aan welke kant zij staat. Goede vruchten zijn zonder vooringenomenheid en zonder hypocrisie. ...

De taal van de christen moet mild en duidelijk zijn; omdat zijn heilig geloof vereist Christus te vertegenwoordigen naar de wereld toe. Iedereen, die zich christen noemen, moeten een vergevende hoffelijkheid manifesteren die zijn leven karakteriseert. Zijn werken zullen werken zijn van vroomheid, rechtvaardigheid en zuiverheid. Zij moeten de zachtmoedigheid van wijsheid hebben, en moeten de gave van Jezus' genade uitdragen. Zij moeten bereid zijn en klaar om te vergeven, ernstig zoekend naar vrede met hun broeders. Zij moeten die geest vertegenwoordigen van wie zij verlangen dat de Hemelse Vader deze verder ontwikkelt. ...

Ware wijsheid is vol mededogen en goede vruchten. Er zijn genoeg dweepers in de wereld, die zich verbeelden dat alles wat met hen te maken heeft perfect is, terwijl zij graven naar de gebreken in de motieven en principes van anderen. Zult u naar deze zaken kijken zoals zij? Zolang als u anderen in diskrediet brengt, bent u niet zoals God wenst dat u bent, noch wat u zou moeten zijn als u ooit gered zult zijn in het hemels Koninkrijk. De bekerende kracht van God moet in uw harten komen en uw karakters omvormen alvorens u het evangelie van Christus kunt sieren met een goed geordend leven en een goddelijke conversatie. Dan zal er geen kwaadsprekerij meer zijn, geen kwade roddels, geen beschuldigingen van uw broeders, geen geheime werken om uzelf te verhogen en anderen in diskrediet te brengen. Christus wil in uw harten regeren door geloof. Uw ogen en uw tong zullen geheiligd zijn, en uw oren zullen weigeren om te luisteren naar kwade berichten of suggesties van gelovigen of ongelovigen. Uw zintuigen, uw behoeften en passies, zullen geheel onder controle staan van de Heilige Geest; zij zullen niet overgelaten worden aan de controle van satan, zodat hij uw leden niet kan gebruiken als instrumenten van ongerechtigheid.

-RH 12 maart 1895, ¶ 3, 5, 11

RH 3-12-95, 9-24-01, 10-29-01; ST 10-30-01, 7-23-02, 9-24-94, 2-13-01; BTS 10-1-10; 7BC 936-937; TDG 54

Maandag 28/2 (Jozefs broers; Genesis 37, 50:15,19; Exodus 20:17)

Het leven van Jozef illustreert het leven van Christus. Jozefs broers waren van plan hem te doden, maar namen ten slotte genoegen met hem te verkopen als slaaf, om te voorkomen dat hij groter zou worden dan zij zelf. Zij dachten dat zij hem hadden geplaatst op een plek waardoor ze niet meer lastig gevallen zouden worden met zijn dromen en waar er geen mogelijkheid was dat ze in vervulling zouden gaan. Maar dit doel dat ze hadden nagestreefd, verhinderde God door datgene wat zij hadden uitgedacht niet plaats te laten vinden –“dat hij over hen zou heersen”.

De Hogepriester en ouderlingen waren jaloeers op Christus, bang dat Hij de aandacht zou trekken van het volk ten koste van henzelf. Zij wisten dat Hij grotere werken deed dan zij ooit hadden gedaan, of ooit zouden kunnen presteren; en zij wisten dat als Hem zou worden toegestaan om door te gaan met Zijn leringen, Hij hoger in aanzien zou komen dan zij, en koning der Joden zou kunnen worden. Zij kwamen overeen om dit samen te voorkomen door Hem in het geheim op te pakken en getuigen in te huren om vals tegen Hem te getuigen, opdat zij Hem konden veroordelen en Hem ter dood konden brengen. Zij zouden Hem niet als hun Koning accepteren, maar riepen: “kruisigt Hem! Kruisigt Hem!” Maar door de Zoon van God te vermoorden, bewerkstelligden zij juist datgene naar buiten toe wat ze wilden voorkomen. Door hem te verkopen naar Egypte, werd Jozef de redder van zijn vaders gezin. Desondanks

verminderde dat de schuld van zijn broers niet. De kruisiging van Christus door Zijn vijanden maakte Hem de Verlosser van de mensheid, de Redder van het gevallen ras, en Heerser over de gehele wereld. Maar de misdaad van Zijn vijanden was net zo gruwelijk ook als zou de voorzienigheid van Gods hand de gebeurtenissen voor Zijn eigen eer en het goede voor de mens niet onder controle had.

Het leven van Jezus, de Redder van de wereld, was een voorbeeld van welwillendheid, goedheid en heiligheid. Desondanks werd Hij veracht en beledigd, bespot en uitgelachen, slechts omdat Zijn permanente rechtvaardige levenswijze een voortdurende berisping van de zonde was. Zijn vijanden zouden niet tevreden zijn tot Hij in hun handen was overgeleverd, opdat zij Hem tot een schandelijke dood zouden ombrengen. Hij stierf voor een schuldig ras; en terwijl Hij de meest verschrikkelijke martelingen onderging, vergaf Hij gedwee Zijn moordenaars. Hij verrees uit de dood, voer op naar Zijn Vader, en ontving alle macht en autoriteit, en keerde weer terug naar de aarde om het naar Zijn discipelen te brengen. Hij gaf mensen gaven. En allen die berouwvol ooit tot Hem kwamen en hun zonden beleden, heeft Hij vriendelijk ontvangen en genereus vergeven. En als ze Hem trouw blijven, zal Hij hen verheffen tot Zijn troon, en hen Zijn erfgenamen maken van de erfenis die Hij heeft gekocht met Zijn eigen bloed.

– ST 5 febr. 1880 ¶ 12, 13, 15

ST 4-13-91, 10-12-91; RH 3-21-82, 2-24-91; PP 237-240; 2T 442-448; 1SP 157-162; 15MR 134-139

Dinsdag 1/3 (Sauls jaloezie op David - deel 1; Samuël 18: 1-12; Handelingen 5: 38,39)

De grootste zwakte in het karakter van Saul was zijn liefde om behaagd te worden. Deze karaktertrek heeft zo'n bepalende invloed op zijn handelingen en gedachten gehad, dat alles werd bepaald door zijn verlangen om geprezen te worden en zijn zelfverheerlijking. Hij stond dit kwade verlangen toe om zich ongeremd te ontwikkelen, en het werd een instrument tot zijn ondergang. Zijn norm voor goed en kwaad was het lage niveau van populair applaus. Niemand is veilig, als hij leeft om door mensen behaagd te worden, en als hij niet als eerste Gods behagen zoekt. Het was de ambitie van Saul om op de eerste plaats te komen in de achting van mensen; en toen dit lied van behagen werd gezongen, maakte een vaste overtuiging plaats in het hart van de koning dat David de harten van de mensen zou veroveren, en zou regeren in zijn plaats. ...

Het duurde niet lang of de mensen zagen dat David een bekwaam iemand was, en dat de zaken die aan hem waren toevertrouwd werden bestuurd met wijsheid en kunde. Dus werd hij voorgedragen voor de ene vertrouwelijke positie na de andere. De adviezen van de jonge man leken altijd te komen uit een wijs en discreet karakter, en bewezen veilig opgevolgd te kunnen worden, terwijl Sauls advies regelmatig onbetrouwbaar bleek, en zijn beslissingen en oordelen ongezonde adviezen waren. Terwijl Sauls haat voor David groeide, was hij steeds meer gespist op een moment om zijn leven te nemen en zichzelf te bevrijden van iemand die hem zo onaangenaam was. Maar geen van zijn plannen tegen de gezalfde des Heren waren succesvol. Hij had satan als zijn adviseur genomen; maar David vertrouwde zichzelf toe aan de handen van Hem, die machtig is in raadgeving, en sterk in daden. Saul gaf zichzelf over aan de macht van de kwade geest, die hem regeerde, terwijl David de Here volgde, en het vertrouwen van het volk genoot. "De vreze voor de Here is het begin van de wijsheid" en Davids gebed was voortdurend gericht op God. Zijn vertrouwen was op God, en hij wandelde voor Hem op een juiste manier.

Jaloezie is de bron van trots en als het het hart bezighoudt, zal het leiden tot gruwelijke daden, tot haat, wraak en moord. De grote strijd tussen Christus en de prins der duisternis, wordt gevoerd gedurende elke dag van het dagelijks leven. David was nu het doel geworden van de haat van de koning. Hoe weinig begreep Sauls verduisterde ziel van de voorzienigheid en bedoelingen van God! Als hij enige voorstelling had gehad van het karakter van de grote "Ik Ben", zou hij geweten hebben dat hij de plannen van de Almachtige niet zou kunnen verhinderen.

–ST Aug. 17, 1888 ¶ 3,5,7

• ST 9-21-88, 8-24-88, 9-14-88, 11-2-88, 11-9-88; PP 649-654; 1SP 373-376

Woensdag 2/3 (Sauls jaloezie op David - deel 2; Samuël 19; 22: 17-19, 28:14,31)

De Benjamieten en zij, die in de kring van Saul verkeerden, zagen, toen zij de woorden van de koning hoorden, hen beschuldigend van het sympathiseren met hen die hij als zijn vijanden beschouwde, voor zich slechts een geïrriteerde, menselijke monarch, die het in zijn macht had om hen te verrijken en hen te bevoordelen of hen te straffen en te degraderen, al naar gelang hun koers goedkeuring of afkeuring van hem zou krijgen. Maar zou de sluier opzij geschoven kunnen worden, dan zouden zij de Soevereine

hebben aanschouwd, wiens rijk is het universum, en die de loop van de tijd en van de eeuwigheid in Zijn handen heeft. Als ze hadden gevoeld dat zij dienaren van God waren, dat zij de Koning der koningen moesten gehoorzamen, hoe anders zou het resultaat en het verslag geweest zijn van de dag die gevuld was met daden van duisternis en gruwel. De aanwezigheid van de Oneindige werd niet gevoeld; maar hij, die niet slechts een aanklager is van de broeders, maar een leugenaar en een moordenaar vanaf het begin, manifesteerde zijn aanwezigheid en kracht via zijn menselijke volgelingen, Saul de koning van Israël, en Doëg het hoofd van zijn herders. ...

Er was een Wachter die de motieven, de woorden en de daden van koning Saul bemerkte. De Here was een ongeziene getuige van elk geheime plot, elk open plan, en ieder moordzuchtige beweging. Toen Nebukadnessar trots de werken van zijn handen bekeek, en opschepte over zijn macht en glorie en zei: "Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot een koninklijke woonstede door de sterkte mijner macht en tot eer mijner majesteit? (Daniel 4:30) Toen kwam de Wachters stem tot de koning, zeggende: "U wordt aangezegd, o koning Nebukadnessar: het koningschap is van u geweken" (vs 31)...

Gods oog is op alle gebeurtenissen. Zijn oog ziet alle zakelijke transacties. Hij hoort elk woord dat wordt gesproken. Hij is een stille getuige van elke lasterlijke verklaring, en elke valsheid wordt getrouw bijgehouden in de boeken van de hemel. Wij hebben een hulp in het publieke en private leven. Wij hebben een Compagnon in onze privékamer. Van elk woord en handeling in ons leven is de Heilige, zondehatende God een getuige. Wij kunnen niet ontsnappen aan onze verantwoordelijkheid naar Hem toe, want God is overal. Waarom zouden wij niet op zo'n manier leven dat wij met vreugde verantwoording kunnen afleggen en niet met smart. God heeft het ons toegemeten werk aangewezen en wij moeten dit doen onder Zijn leiding. Als wij onze mogelijkheden plaatsen onder satans leiding, zijn wij in opstand tegen God, en dat zal teruggevonden worden in ons levensverslag, zoals dat bij Belsassar het geval was, een fataal gemis als de boeken worden opgemaakt.

–ST 14 september, 1888, ¶16,11,12

ST 9-21-88; 1SP 373-376

Donderdag 3/3 (Jaloezie ten opzichte van Jezus; Matt. 27:18, 11:4,5)

Hierover schrijvend, zei Johannes, "Pilatus zeide tot hen: Neemt gij Hem en kruisigt Hem: want ik vind geen schuld in Hem". De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt." Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij nog meer bevreesd, en hij ging weder het gerechtsgebouw binnen en zeide tot Jezus: Waar zijt Gij vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. Pilatus dan zeide tot Hem: Spreekt Gij niet tot mij? Weet Gij niet, dat ik macht heb U los te laten, maar ook macht om U te kruisigen?" (Johannes 19:6-10).

"Ik heb macht". Door dit te zeggen toonde Pilatus zich verantwoordelijk voor de veroordeling van Christus, voor de gruwelijke geseling en voor de beledigingen Hem toegewenst nog voor er enige klacht tegen Hem bewezen was. Pilatus was gekozen en benoemd tot rechter, maar hij durfde het niet aan. Had hij de macht uitgeoefend waar hij aanspraak op maakte, en die hem zijn positie gaf, dan had hij Christus beschermd en zou hij niet verantwoordelijk zijn geweest voor Zijn dood. Christus zou zijn gekruisigd, maar Pilatus zou niet schuldig gehouden worden. ...

Hier wordt ons een beeld voorgehouden. Het Licht der Wereld, de Weg, de Waarheid en het Leven, werd, zonder één aanklacht tegen Hem, zonder veroordeeld te zijn voor een enkele misdaad, overgegeven door de heerser van het volk aan een schandelijke dood. Maar wie was verantwoordelijk? Op de dag des Heren, voor het verzamelde universum, wie zal er dan straf moeten ondergaan voor deze daad? Zij die veronderstelden de meest vrome mensen op aarde te zijn. Wie kruisigden Christus? "Toen kwamen de overpriesters en de oudsten des volks bijeen in het paleis van de hogepriester, genaamd Kajafas en zij beraamden een plan om Jezus door list in handen te krijgen en te doden. Maar zij zeiden: Niet op het feest, opdat er geen opschudding ontsta onder het volk" (Matt 26:3-5). Het volk zou dan niet hebben toegestaan dat Jezus kwaad zou worden aangedaan; daarom moesten de priesters hun werk in het geheim doen.

De religieuze leiders, de gidsen en instructeurs van het volk, de mannen, die het volk op Jezus hadden moeten attenderen, door zoals Johannes deed, te zeggen: "Zie het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt", volgden het voorbeeld van de vijand van al het goede. Zij overtuigden het arme, onwetende volk, dat de Schrift niet kende, die van Christus getuigt, om de Zoon van God af te wijzen en ze verleidden hen een rover en moordenaar te kiezen. "Maar de overpriesters en de oudsten overreedden de scharen, dat zij om Barabas zouden vragen, maar Jezus zouden laten ter dood brengen" (Matt 27:20). Waarom deden zij dit? – Door nijd en jaloezie. Vooroordeel is altijd blind, onredelijk,

wraakzuchtig en wreed. Onder haar krankzinnige macht worden mensen gek gemaakt. "Toorn is een wreed, en boosheid is schandelijk; maar wie is in staat om nijd te weerstaan?"

- RH Jan.23, 1900 ¶ 8-9, 13-14.

YI 2-1-00, 2-8-00; ST 1-31-00

Vrijdag 4/3 (Vernietigd door nijd; Jakobus 3:13-16)

De handelingen van Saul maken duidelijk wat voor een despoot een koning kan worden, die zijn God heeft verlaten en zichzelf heeft overgegeven aan de macht van het kwade. De verklaring van de feiten in het geval van David en de priester was met minachting behandeld; de waarheid maakte de koning des duivels, omdat het zijn excuus wegnam om de dictaten van zijn eigen vals hart te volgen. Saul prefereerde de woorden van een slecht man, eerder dan de woorden van een dienaar van God. Het is dus altijd zo geweest en zal altijd zo blijven in onze wereld met hen, die de zaak van de grote vijand dienen. "de gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en oprechtheid vindt geen ingang... wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting..." (Jes 59:14,15 Als wij begrijpen hoe vasthoudend satan werkt om grip te krijgen op de harten van mensen, zullen wij weten waarom mensen hebben gehandeld met zulk een satanische woede en vastberaden haat tegen de dienaren van God in elk tijdperk. ...

Satan maakt gebruik van de omstandigheden. Soms lijken kwade mensen te triomferen zonder tegenstand. Zij doen hun duistere daden en er is geen tussenkomst van de hemel. Als mensen zich afscheiden van God door zonde, hoeft satan hen geen nader conflict te bieden, en zij hebben geen tegenstand meer te bieden aan de tegenstander van God en mensen. Was er geen tussenkomst gekomen van God uit, dan zouden satan en de mens een ongebroken samenwerking zijn aangegaan tegen de Hemel. Er kan geen vijandschap bestaan tussen de gevallen mens en de gevallen engelen. Beide zijn kwaad, en beide zijn zo geworden door ontrouw; en kwaad werkt altijd samen met kwaad tegen God en tegen hen die Gods geboden houden. Zij hebben geweigerd om de eisen van de hemel te vervullen, en zij zijn in vijandschap met hen die van God houden en Hem gehoorzamen. ...

De waarschuwing die Samuël aan Israël had gegeven toen zij verlangden naar een koning, begon men te begrijpen. Zij zagen de uitspraak van de profeet terug in de machtwellust van Saul. Nadat hij de kalme, ware woorden van de profeet had gehoord, schreeuwde hij als een gek, in plaats van zijn fout van kwaad te doen aan de dienaar van God toe te geven. "Gij moet sterven, Achimelek, gij en uw gehele familie. (1Sam 22:16)".

De onbestendigheid van jaloezie werd zichtbaar in dit oordeel. Zonder de schuld te hebben bewezen van de priesters, beval de koning dat allen in het nageslacht van Eli zouden worden vernietigd. Hij had tot deze actie besloten voor hij hen had laten halen om hun versie van het verhaal te horen. En geen enkel bewijs kon hem van zijn kwaadaardig doel afbrengen. Om zijn toorn op één man te richten leek hem te weinig om de razernij van zijn wraak te bevredigen.

-ST 21 sept. 1888, ¶ 8, 11, 13, 14

ST 5-8-84

Citaten uit de les: EW 145; PP 650

===Les 11: 5 - 11 maart : : : Vrij van verslavingen

In de vallei van verootmoediging wandelen mensen veilig, terwijl zij God vereren en Hem tot hun vertrouwen maken. In de verheven toren, waar lofprijzingen worden gehoord, hebben zij de speciale hulp nodig van boven. -ST Feb 19, 1902, 8

Sabbat 5/3 (Vrij om te kiezen; Johannes 8:36)

Veel van Zijn toehoorders werden in geloof tot Hem getrokken, en tegen hen zei Hij: "Indien gij waarlijk in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; en zult de waarheid verstaan en de waarheid zal u vrijmaken" (Johannes 8:31,32, SV 1977).

Deze Farizeeën werden boos om deze woorden. Zij stelden ontkenden de jarenlange overheersing van het volk door een vreemd juk, en toornig riepen zij uit: "Wij zijn Abrahams zaad en hebben nooit iemand gediend; hij zegt Gij dan: Gij zult vrij worden" (Johannes 8:33,SV 1977). Jezus keek naar deze

mannen, de slaven van boosaardigheid, wiens gedachten op wraak gericht waren en antwoordde verdrietig: "Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: een iegelijk die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde" (Johannes 8:34, SV 1977). Zij waren in de ergste vorm van slavernij, geregeerd door de geest van het kwaad.

Elke ziel die zichzelf weigert over te geven aan God, is onder de controle van een andere kracht. Hij is niet zijn eigen bezit. Hij mag praten over vrijheid, maar hij is in de ellendigste slavernij. Hij is niet van zichzelf. Hem is niet toegestaan de schoonheid van de waarheid te zien, want zijn verstand staat onder de controle van satan. Terwijl hij zichzelf vleit de ingevingen van zijn eigen verstand te volgen, gehoorzaamd hij de wil van de prins der duisternis. Christus kwam om de boeien te verbreken van de ziel in slavernij van de zonde. "Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn" (Johannes 8:36, SV 1977). "De wet des geestes des levens in Christus Jezus" maakt ons "vrij van de wet van zonde en dood" (Romeinen 8:2, SV 1977).

In het werk van verlossing is er geen dwang. Er wordt geen gebruik gemaakt van dwang van buiten. Onder de invloed van Gods Geest is de mens vrij gelaten om te kiezen wie hij wil dienen. In de verandering die plaats vindt wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, is de hoogste mate van vrijheid. Het uitdrijven van de zonde is de daad van de ziel zelf. Voorwaar, we hebben geen kracht om onszelf te bevrijden uit satans macht, maar wanneer we verlangen om vrij van de zonden te zijn en in onze grote nood uitroepen voor een kracht buiten en boven onszelf, worden de krachten van de ziel vervuld met de goddelijke energie van de Heilige Geest en gehoorzamen zij de ingevingen van de wil in het doen van de wil van God.

De enige voorwaarde waarop de vrijheid van de mensheid mogelijk is, is door een met Christus te worden. "De waarheid zal u vrijmaken" (Johannes 8:32, SV 1977) en Christus is de waarheid. Zonde kan alleen overwinnen, omdat het verstand verzwakt en de ziel vernietigt. Onderwerping aan God herstelt ons, naar de ware heerlijkheid en waardigheid van het menszijn. De goddelijke wet, waaraan wij in onderworpenheid worden gebracht, is "de wet der vrijheid" (Jacobus 2:12).

-DA 466

ST 3-28-00; RH 2-27-13, 10-3-99; DA 464-469

Zondag 6/3 (Alcoholische drank; Spreuken 23: 29-35)

Jonge mensen zijn omringd door verlokkingen die de eetlust opwekken. In onze steden, maken cafés op bijna elke hoek van de straat de bevrediging makkelijk en uitnodigend. Het kwaad begint meestal niet met het gebruik van bedwelmende middelen. Thee, koffie, tabak, zijn net zo goed als alcoholische dranken, de verschillende treden op de ladder van kunstmatige prikkels. Degene die, zoals Daniël, weigerde zich hiermee te verontreinigen, zullen de beloning oogsten van gematigde gewoonten. Met hun grotere lichamelijke uithoudingsvermogen en toenemende kracht van lijdzaamheid, hebben zij een bankdeposito waarvan zij kunnen opnemen in geval van nood.

Goede lichamelijke gewoonten bevorderen verstandelijke voortreffelijkheid. Verstandelijke kracht, lichamelijke sterkte, en hoge ouderdom hangen af van onveranderlijke wetten. Er is geen zomaar goed geluk over deze zaak. De hogere machten zullen niet tussenbeide komen om de mensen te behoeden voor de ontering van de natuur wetten. Er is veel waarheid in het spreekwoord dat elk mens de architect is van zijn eigen lot. Hoewel ouders verantwoordelijk zijn voor de stempel op het karakter dat zij hun nageslacht meegeven, net zo goed als goede onderwijzing en training van hun zonen en dochters, is het nog altijd waar dat onze positie en bruikbaarheid in de wereld, in grote mate, afhankelijk is van onze eigen gedragslijn.

Daniël en zijn vrienden verheugden zich over de voordelen van goede training en onderwijs in hun jonge jaren, maar niet alleen deze voordelen hebben hen gemaakt tot wat zij werden. De tijd kwam dat zij voor zichzelf moesten handelen. Hun toekomst hing toen af van hun eigen koers. Zij besloten trouw te zijn aan de lessen die hen als kind waren geleerd. De vreze des Heren, welke is het begin van wijsheid, was het fundament van hun bruikbaarheid. Zijn Geest versterkte elke ware bedoeling en edele beslissing...

Er is nu een noodzaak voor mensen zoals Daniël, om te doen en durven. Een rein hart en een sterk, onbevreesde hand zijn nodig in de wereld van vandaag. Het is Gods bedoeling dat de mens voortdurend zou groeien naar volmaaktheid. Dagelijks een hoger punt bereiken in de schaal van voortreffelijkheid. Hij wil ons helpen, als we ernaar zoeken om ons zelf te helpen. Het is de plicht van elke christen te zien dat zijn voorbeeld en invloed aan de zijde van hervorming staan. Laat de predikanten van het evangelie hun stem verheffen als een trompet, en de mensen hun overtredingen bekendmaken, en het huis van Israël

hun zonden. De jeugd heeft het nodig onderwezen te worden. Onze hoop van geluk in twee werelden hangt af van de juiste vooruitgang in deze. We zouden voorzichtig moeten zijn ten opzichte van elk teken van het eerste binnensluipen van onmatigheid. Als wij onze kinderen voor het kwaad willen behoeden, moeten we hen een goed voorbeeld geven, en hen dan leren God te vrezen, en Hem hun wijsheid en hun sterkte te maken.

-ST Mar 2, 1882, 8, 9, 20

ST 11-20-07, 11-27-07, 2-11-86; RH 4-2-14; Te 49-53; MH 330-341

Maandag 7/3 (Seksverslaving; Genesis 1:27, 28, 39:7-12; Korintiërs 7:2, 6:18-19; Spreuken 5:3-14, 9:13-18; Jacobus 4:7)

Niemand kan God in zijn lichaam vereren, zoals Hij verlangt, terwijl hij in overtreding zijn van Gods wet. Wanneer het lichaam het zevende gebod geweld aandoet, komt het besluit uit het verstand. Als het verstand onzuiver is, zal het lichaam van nature de onzuivere daden doen. In de ziel kan geen reinheid bestaan bij iemand die zijn lichaam aan onzuivere daden overgeeft. Wanneer het lichaam wellusten dient, kan het verstand geen heiliging tot God in stand houden. Om een geheiligd verstand te bewaren, moet het lichaam in heiligmaking en eer bewaard blijven. Dan zal het verstand de wet van God dienen, en zich gewillig overgeven aan al Zijn aanspraken. Dan kunnen zulke mensen hun leden, net als de apostel, overgeven als werktuigen in rechtvaardigheid tot God.

" Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen" (Romeinen 6:12). De vrijheid dat het voorrecht van Christus' volgelingen is, waarover de apostel hier schrijft, zal nooit de ervaring zijn van diegene die behagen scheppen in het met voeten treden van de wet van God. De vrijheid en gelukzaligheid in de volgende woorden uitgedrukt, zullen de ervaring zijn voor die groep, die zich in gehoorzaamheid overgeeft aan de wet van Jehova: Romeinen 8:1, Galaten 5:16, 24.

De Here heeft de mens recht geschapen, maar hij is gevallen en gedegenerend, omdat hij weigert zich gehoorzaam over te geven aan de heilige aanspraken die de wet van God op hem heeft. Al de hartstochten van mensen, op een juiste gecontroleerd en rechtvaardig bestuurd, zullen bijdragen aan zijn geestelijke en lichamelijke gezondheid, en hem verzekeren van een grote hoeveelheid van geluk. De echtbreker, de overspelige, en hij, die zich niet in bedwang kan houden, genieten niet van het leven. Er kan geen ware vreugde zijn voor de overtreder van Gods wet. De Here weet dit, daarom beperkt hij mensen. Hij geleidt, gebiedt, en Hij verbiedt op een positieve manier . . . .

Zonde toont zich niet als zondig, tenzij bekeken door de waarheidsgetrouwe spiegel die God hen gegeven heeft als een test voor hun karakter. Wanneer mannen en vrouwen de aanspraken van Gods wet erkennen, en hun voeten op dit podium van eeuwige waarheid zetten, zullen zij staan waar de Heer hen morele kracht kan geven, zodat zij hun licht voor mensen kunnen laten schijnen en zij hun goede werken mogen zien, en onze Hemelse Vader verheerlijken.

Hun koers zal gekenmerkt worden door standvastigheid. Zij zullen terecht niet de last verwerven van huichelarij en wellust. Dan kunnen mensen met kracht Christus prediken, vervuld van zijn Geest. Zij kunnen waarheden uiten, die zielen zullen beroeren en de weg branden naar de harten van de mensen. Zij hebben zedelijke kracht, want zij zijn in harmonie met de morele wet, en hun woorden komen voort uit zuivere harten en van reine lippen.

-RH Mar 8, 1870, 10, 12, 18, 19

ST 139-148; TSB 98-101; 1MR 159-161; 10MR 197-200

Dinsdag 8/3 (Een risico nemen; 1 Timoteüs 6:10; Matteüs 25:15-30; 1 Korintiërs 10:13; 1 Petrus 4:1, 2)

Het geheim van satans macht over Gods belijdend volk ligt in de misleiding van het menselijk hart. Hun voortdurend struikelen en vallen toont aan dat zij de harde strijd met hun gewoontezonden nog niet hebben overwonnen. Zij hebben nog niet volledig vertrouwd op Christus, omdat zij zich niet hebben gerealiseerd dat zij in gevaar zijn wanneer zij beheerst worden door deze zonden. Het is de zonde die als klein en onbeduidend onder onze aandacht wordt gebracht, waarvoor we op onze hoede zouden moeten zijn.

Als wij zouden begrijpen hoe zeer we onze zielen onrecht aandoen en ongeluk veroorzaken bij degenen rondom ons door de teugels te laten glijpen in onheilige gedachten en goddeloze handelingen, dan zouden we hard ons best doen om ze na te laten. We zouden met God samenwerken om onze eigen zaligheid te bewerken. . . . .

De liefde voor geld is de gewoontezonde voor velen. Mannen en vrouwen die belijden de ware God te aanbidden, worden zo misleid in hun najagen naar rijkdom dat zij in de veronderstelling leven voordeel te hebben aan godvruchtigheid. De apostel Paulus verklaart: "Godzaligheid is een groot gewin met vergenoeging. Want wij hebben niets in de wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen iets daaruit dragen. Maar als wij voedsel en deksel hebben, wij zullen daarmee vergenoegd zijn. Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in de strik, en in dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang. Want de geldgierigheid is de wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende, zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken. Maar gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en jaag naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid. Strijdt de goede strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen zijt. . . . . (1 Tim.6:6-12,SV 1977).

Een geheiligd leven is bereikbaar voor elk berouwvol, gelovend kind van God. Wij moeten verwezenlijken wat Christus in ons bewerkt. Werk dan, christen broeders en zusters, "werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen" (Fil. 2:12,13, SV 1977).

Elk voorziening is gemaakt, zodat u meer dan overwinnaars zou worden. Satan zoekt ernaar om u te overwinnen, maar het is uw voorrecht om u tot de Zon der Gerechtigheid te keren. Hij wacht, verlangend om uw harten met Zijn liefde te vullen, zodat uw vreugde volkomen mag zijn. Behoud het geloof met een vaste hand, maar wees er zeker van dat u het in rechtvaardigheid houdt. Leef door geloof, ziende Hem die onzichtbaar is. Al uw woorden, al uw daden zijn openbaar voor Hem met wie u te doen hebt. Niets is verborgen voor het alziende oog van de Eeuwige. Handel dan alsof u beseft in de tegenwoordigheid van engelen te zijn, en in de tegenwoordigheid van God.

-ST Dec 13, 1899, 1, 3, 8. RH 3-4-80, 6-21-92, 6-5-94; YI 3-6-02; COL 53-55; 15MR 68-74; 1T 540-542

Woensdag 9/3 (De liefde voor geld; Spreuken 30:8,9; Markus 10:17-27; 1 Timoteüs 6:10; Lukas 12:15)

Velen zijn bedorven door de geest en de invloed van de wereld. Hun karakters zijn meer en meer verschillend geworden aan het goddelijke voorbeeld. Zij zijn van gedaante veranderd om instrumenten van de zonde te worden. In opvallende tegenstelling tot deze categorie zijn de arbeidzame, eerlijk, arme mensen, die altijd klaar staan om de behoeftigen te helpen; die liever zelf zouden lijden door bedrog van hun wereldse broeders en zusters, dan een gelijke geest en hebzucht te openbaren, die zij aan de dag leggen; die een zuiver geweten, en integriteit, zelfs in de kleine dingen, van groter waarde achten dan rijkdom. Zij zijn zo bereid anderen te helpen, zo welwillend om al het goede te doen wat in hun macht ligt, dat zij geen goed bijeen vergaren; hun wereldse bezittingen nemen niet toe.

Wanneer er een weldadigheidsdoel is en oproep wordt gedaan voor middelen, zijn zij de eerste die er belangstelling voor hebben en erop reageren, en zij zullen herhaaldelijk ver gaan, binnen hun beperkte mogelijkheden, zichzelf enkele noden ontzeggen, om hun welwillendheid uit te dragen . . . . .

God heeft aan zijn rentmeesters middelen toevertrouwd om tot goed doen te gebruiken, en zich zo een schat in de Hemel te verzekeren. Maar als, zoals de man met het ene talent, zij hun middelen verstoppen, uit angst dat God zal opnemen wat hem toebehoort, dan zullen zij niet alleen de wasdom verliezen, die uiteindelijk aan de trouwe rentmeester zal worden toegekend, maar ook de principes welke God hen gaf om vanuit te werken. Zij hebben niet alleen verzuimd hemelse schatten te vergaren, maar hebben ook hun aardse schatten verloren. Zij hebben geen woonplaats op aarde, en geen Hemelse vriend om hen te ontvangen in de eeuwige woonplaats van de rechtvaardigen. . . . .

Personen kunnen hun hele leven toegewijd zijn aan het verkrijgen van rijkdommen, maar net zoals zij niets in de wereld hebben gebracht, kunnen zij er ook niets uit meenemen. Zij moeten sterven en achterlaten wat hen zoveel moeite gekost heeft om te verwerven. Zij zetten hun eeuwige belangen op het spel, om een beetje van deze wereld te verwerven, en verliezen beide werelden. Maar sommigen hebben hun zinnen erop gezet om rijk te zijn; het is hun voortdurend streven, en in hun ijver worden de eeuwige belangen over het hoofd gezien. In het najagen van weelde, zijn zij door satan verblind en gemaakt te geloven dat hun motieven goed zijn. Zodoende zijn velen "afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken." Zij hebben edele, verheven principes opgeofferd, hun geloof opgegeven voor rijkdommen; en als zij niet teleurgesteld zijn in hun doel, zijn zij teleurgesteld in het geluk waarvan zij dachten dat het hen weelde zou brengen. Zij zijn belast met zorg en verwardheid; zij zijn slaven van hun eigen hebzucht, hun families zijn gedwongen tot dezelfde slavernij, met slechts de kans om " meer zorgen" te oogsten.

-RH Mar 4, 1880, 5, 9, 14

Donderdag 10/3 (Persoonlijk evenbeeld; 1 Petrus 3:3,4; Mattëus 6: 19-21)

Het is een verdrietig feit dat velen, zelfs belijdende christenen, hun plezier zoeken, hun amusement, de trotse bevrediging in kleding, de bevrediging in begeerte, in bijna alles; terwijl het kruis van Jezus Christus, en reinheid van hart en leven, buiten beschouwing worden gelaten. God heeft aanspraken op hen, maar zij tonen door hun levenswijze dat zij geen besef hebben van hun plicht aan Hem. Zij erkennen de aanspraken van de wereld in hun gehoorzaamheid aan mode. Zij wijden tijd, dienst en geld aan vriendschap met de wereld en door zo te doen bewijzen zij dat zij geen ware vrienden van God zijn. Hij verlangt van zijn volk de eerste plaats in hun harten. Hij vereist hun beste en heiligste toegenegenheid. De christelijke godsdienst nodigt uit, dringt aan, en eist zelfverloochening, en het dragen van het kruis ter wille van Christus. En het belang van de ziel zou op de eerste plaats moeten komen.

De wereld mag roepen om onze tijd en toegenegenheid, mode mag ons tot haar klanten rekenen, maar de woorden van de apostel zouden genoeg moeten zijn om christelijke moeders af te brengen van het toegeven aan trots in kleding en demoraliserende amusements. "Weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God" (Jakobus 4:4). Christelijke moeders zouden hun plaats in moeten nemen op het podium van waarheid en rechtvaardigheid; en wanneer aangedrongen wordt op verbintenis met de wereld door het steunen van mode welke gezondheidvernietigend en demoraliserend zijn, zouden zij moeten antwoorden: Wij doen een prachtig werk, en kunnen er niet van afgeleid worden. Wij dienen de zaak van onze eeuwige bestemming. Wij zoeken om in onze kinderen klank, waardigheid en prachtige karakters tot ontwikkeling te brengen, zodat zij de wereld mogen zegenen met hun invloed, en om onsterfelijke schoonheid en glorie in de toekomstige wereld te hebben, die nooit zal verwelken. Wanneer kinderen zo'n voorbeeld van hun ouders hadden, zou het een reddende invloed op hun levens hebben. . . . .

De apostel presenteert de innerlijke versiering, in tegenstelling tot de uiterlijke, en vertelt ons wat de grote God waardevol acht. De uiterlijk is vergankelijk. Maar de zachtmoedige en stille geest, de ontwikkeling van een prachtig symmetrisch karakter, zal nooit verloren gaan. Het is een sieraad, dat niet vergankelijk is. In het zicht van de Schepper is, alles wat kostbaar, liefdevol, en prachtig is, verklaard een grote prijs te zijn. "Welk versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is, bestaande in het vlechten des haars, en omhangen van goud, of van klederen aan te trekken. Maar de verborgen mens des harten, in het onbederfelijke versiersel van een zachtmoedigen en stille geest, die kostelijk is voor God. Want alzo versierden zichzelf eertijds ook de heilige vrouwen, die op God hoopten en waren haar eigen mannen onderdanig"(1 Petrus 3:3-6,SV1977).

-RH Oct 31, 1871, 7-9, 13

AUGleaner 5-14-02; BTS 5-1-08; RH 6-2-91, 4-8-80; ML 123

Vrijdag 11/3 (Laat het hart veranderen; 1 Johannes 2:15-17)

In deze dagen, zijn vervolging en verwijten ter wille van Christus niet algemeen. Heel weinig zelfverloochening en opofferingen zijn nodig om een vorm van godvruchtigheid uit te drukken, en de naam in het kerkboek te hebben; maar op zo'n manier te leven dat onze wegen God zullen behagen, en onze namen geregistreerd te hebben staan in het boek des levens, zal oplettendheid en gebed, offers en zelfverloochening eisen. . . . .

De jongeren worden dikwijls aangemaand tot spreken of bidden in bijeenkomsten; zij worden aangemaand tot sterven van het eigen ik. Op elke stap van de christelijke weg, worden zij aangemaand. Zo'n godsdienst is niets waard. Laat het hart veranderd worden, en het zal niet zo'n moeite zijn om God te dienen. De liefde voor kleding en trots over uiterlijk zal verdwijnen. De apostel Johannes spoort aan: "Heb de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is." Dan voegt hij de waarschuwing toe: "Zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem." Het is een alarmerend feit dat de liefde voor de wereld overheerst in de gedachten van de jongeren, en de dingen die in de wereld zijn, en om deze reden de liefde van God geen plaats vinden in hun harten. God is onteerd door frivoliteit en mode, en lege, nutteloze praat en lachen dat de levens van de jeugdige generatie karakteriseert. Er zal geen plaats voor deze dingen zijn in de harten die vernieuwd zijn door de genade van God; maar er zal een ernstig, verlangend zoeken naar de christelijke genade zijn, de vruchten van de Geest van God. . . .

Jonge vrienden, als je de weg naar gerechtigheid hebt gevonden, kun je een machtige invloed uitoefenen. Predikanten of kerkleden, ouder in jaren, kunnen niet half de invloed op andere jonge

mensen hebben dan jullie; en jullie moeten voelen dat er een verantwoordelijkheid op jullie rust om te doen wat jullie kunnen voor jullie eigen redding.

Diegenen die de zoete smaak van reddende liefde hebben geproefd, willen niet, kunnen niet rusten, totdat allen met wie zij verbonden zijn op de hoogte zijn gebracht met het plan van redding. Jullie moeten onderzoeken: "Here, wat wilt gij dat ik doen zal? Hoe kan ik uw naam eren en verheerlijken op aard?"(Handelingen 9:6,SV 1977).

Zielen gaan te gronde rondom ons; wat doet u hen voor Christus te winnen? Oh, dat u uw verstandelijke krachten zouden gebruiken in het zoeken om zo zondaars naderbij te brengen, zodat u zelfs maar een ziel mogen winnen op het pad van gerechtigheid. Wat een gedachte! Een ziel om God te prijzen door de eeuwigheid! Een ziel om zich te verheugen in vreugde en eeuwig leven! Een edelsteen in uw kroon om voor eeuwig te schijnen! Maar meer dan een kunnen gewonnen worden van zonde tot heiligheid, en de beloning is rijk in het Hemelse koninkrijk. Zegt de Here door de profeet: "Zij die er velen rechtvaardigen, zullen blinken gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk" (Dan. 12: 3, SV 1977)
-ST May 1, 1884, 1, 2, 10 RH 3-30-86; OHC 283

Citaten uit de les: 1 T 500

==== Les 12: 12- 16 maart : : De natuur als bron van gezondheid

De natuur is Gods art. De zuivere lucht, de verheugende zonneschijn, de bloemen en de bomen, de boom- en wijngaarden, en buitenshuis bewegen te midden van al die dingen om ons heen, zijn gezondheidbevorderend, levengevend. -MH 263

Sabbat 12/3 (Beelden uit de eeuwigheid; Psalm 19:1,2)

Wij hebben een oneindige God, hoog boven alle hemelen verheven; en toch daalt hij af om met hen te verblijven wie een ootmoedige en berouwvolle geest hebben. Het is wanneer we onze ogen van deze wereld afwenden dat we de stralen van het hemelse licht zullen aanschouwen. Door geloof ontluikt er een veel meer overtroffen heerlijkheid in onze zintuigen dan de wereld ons kan geven. Hier zien we slechts de zwakke stralen van wat zal worden geopenbaard aan hen, die God liefhebben . .

Het erbarmen van de oneindige God wordt aan de mens getoond in de zegeningen die hij verleent. De grootste, de wijste en de gelukkigste mens die op de aarde leeft, is hij, die God het meeste ziet in zijn scheppingswerk; die het dichtst met Hem wandelt in zijn dagelijks leven. De mens die met God wandelt, zal een invloed uitoefenen die de wereld beter maakt om in te leven. Het mooie, uitgebalanceerde, symmetrische karakter wordt ontwikkeld door persoonlijke plichtsgetrouwe daden. Het karakter wordt gevormd door de nauwgezette aandacht voor de kleine dingen van het leven, hoffelijke handelingen in vriendelijke, onzelfzuchtige daden van liefdadigheid. Vriendelijke woorden maken het leven prachtig en edel; want in hen is de geest van de hemel vervuld. . . .

De treffende beelden en figuren die God over zijn hemelen heeft gegeven, zouden onze zielen in opwinding moeten brengen en ons verstand naar een overpeinzing van hemelse glorie moeten leiden. Zolang ons verstand hiermee verbonden is, zal er geen vrije tijd zijn voor wereldse voorstellingen, wereldse plannen maken, begeerte naar wereldse eer of aanzien. . . .

De Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid woont, maakt aanspraak op en verdient onze hoogste gedachten en heiligste liefde. God is de bron van alle kracht. Van zijn oneindige liefde vloeien zegeningen naar elk schepsel dat naar zijn beeld gevormd is. Onze hemelse Vader heeft heerlijkheid opgehangen in het uitspansel van de hemelen, zodat mensen een uitdrukking van zijn liefde mogen hebben in de onthulling van zijn wonderbaarlijke werken. God wil niet dat wij onverschillig zijn over de glorievolle symbolen van zijn oneindige hemelse kracht. David scheidt er behagen in deze heerlijkheden te overpeinzen. Hij componeerde psalmen, die de Hebreeuwse zangers bezongen tot eer van God. "De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk". . . (Psalm 19: 2-6, vervolgt, SV1977).

Al de heerlijkheden van God in de hemelen, en al het mooie in onze wereld, geven ons een correcte kennis van het karakter van God, de gever. De kracht, waarheid, en roem van het evangelie zijn overal rondom ons ontplooid om ons in harmonie en liefde met onze genadige Weldoener te brengen.

-ST Dec 12, 1878, 2, 4, 6, 7, 15

RH 11-8-98, 3-17-04; YI 3-24-98

Zondag 13/3 (Een volmaakte omgeving; Genesis 1:27-2:25)

We kunnen allemaal plezier vinden in het zien van de vele prachtige verscheidenheid aan opengaande bloemknoppen, en bloeiende bloemen, van elke soort en kleur, welke onze Hemelse Vader voor het geluk en weldaad van zijn kinderen geschapen heeft.

Het is Gods bedoeling dat we de schoonheid in de natuur zouden liefhebben. Hij maakte een tuin voor onze voorouders, en daar plantte hij met zijn eigen goddelijke hand de bomen tot nut en versiering, en de prachtige wijnstokken die vruchten dragen, en de liefdevolle bloemen van elke soort en kleur. Dit was voor het genot en geluk van de mensen. Wanneer ouders het voorbeeld van hun Schepper intenser zouden volgen in dit opzicht, geloof ik dat zij minder problemen zouden hebben in het opvoeden van hun kinderen tot nut en geluk. Wanneer ouders hun kinderen zouden aanmoedigen de schoonheid van de natuur lief te hebben, zouden zij een bescherming om hen heen verspreiden om hen te behoeden voor zondige meningen onder de jeugd.

Ouders kunnen God in verband brengen met de werken van de natuur. Terwijl zij zijn werken aanschouwen, de prachtige bomen, en planten, en bloemen, kunnen zij in hun jonge gedachten een interesse wekken voor de Hemelse glorie. Door thuis en de omgeving aantrekkelijk te maken, zullen zij het verlangen voor opwindend plezier en amusement verkleinen, die schadelijk zijn voor de lichamelijke, geestelijke en morele gezondheid van kinderen. U kunt uw tuinen mooier maken met fruitbomen, en struiken, en bloemen, en in de gedachten van uw kinderen een liefde voor deze dingen aanmoedigen. U kunt hen leren over het betere leven, door het in verband te brengen met schoonheid van de natuur, zo ontsierd, en onvolmaakt en kortlevend, met de niet-verwelkende en onsterfelijke schoonheden van Eden vernieuwd. U kunt de natuur verenigen met uw lessen van de liefde en genade van onze liefdadige Schepper, die hen al deze dingen gegeven heeft voor hun blijdschap. U moet ernaar zoeken om hun harten van de natuur tot de natuur van Gods te trekken, en de genade van God in verband te brengen met het morgenlicht, en de glorie van de ondergaande zon. Zijn genade wordt gezien in de muzikale, ruisende stromen, en zelfs in dreigende stormen. Richt hun gedachten op de genade van God in de zomerhitte en de winterkoude. We kunnen voor hen de genade en wijsheid van God schetsen in het vallen van de zegenende regen om de verzengde aarde om de begroeiing te verfrissen en verlevendigen, en richt hen op een liefde en wijsheid, die oneindig is. Jonge harten zullen reageren op lessen als deze, en ouders zullen gezegend worden wanneer zij de vruchten van hun werk in de lichamelijke, geestelijke en morele vooruitgang zien van hun geliefden.

-HR Mar 1, 1871, 8-10

HR 10-1-71; MH 261-264

Maandag 14/3 (Zonde en natuur; Genesis 3-6, 6:5-7)

Adams leven was er een van zorg, vernedering en voortdurend berouw. Wanneer hij zijn kinderen en kleinkinderen onderwees in de vrees voor de Here, werd hij vaak bitter verweten voor zijn zonden, die de oorzaak waren voor de vele ellende voor zijn nageslacht. Toen hij het prachtige Eden verliet, vervulde de gedachte hem met afschuw dat hij moest sterven. Hij beschouwde de dood als een verschrikkelijke ramp. Hij werd voor het eerst op de hoogte gebracht van de verschrikkelijke werkelijkheid van dood in de menselijke familie, toen zijn eigen zoon Kaïn zijn broer Abel dood sloeg. Vervuld met het bitterste berouw voor zijn eigen overtreding, en beroofd van zijn zoon Abel, en kijkend naar Kaïn als zijn moordenaar, en wetend dat de vloek van God over hem uitgesproken was, boog Adams hart zich in droefheid. Het meest verweet hij zichzelf voor zijn eerste grote overtreding. Hij smeekte vergeving van God door het beloofde offer. Hij had de wraak van God voor zijn misdaad in het Paradijs begaan, ten zeerste gevoeld. . . Het doodvonnis over hem uitgesproken door zijn Maker, welke hem aanvankelijk zo verschrikkelijk voorkwam, leek, nadat hij enkele honderden jaren geleefd had, juist en barmhartig, om zo een einde te brengen aan een ellendig leven.

Toen Adam getuige was van de eerste tekenen van de dood in de natuur door de vallende bladeren, en verwelkende bloemen, treurde hij intenser over hun dood, dan mensen nu. De verwelkende bloemen waren niet zozeer een oorzaak van diepe droefheid, vanwege hun teergevoeligheid en zachtheid; maar de grote, edele, stoere bomen die hun bladeren loslieten, om te verrotten, vertegenwoordigden voor hem de algemene ontbinding van de prachtige natuur, welke God had geschapen tot een bijzondere weldaad voor de mens.

Aan zijn kinderen en hun kinderen, in het negende geslacht, schetste hij de volmaaktheden van zijn tehuis in Eden; ook zijn val, zijn verschrikkelijke gevolgen, en de last van droefheid door hem

berokkend, welke eindigde in de dood van Abel. Hij vertelde hen over het lijden waar God hem doorheen had gebracht, om hem de noodzaak te leren zich strikt aan Zijn wet te houden.

Engelen hielden contact met Adam na zijn val, en brachten hem op de hoogte van het reddingsplan, en dat het menselijke ras niet zonder verlossing was.

Hoewel een vreselijke scheiding had plaatsgevonden tussen God en de mens, was er toch de voorziening gemaakt door het offer van zijn geliefde Zoon, waardoor de mens gered kon worden. Maar hun enige hoop was, lag een leven van nederige gehoorzaamheid en geloof, in de gemaakte voorziening. Allen die Christus als hun Redder zouden aannemen, zouden weer in de genade van God gebracht worden door de verdienste van zijn Zoon.

-1SP 57-58

ST 1-23-79; RH 3-27-88; BTS 11-1-08; DA 769-771; SC 9-12; 2MR 304-309; FLB 274; TMK 255

Dinsdag 15/3 (Gods geschenk door de natuur; Romeinen 1:19-25)

In zijn onderwijzing aan zijn volgelingen gebruikte de Heer als illustratie beelden uit de natuur, voorvallen uit het leven, de gewoontes en gebruiken van de wereld, waardoor de betekenis van de waarheid doordrong in de gedachten van de mensen. . . .

Christus kwam om de mensen over God te leren en Hij maakte het feit duidelijk dat alles in de natuur ons leert over geestelijke en eeuwige dingen. Aan het oog dat niet verduisterd, het oor dat niet gesloten is, het hart dat niet verhard is door zelfzucht, vooringenomenheid en trots, onthult de heerlijkheid van de natuur de dingen van de Vader. "Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid" (SV 1977, Romeinen 1:20). Om de hemelse waarheden te illustreren, gebruikte Jezus de dingen uit de natuur, en bracht de mens goddelijke verlichting bij. Hij verenigde wetenschap en het woord van God, door de gedachten van de natuur af te wenden en te richten op de God van de natuur, en mengde het geestelijke met het natuurlijke. Zo ruim was zijn kijk op de waarheid, zo uitgebreid zijn onderwijzingen, zodat elke fase van de natuur door de grote Leraar werd aangewend voor het uitbeelden van de waarheid. De beelden waarop het oog dagelijks rust, zijn allen verbonden met enige geestelijke waarheid, zodat de natuur is bekleed met de gelijkenis van de Meester. Door bekende voorwerpen trok Hij de gedachten van zijn toehoorders naar Zijn onderwerpen en prentte hen ernstige, eeuwige waarheid in.

De Here Jezus was de schepper van de dingen in hemel en op aarde, hij legde zijn eigen waarheid bloot en hij deed een beroep op de natuur om het licht van de glorie van God te weerkaatsen. De vogels in de lucht, de bloemen op het veld, de bomen van het woud, de vruchtbare velden, de het braakliggend land, het graan, rijp voor de sikkels, de vruchtloze bomen, het ochtendgloren, de zonsopgang, het zaaien van het zaad, het vergaren van de oogst - alles werd gebruikt als zinnebeeld van de goddelijke waarheid. Hij verbond de zichtbare werken van de Schepper met de woorden van leven, en leidde de gedachte van de natuur naar de God van de natuur. Elke nederige struik en tere bloem draagt het getuigenis van het hart van Gods liefde. Als het oog niet gesloten is, als het oor niet zwaar is, als het hart open is voor het bereik van de indrukken van de Heilige Geest, zal de natuur spreken van de harmonie van het natuurlijke met het geestelijke. Door illustraties uit de natuurlijke wereld genomen, heeft Christus lessen van omvangrijke betekenis voor de ziel gegeven; en als u nadenkt over Zijn woord terwijl u het object aanschouwt met welke hij zijn lessen in verband bracht, komt de goddelijke betekenis helderder voor de geest, en de waarheid van God verlicht het verstand als een straal van licht. Verborgenheden worden duidelijk, en wat dat moeilijk was te omvatten, wordt verstaan.

-ST Oct 24, 1892, 5, 8, 9

BEcho 10-12-96; ST 2-11-97; PP 335-340, 113; MH 409-416; LHU 68; UL 156

Woensdag 16/3 (Omgang met God in de natuur; Matt. 6: 25- 34)

De glorie van God wordt tentoongespreid in het werk Zijner handen. Hier zijn verborgenheden die het verstand in het zoeken ernaar sterk maken. Gedachten die door het lezen van romans vermaakt en misbruikt zijn, kunnen in de natuur een open boek vinden, en in de werken die God rondom hen gedaan heeft, de waarheid lezen. Allen zullen onderwerpen voor studie vinden in de eenvoudige boombladeren uit het bos, de grassprietten die de aarde met hun groene, fluwelen tapijt bedekken, de planten en bloemen, de statige bomen van het woud, de verheven bergen, de granieten rotsen, de rusteloze oceanen, de kostbare juwelen van licht die de hemel bezaaien om de nacht prachtig te maken, de uitputtende rijkdom van het zonlicht, de plechtige glorie van de maan, de winterkoude, de zomerhitte,

de wisselende, terugkerende seizoenen in volmaakte volgorde en harmonie, bestuurd door de goddelijke macht; dit zijn onderwerpen die, met wat fantasie, tot diepe gedachten uitnodigen. Als de frivole, plezierzoekers hun gedachten veroorloven stil te staan bij wat echt en waar is, kan het hart niet anders dan gevuld worden met eerbied en zullen zij God, die de natuur gemaakt heeft, aanbidden. De overpeinzing en studie van Gods karakter, zoals geopenbaard in Zijn scheppingswerken, zullen een gebied van gedachten openen, die de geest van lage, vernederende, verzwakkende amusements zullen wegtrekken. . . .

God heeft de mens van onderwerpen tot nadenken voorzien, die elk vermogen van de geest tot bedrijvigheid zullen brengen. We zullen het karakter van de Schepper kunnen lezen in de hemelen boven en op de aarde beneden, het hart vullend met dankbaarheid en dankzegging. Elke zenuw en gevoel zal reageren op de uitingen van Gods liefde in Zijn wonderbaarlijke werken.

De Verlosser heeft ons gewaarschuwd tegen de hoogmoed van het leven, maar niet tegen zijn genade en natuurlijke schoonheid. Hij wees op de geestdriftige schoonheid van de bloemen op het veld en zei: "Aanmerkt de leliën, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; en Ik zeg u: ook Salomo is in al zijn heerlijkheid niet bekleed geweest als een van deze" (Lucas 12:27, SV 1977). Hier toont Hij dat, zelfs al zwoegen mensen zich af om zichzelf tot objecten van bewondering te maken, dat wat zij zo hoog op prijs stellen, de vergelijking met de bloemen in het veld niet kan weerstaan. Zelfs deze eenvoudige bloemen, door God verzierd, zullen de schitterende kleding van Salomo overtreffen. In de groei en ontwikkeling van de natuur, kan men de principes van Christus' koninkrijk leren kennen. Zodoende zal het hemelse licht het verstand aanmoedigen. Christus zelf zal uw leraar zijn. Diegene die zijn schoolonderwijs combineert met de kennis van Gods werk door het fysieke, in de tuin van de natuur, zullen eenvoudige lessen ontvangen, maar vol onderricht over Zijn werken door het geestelijk leven, in de tuin van het hart.

-ST Dec 6, 1905, 1-3, 5

ST 6-19-93, 10-10-00, 2-7-78, 11-19-96; SW 11-3-08; YI 5-6-97; UL 201

Donderdag 17/3 (Psalm 104)

De geschenken van God zijn aan alle kanten, en al deze geschenken komen tot ons door de verdienste van Jezus, die Hij aan de wereld gegeven heeft. De apostel Paulus barst los in een uitroep van dankbaarheid, zeggende: "Doch Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave" (SV 1977, 1 Korintiërs 9:15).

En door Christus heeft God ons alle dingen gegeven. De opengaande knop, de bloeiende bloemen in hun verscheidenheid en liefelijkheid, prachtig voor de zintuigen, zijn het werk van de Meester Ontwerper in uitdrukking van zijn liefde aan ons. Welke prachtige dingen hebben zijn handen gemaakt en toch aanschouwen velen de liefdevolle dingen in de natuur, maar brengen God niet in verband met deze zegeningen. Zij zijn er niet van bewust dat de prachtige dingen om hen heen tekenen zijn van Gods liefde voor de gevallen mensheid, zijn pogingen hen tot zichzelf te trekken. De Heer heeft grote moeite gedaan om alles behaaglijk en plezierig voor ons te maken en nog grotere inspanningen heeft Hij gedaan om ons te voorzien van het geschenk waardoor wij een christelijk karakter mogen volmaken, naar het voorbeeld van Christus.

Door de bloemen in het veld wilde God ons attenderen op de lieflijkheid van het christelijke karakter. Jezus zegt: "Aanmerkt de leliën, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; en Ik zeg u: ook Salomo is in al zijn heerlijkheid niet bekleed geweest als een van deze." God is een liefhebber van het mooie. Hij verlangt dat wij de liefdevolle bloemen in het dal zullen beschouwen, en de lessen van vertrouwen in Hem leren. Zij moeten onze leraren zijn. Zij groeien, zoals God hen heeft ontworpen te doen, in reinheid en natuurlijke eenvoud. De Heer zorgt voor de bloemen in het veld en kleedt hen met lieflijkheid, en toch heeft Hij duidelijk gemaakt dat Hij de mens van nog groter waarde acht, dan de bloemen waarvoor Hij zorgt.

Zullen wij onze harten voor Jezus Christus openen? Zullen wij Hem op de troon in de tempel van onze ziel plaatsen? Zullen wij onze afgoden niet wegwerpen en ons helemaal overgeven aan God? God heeft de macht gehad om de bloemen schoon en geurig te maken, en Hij heeft de macht om het hart zachtmoedig en nederig te maken, om het karakter zuiverheid en edelheid bij te brengen, om ons volmaakt te maken in Jezus. We mogen een liefelijke gezindheid hebben, een zachtmoedige en rustige geest, welke in het zicht van God van groter waarde is. Laat ons nadenken over de kostbare geschenken van God, denk aan zijn tedere genade, Laten we ons aan Hem overgeven, zodat Hij ons harten kan

geven, gevuld met dankbaarheid, levens gevuld met de schoonheid van liefdesdaden, een gezindheid om in de voetstappen van Jezus te volgen, zoekende om hen, die verloren zijn te redden.

-ST June 19, 1893, 2, 3, 10

RH 9-4-13; 8T 272-276; Mar 367; SD 170

Vrijdag 18/3 (De heerlijkheid van Zijn aangezicht; 2 Korintiërs 3:18)

In de bewerking van de bodem zullen aan de bedachtzame werker schatten geopenbaard worden, waarvan hij niet had kunnen dromen. Niemand kan succes in landbouw of tuinbouw hebben zonder aandacht voor de betrokken wetten. De speciale noden van elke soort plant moet bestudeerd worden. Verschillende variëteiten hebben verschillende grond en bewerking nodig, en gevolg gevend aan de wetten die elk regeert, is de voorwaarde voor succes. De aandacht vereist in verplanten, zodat zelfs geen wortelhaar verdrukt of verkeerd geplaatst wordt, de zorg voor de jonge plantjes, het snoeien en bewatering, de bescherming tegen vorst 's nachts en de zon overdag, onkruid buiten houden, ziekten, en insectenplagen, op laten groeien en ordenen, leren ons niet alleen belangrijke lessen over de ontwikkeling van karakter, maar het werk zelf is een manier van ontwikkeling. In aankweken van zorgvuldigheid, geduld, aandacht voor bijzonderheden, gehoorzaamheid aan de wet, wordt de meest wezenlijke training bewerkt. Het voortdurende contact met het geheim en de lieflijkheid van de natuur, zowel als de tederheid die nodig is om deze mooie objecten van Gods schepping te dienen, heeft de neiging om de geest te verlevendigen en het karakter te veredelen en te verheffen. . .

Door ongehoorzaamheid aan God hebben Adam en Eva Eden verspeeld, en vanwege de zonde werd de hele aarde vervloekt. Maar wanneer Gods volk Zijn aanwijzingen opvolgt, zal hun land hersteld worden tot vruchtbaarheid en schoonheid. God zelf gaf hen aanwijzingen voor het bewerken van de aarde en zij zouden met Hem samenwerken voor haar herstel. Zodoende zou, onder Gods leiding, het heilige land een aanschouwelijke les van geestelijke waarheid zijn. Zoals de aarde in gehoorzaamheid aan Zijn natuurwetten zijn schatten zou voortbrengen, zo zouden in gehoorzaamheid aan Zijn morele wetten de harten van de mensen de eigenschappen van Zijn karakter weerspiegelen . . . .

Christus heeft Zijn onderwijs niet alleen verbonden met de rustdag, maar met de week van zwoegen. . . In het ploegen en zaaien, het bebouwen en oogsten, leert Hij ons een beeld zien van Zijn genadewerk in het hart. Dus in elke vorm van nuttige arbeid en elke verbinding met leven, verlangt Hij dat wij een les van goddelijke waarheid vinden. Dan zal ons dagelijks zwoegen niet langer geheel onze aandacht in beslag nemen en ons ertoe leiden God te vergeten; het zal ons voortdurend herinneren aan onze Schepper en Redder. De gedachte aan God zal als een gouden draad door al onze huiselijke zorgen en bezigheden lopen. Voor ons zal de heerlijkheid van Zijn gelaat weer rusten op het gezicht van de natuur. Wij zullen altijd nieuwe lessen van hemelse waarheden leren en groeien tot het evenbeeld van Zijn zuiverheid.

-AH 142-144

Ed 113-115; LHU 68

Citaten uit de les: MH 261, 58; PP 49,50; AH 143

==== Les 13: 19-25 maart : : : Samenwerken met Jezus

Geef uzelf geheel over in de handen van Jezus. Overpeins zijn grote liefde en terwijl u Zijn zelfverloochening, Zijn oneindig offer voor ons gebracht zodat wij in hem zouden geloven overdenkt, zal uw hart met heilige vreugde, kalme vrede en onbeschrijfelijke liefde vervuld worden. - BC deel 3 1147

Sabbat 19/3 (Onze intieme verbinding; Joh 5:4)

Het is onmogelijk dat iemand praktische kennis heeft van deze verbintenis met Christus, zonder gedurig geloof te beoefenen. Het geloof verbindt onze ziel met hem en maakt ons deelgenoten van de hemelse natuur. Onze geestelijke groei, onze vrede, onze vastberadenheid, onze gedurige gehoorzaamheid aan Zijn woord, dit alles hangt af van de mate van geloof die we hebben in God. "Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen" want we zijn krachteloos wanneer wij uit ons eigen streven iets willen doen; we kunnen niets doen dan uit de genade van Christus en deze genade kan alleen uit geloof aan ons worden geschonken, dat de weg vrijmaakt voor communicatie tussen ons en

God . Naar de mate van ons geloof worden wij in staat gesteld om overwinnaars te zijn over “overheden, machten en boze geesten in de hemelse gewesten” (Efeziërs 6:12).

Zelfzuchtigheid zal niet kunnen bloeien in het hart waar levend geloof beoefend wordt. Aan zonde zal niet toegegeven worden waar het geloof gericht is op God en morele waarden overweegt en engelen de ontwikkeling van het karakter bewaken. Het eeuwige leven, welke is de gave van God door Jezus Christus is een waardevolle realiteit; in dit licht gezien, is de zonde extreem zondig en afschuwelijk. Door het geloof zien we op “ het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt”(Johannes 1:29) en krijgen we een idee van wat Calvarie heeft gekost.

...Eenheid met Christus betekent aanhoudend kiezen voor Hem, bij iedere handeling of iedere gedachte. In elk onderdeel van het werk moet er een gelijkenis zijn tussen de Heiland en degene die gered wordt. Door het geloof zien wij de liefde die er is in iedere vereiste van God en zullen wij ons onderwerpen aan de wil van de hemel wetende dat “alle dingen medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben.”(Rom 8:28) Dit volmaakte vertrouwen moeten wij hebben, wanneer we ons hebben verbonden met Christus en wij in zijn heerlijkheid zullen delen.

De woorden “Blijf in mij” zijn woorden die veelbetekenend zijn. Blijven in de Heer betekent een levend, ernstig, verfrissend geloof hebben dat door liefde werkt en de ziel reinigt. Het betekent dat wij continu de geest van Christus moeten ontvangen en een leven leiden van vrijmoedige overgave aan zijn dienst. Waar deze verbinding bestaat zullen goede werken zichtbaar worden.. Het leven van de wijnstok zal gezien worden aan de geurige vruchten aan de takken. De constante toevoer van de genade van Christus zal u tot zegen zijn en zal u een zegen doen zijn, zodat u als Paulus zult zeggen “Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in Mij” (Gal 2:20).

-ST Mar 23, 1888, 2, 3, 5

ST 12-28-91, 9-26-92; YI 4-22-97; 3SP 89-93; 4T 353-356; 21MR 117-118; TDG 289

Zondag 20/3 (De biddende Heer; Marcus 1:21-35; Lucas 4:31-42)

Wanneer christenen klagen dat zij in duisternis zijn, wanneer zij zich bezig houden met beproevingen en ontmoedigen en tegen God murmureren, zeggen zij eigenlijk dat zij niet het voorbeeld van Christus volgen die nederig doch vurig tot God bad om kracht zodat Hij gesterkt kon worden in beproevingen en kracht kon ontvangen om zijn werk te kunnen doen. Christus' belijdend volk kan sterk zijn in de Heer als zij gebruik maken van de voorzieningen die voor hen zijn bewerkstelligd door de verdiensten van Jezus Christus. God heeft de hemel niet gesloten voor de nederige gebeden van de berouwvolle, nederige, gelovige zielen. Het nederige, eenvoudige, ernstige, aanhoudend gebed van de getrouwe gelovige, zal doordringen tot God in de hemel zoals het gebed van Jezus Gods troon bereikte. De hemel werd geopend voor het horen van zijn gebed en dit laat ons zien dat wij met God verzoend kunnen worden en dat er communicatie tussen God en mensen kan ontstaan door de gerechtigheid van onze Heer en Heiland. Christus nam de menselijke natuur op zich en Hij was toch in een hechte, intieme relatie met God. Hij verbond de mensheid met zijn heilige natuur, zodat het ook mogelijk werd voor de mens om deelgenoot te worden van de goddelijke natuur, zodat de mens het verderf dat er in de wereld is door lust, kon ontvlieden..

Jezus begon zijn openbaar optreden met vurig gebed; zijn voorbeeld maakt het feit duidelijk dat gebed noodzakelijk is om een succesvol christelijk leven te leiden. Hij was continu in contact met de Vader en zijn leven geeft ons een goed voorbeeld om na te volgen. Hij waardeerde het voorrecht van gebed en zijn werk laat zien wat het resultaat is van het contact houden met God . Als we het verslag van Zijn leven in ogeschouw nemen, zien we dat bij alle belangrijke aangelegenheden in zijn leven hij zich begaf naar de boomgaard, of de eenzaamheid van de bergen en dat Hij daar ernstig en aanhoudend bad tot God.. Vaak bracht Hij de gehele nacht door in gebed wanneer Hij geroepen was om een groot wonder te verrichten. Gedurende deze nachtelijke momenten van gebed, nadat Hij de hele dag gewerkt had, stuurde Hij vol erbarming Zijn discipelen weg, zodat zij naar huis konden gaan en rusten, terwijl Hij onder sterke smekingen en tranen zijn ernstige verzoeken tot God richtte ten behoeve van de mensheid.

Jezus werd gesterkt voor zijn arbeid en ontving kracht tegen verzoeken door de genade van God die tot hem kwam als antwoord op zijn gebed. We zijn afhankelijk van God om met succes het christelijk leven te leven; Christus' voorbeeld opent voor ons de weg tot een nimmer falende bron van waaruit wij genade en kracht ontvangen om de vijand tegen te kunnen gaan en als overwinnaars uit de bus te komen.

Op de oevers van de Jordaan heeft Christus als de vertegenwoordiger van het menselijk geslacht gebeden opgezonden, en de geopende hemel en de stem van God geven ons de verzekering dat God de mensheid aanvaardt door de verdiensten van zijn Zoon

-ST July 24, 1893, 1, 3, 4

RH 12-8-04; YI 2-15-00; ST 6-18-02, 2-10-87; PUR 5-22-02; DA 361-363; SC 93-96; RC 118; AG 83

Maandag 21/3 (Aanbidding en de gemeente; Lucas 4:16; 1Kor 12:12–31; Efeziërs 4:15,16; Galaten 6:2)

Wanneer gelovigen op Christus zien, zullen ze geleid worden om samen te komen en tot elkaar woorden te spreken die hun vurige liefde tot uiting brengen. Ze zullen zeggen” uitblinkend boven tienduizend”, “ Ja Hij is een en al liefelijk” , “ In zijn tempel spreekt iedereen over zijn glorie”. De liefelijke zanger in Israel prees Hem op zijn harp terwijl hij zong :”

“Ik zal van de heerlijke luister uwer majesteit en van uw wonderdaden gewagen. Zij zullen spreken van de macht uwer geduchte daden, en uw grootheid wil ik vertellen. Zij zullen de roem uwer grote goedheid verkondigen, en jubelen over uw gerechtigheid.. Zij zullen van de heerlijkheid van uw koningschap spreken en van uw mogendheid gewagen, om de mensenkinderen zijn machtige daden te verkondigen en de luisterrijke heerlijkheid van zijn koningschap” Psalm 145:5-7,11-12).

Dit zal de geest zijn van de gesprekken van diegenen die in de bijbel worden beschreven als zij “die de Here vrezen en Zijn naam in ere houden”(Maleachi 3:16). Van God wordt gezegd dat Hij luistert naar hun woorden en Hij schrijft ze op in een boek.

Johannes de geliefde discipel gaf een levend getuigenis met de woorden:” Hetgeen was van den beginne.....” (1Joh 1:1-5).

Zeker, zij die met elkaar praten over de goedheid van de Here zijn zeer bevoorrecht. Petrus zegt:”Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht” (1Petr 2:9).

We hebben waardevolle onderwerpen om te overdenken en om over te praten en als we deze onderwerpen zullen overpeinzen zullen onze zielen worden aangemoedigd en veredeld. Zij die met Gods genade begiftigd zijn, op wie de Zon der Gerechtigheid schijnt, moeten Gods getuigen zijn...

Als de leden van de kerk één zijn met Christus, zal er een eenheid zijn onder elkaar. De eenheid van de gelovigen zal een levend getuigenis zijn voor de wereld van de kracht van het evangelie. Waar er liefde is onder elkaar, zullen de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid weerkaatst worden naar een wereld die in duisternis is.

Waarom kunnen wij niet leren uit de lessen van Christus, in het bijzonder van zijn gebed voor eenheid onder de gelovigen, - dat christenen in volmaakte eenheid moeten zijn om de heerlijkheid van de Verlosser te laten zien? Als zij die de waarheid geloven het gebed van Christus in de praktijk zouden uitleven, zouden ze groeien tot de volle wasdom van mannen en vrouwen in Jezus Christus. Als gelovigen in Christus zijn we “ gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. . In hem wast elk bouwwerk,goed ineensluitend op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Efeziërs 2:20-22).

-ST Feb 7, 1895, 3-6 RH 2-16-11, 8-6-01, 3-19-95; ST 10-20-98; AA 315-319

Dinsdag 22/3 (Vergiffenis; Lucas 23:34; Matth 32; Matth 6:14-15; Kol 3:13)

Hoe vaak hebben wij niet het gevoel gehad dat we onrechtvaardig behandeld zijn? Dat er onwaarheden over ons gesproken zijn? En dat wij in een kwaad daglicht zijn geplaatst bij anderen? Wanneer we zo worden verzocht, moeten wij een strikte wacht houden over onze geest en over onze woorden. We moeten de liefde van Christus hebben, zodat we geen onvergeeflijke geest koesteren. Laten we niet denken dat tenzij diegenen die ons kwaad gedaan hebben hun schuld toegeven, wij het recht hebben om hen niet te vergeven.

We moeten niet grief op grief stapelen of in ons hart houden totdat degene van wie we denken dat die schuldig is, zich vernederd heeft door berouw en belijdenis. Dit moet hij ongetwijfeld doen, zodat zijn ziel kan gereinigd worden van de zonde die hij heeft begaan. Maar wat dit betreft, hebben wij met hem niets te doen, we moeten alleen proberen om goed te staan bij God zodat onze gebeden niet gehinderd worden. We moeten een geest van medelijden hebben tegenover degenen die tegen ons gezondigd hebben, als ze hun zonden hebben beleden of niet. Als zij hun zonden niet belijden, zullen deze geregistreerd blijven in de hemelde boeken en zullen zij ermee geconfronteerd worden op de

oordeelsdag; maar als zij zeggen 'het spijt me,' dan is onze plicht duidelijk; we moeten ze van harte vergeven zoals wij ook vergeven wensen te worden door onze hemelse vader. Hoe ernstig ze ons ook verwond hebben, we moeten ons verdriet niet koesteren en zelfmedelijden hebben over wat ons is overkomen;

Maar als we vergiffenis van God willen ontvangen moeten we ook die mensen die ons kwaad gedaan hebben vergeven. Christus leerde ons te bidden "Vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren" en Hij voegde eraan toe "Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse vader ook u vergeven" (Matth 6:12,14).

"Want hiertoe zijt gij geroepen, daar ook Christus voor u geleden heeft en u een voorbeeld heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden; die geen zonde gedaan heeft en in wiens mond geen bedrog is gevonden; die, als Hij gescholden werd, niet terugschold en als Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem, die rechtvaardig oordeelt; die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen" (1Petr 2:21).

Wanneer iemand u iets kwaads gedaan heeft, en de persoon zich te trots voelt om aan u excuses aan te bieden, wilt u niet naar de persoon gaan en zeggen "Ik heb je lief in Jezus' naam en ik vergeef je voor wat je mij hebt gedaan"? Jezus ziet dit en zal deze daad van liefde goedkeuren; en zoals je anderen hebt gedaan, zal men ook jou doen.

-YI June 1, 1893, 3, 7

HM 1-1-92; ST 8-21-84; 2-1-83, 11-4-03; GMM 1-7-14; MB 113-116; 5T 168-172; RC 203; AG 328; TDG 121; FLB 131; SD 153

Woensdag 23/3 (Dienstbaarheid; Matth 9:35; Hand 10:38; Efeziërs 2:8,9)

De Heer heeft overvloedige zegen gegeven, en als mannen en vrouwen het karakter van Jezus bezaten, zouden ze geen rijkdommen voor zichzelf ophopen en niet voorzien in tehuizen voor wezen, scholing voor de armen en kleding en voedsel voor de behoeftigen. Wat zullen rijke lieden doen in het oordeel wanneer ze geen goede rentmeesters voor God geweest zijn?

"Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is. Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij niet te eten gegeven, ik heb dorst geleden en gij hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij niet gehuisvest, naakt en gij hebt Mij niet gekleed, ziek en in de gevangenis en gij hebt Mij niet bezocht" (Matteus 25:41-45). "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16).

Leven en onsterfelijkheid worden aan het licht gebracht door het evangelie. Hij die is de weg en de waarheid en het leven, heeft de weg verlicht die leidt naar de hemel. Hij kwam naar deze wereld om zijn belangen met de lijdende mensheid te verenigen; om de goedheid, genade en liefde van God te tonen aan de mensheid "want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk" (Kol 2:9).

De Here vereist van hen die door de paarden poorten zullen gaan, dat zij zullen zijn als Jezus, dat zij z'n beeld dragen en zijn gezindheid hebben. Ze moeten zijn voorbeeld navolgen en leven zoals Hij leefde.

Goed zijn en goed doen zijn belangrijk voor het christelijk karakter. Niemand leeft voor zichzelf. Een ieder die de waardevolle zegen van eeuwig leven verkrijgt, zal in zijn leven het voorbeeld van Jezus volgen. Ze zullen in de voetstappen treden van Hem, die "rondging, goeddoende en genezende allen die door de duivel overweldigd waren" (Hand 10:38) en die gewillig zijn leven gaf als losprijs voor een verloren gaande wereld.

Plannen die gemaakt worden voor het verkrijgen van wereldse rijkdom, enkel om rijk te zijn en op aarde schatten te verzamelen, zijn geen plannen die in harmonie zijn met Gods wil. Zelfzucht en zonde liggen aan de basis van dit gedrag. Zulke mensen hebben God niet lief met geheel hun hart en hun naaste als zichzelf. Vele mensen gaan ten onder in hun omgeving, en ofschoon het in hun macht ligt om hen te helpen, onthouden zij hen die behoeftig zijn de hulp die zij nodig hebben. Maar het geroep van wezen en weduwen komt voor Gods aangezicht. Al hun tranen staan opgetekend in de hemelse boeken; en zij die de gelegenheid hebben gehad om te helpen en dat geweigerd hebben, worden in de hemel door God beschuldigd van diefstal en worden veroordeeld als diegenen die de armen hebben onderdrukt en tekort gedaan.

-ST July 9, 1894, 3-5, 7 ST 6-25-94, 7-18-00; ML 230

Donderdag 24/3 (Hoop en vertrouwen in God; Psa 31:24; Matth 26:36–44)

De echte christen staat niet toe dat wereldse zaken tussen hem en God komen te staan. Gods geboden hebben een gezaghebbende invloed op zijn handelingen en voorkeuren. Als een ieder die het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid zoekt, altijd klaar zou staan om de werken van Christus te doen, zou het pad naar de hemel veel gemakkelijker zijn gemaakt. Gods zegeningen zouden de ziel binnenstromen en van zijn lippen zou enkel lofprijzing komen. Dan zou u God uit principe dienen. U zou niet altijd blijde gevoelens hebben; uw ervaringen kunnen soms door wolken overschaduwd worden. Maar de hoop die de christen heeft

berust niet op het zanderig fundament van gevoelens. Zij die uit principe handelen, zullen de glorie van God zien boven de duisternis en zij zullen zich vastklampen aan Gods zekere beloften. Zij zullen niet afgehouden worden om God te dienen, hoe donker de weg ook mag schijnen. Tegenslagen en beproevingen zullen enkel gelegenheden zijn om de echtheid van hun geloof en hun liefde te laten zien. Wanneer de persoon depressief wordt wil dat niet zeggen dat God veranderd is. Hij is dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. U kunt zeker zijn van de gunst van God wanneer u openstaat voor de stralen van de Zon der Gerechtigheid; maar wanneer de wolken zich over uw ziel uitstorten, moet u niet denken dat God u heeft verlaten. Uw geloof moet doordringen door deze somberheid. Uw ogen moeten op één doel gericht zijn en uw gehele lichaam zal verlicht zijn. De rijkdommen van de genade van Christus moeten voor ogen gehouden worden. Waardeer de lessen die u door ervaring met zijn liefde opdoet. Laat uw geloof zijn als dat van Job zodat u mag uitroepen, "Wil Hij mij doden, ik blijf op Hem hopen."

De meest benarde ervaringen in het leven van een christen kunnen weleens de meest gezegende genoemd worden. De speciale zegeningen die in duistere momenten worden uitgestort kunnen de ziel zo versterken tegen aanvallen die nog moeten komen en kunnen de dienstknecht van God zodanig toerusten dat hij de felste beproevingen kan doorstaan. De beproeving van uw geloof is waardevoller dan goud. U moet dat blijvend vertrouwen hebben in God; een vertrouwen dat niet geschonden wordt door de verleidingen en argumenten van de verleider. Neem de Here op zijn woord. Bestudeer de beloften en pas ze toe wanneer u die nodig heeft.

Het is geloof dat de ziel bekend doet raken met het bestaan en de aanwezigheid van God; en wanneer we enkel leven met het oog op zijn glorie, zullen we meer en meer de liefelijkheid van zijn karakter zien. Wij worden geestelijk sterk omdat wij leven in de atmosfeer van de hemel; we realiseren ons dat God aan onze rechterhand staat zodat we standvastig zullen zijn.. Het geloof ziet dat God getuige is van elk woord en dat alles zichtbaar is voor Hem met Wie wij te doen hebben. We moeten leven alsof we in de aanwezigheid zijn van de Oneindige.

-RH Jan 24, 1888, 8-10

RH 7-15-15; YI 9-1-86; AUG 8-20-02; 7T 242-245; TDG 91; CH 344; LHU 219

Vrijdag 25/3 (Een hemelse wet; Rom 13:9,10)

Wanneer menselijke sympathie, die geheiligd is door de geest van Jezus, getoond wordt, zal dat een bron betekenen waaruit heel veel goeds kan voortkomen. Zij die weldadigheid ontwikkelen, doen niet alleen anderen goed, maar ze ervaren ook het voordeel dat ze open staan voor de heilzame invloed die sympathie en liefde met zich meebrengen. Iedere straal van licht die op anderen wordt geworpen, zal naar ons terugkaatsen. Elk vriendelijk woord dat we tot een bedroefde spreken, alles dat we doen om de verdrukten te helpen, en elke gave gegeven om in de noden van de behoeftige te voorzien, wordt, wanneer dat met het oog enkel voor Gods glorie wordt gedaan, zal tot zegen voor de gever zijn. Zij die zich zo gedragen, voldoen aan de hemelse wet en zullen Gods goedkeuring ontvangen.

In de gelijkenis prijst Christus de Samaritaan boven de priester en de leviet, die grote ijveraars waren voor de letter van de Wet der 10 geboden. De ene gehoorzaamde naar de geestelijke strekking van de wet, terwijl de andere genoeg nam met een verheven geloof in de wet. Maar de apostel vertelt ons dat "geloof zonder werken dood is."

Wanneer de verdedigers van Gods wet verankerd zijn in haar principes, door te laten ze zien dat zij niet alleen uiterlijk, maar ook van harte de geest van Gods wet uitdragen en ware weldadigheid tonen, zullen zij morele kracht hebben om de wereld te veranderen. Maar het is onmogelijk een goede weergave te geven van de principes van Gods wet, wanneer zij, die belijden getrouw te zijn aan God, de opdracht om hun naaste lief te hebben als zichzelf veronachtzamen.

We hebben de verplichting om ons niet alleen te verzekeren van een plaats in de hemel, maar ook om anderen de weg te er naar toe te wijzen en door onze zorgzaamheid en belangeloze liefde, mensen binnen onze invloedssfeer naar Christus te leiden. Wij zijn in grote mate verantwoordelijk voor de zielen

die om ons heen zijn. Onze woorden en daden geven voortdurend aan of we voor of tegen de waarheid van God zijn; en we hebben de persoonlijke opdracht om onze invloed ten gunste van Gods zaak aan te wenden. De meest welsprekende preek die wij kunnen houden over de wet der 10 geboden, is wanneer wij deze geboden uitleven. Gehoorzaamheid moet een persoonlijke plicht worden. Door gehoorzaamheid te verzuimen, begaan wij een schandelijke zonde. Laat de wereld zien dat wij ons niet zelfzuchtig, enkel met onze eigen godsdienstige vreugden en belangen bezighouden, maar dat wij graag willen dat zij met ons ook de zegeningen en voorrechten ontvangen die de heiligende invloed van de waarheid met zich meebrengt; laat hen zien dat de godsdienst die wij belijden ons niet zelfzuchtig maakt en onsympathiek; laat een ieder die belijdt Christus te hebben, gevonden worden dienstbaar te zijn aan mensen in nood, zoals Hij. Laten we een geest van wijze vrijgevigheid tonen en we zullen zien hoeveel zielen het licht zullen volgen, dat schijnt vanuit ons belijden en ons voorbeeld.

-BEcho Dec 1, 1886, 6-10 ST 1-7-97; 4T 56-58; WM 303-305

Citaten uit de les: LHU 86; DA 363; 4T 56